

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

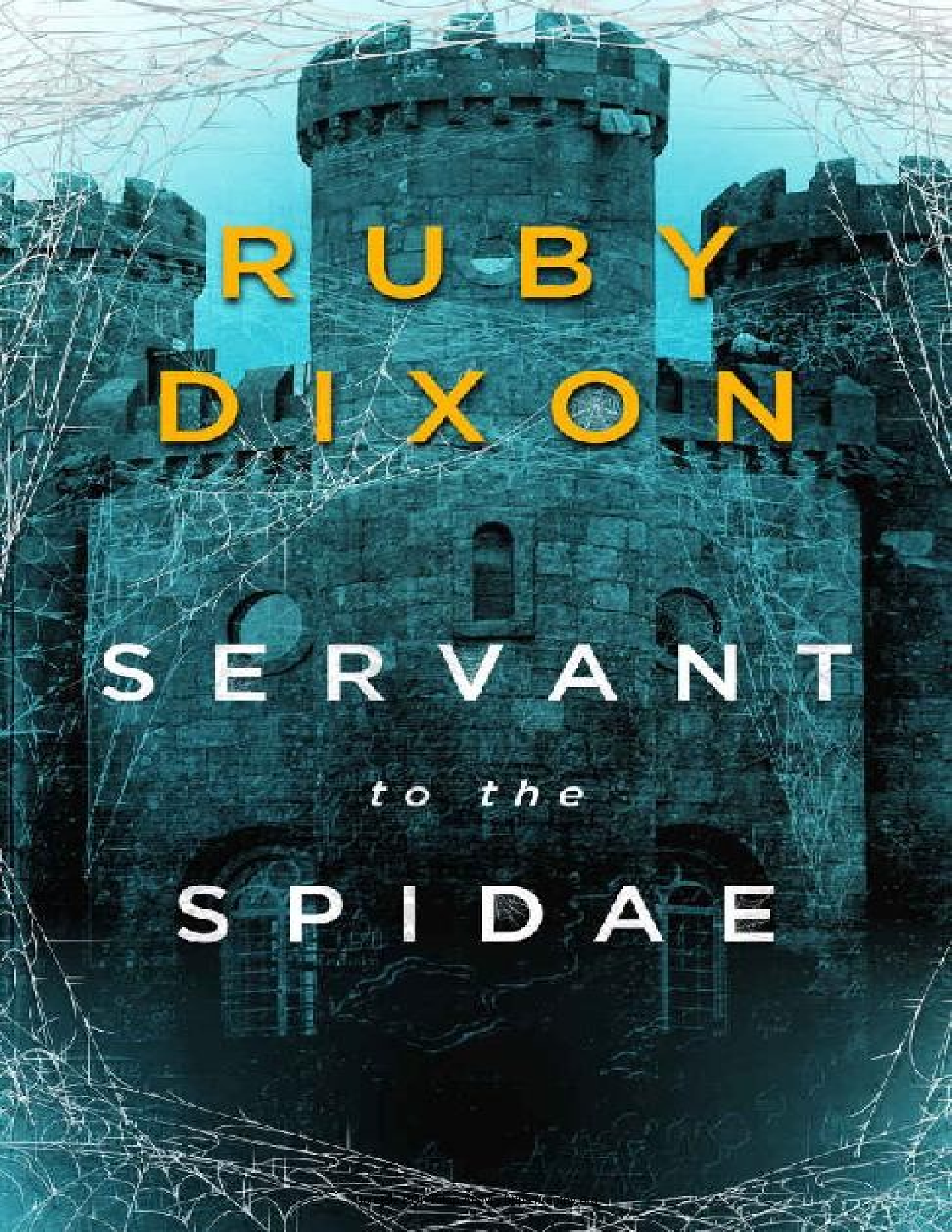
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the entire image is a dark, teal-toned photograph of a castle tower. The tower is made of stone and has a crenelated top. It is heavily covered in white, delicate cobwebs that crisscross the frame, creating a sense of age and mystery. The lighting is dim, with the tower's details softened by the cobwebs and the overall color palette.

RUBY
DIXON

SERVANT

to the

SPIDAE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

SPIDAE'nin Hizmetkarı

Aspect ve Anchor

Dördüncü Kitap

RUBY DIXON

Copyright © 2023 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Bu kitap yapay zeka ile oluşturulmamıştır. Yapay zekanın çalışmam üzerinde herhangi bir şekilde eğitim almasına izin vermiyorum.

Stok Fotoğraf: [Depositphotos.com](https://depositphotos.com)

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Harita: Bay Ruby

Edits: Aquila

Düzenleme

Düzeltilme: Şanslı Kitaplar

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

[Spidae'nin Hizmetkarı](#)
[İçerik hakkında bir not](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16 Sonsöz](#)

[Yazarın Notu Daha](#)

[Fazlasını mı](#)

[İstiyorsunuz?](#)

SPIDAE'nin Hizmetkarı

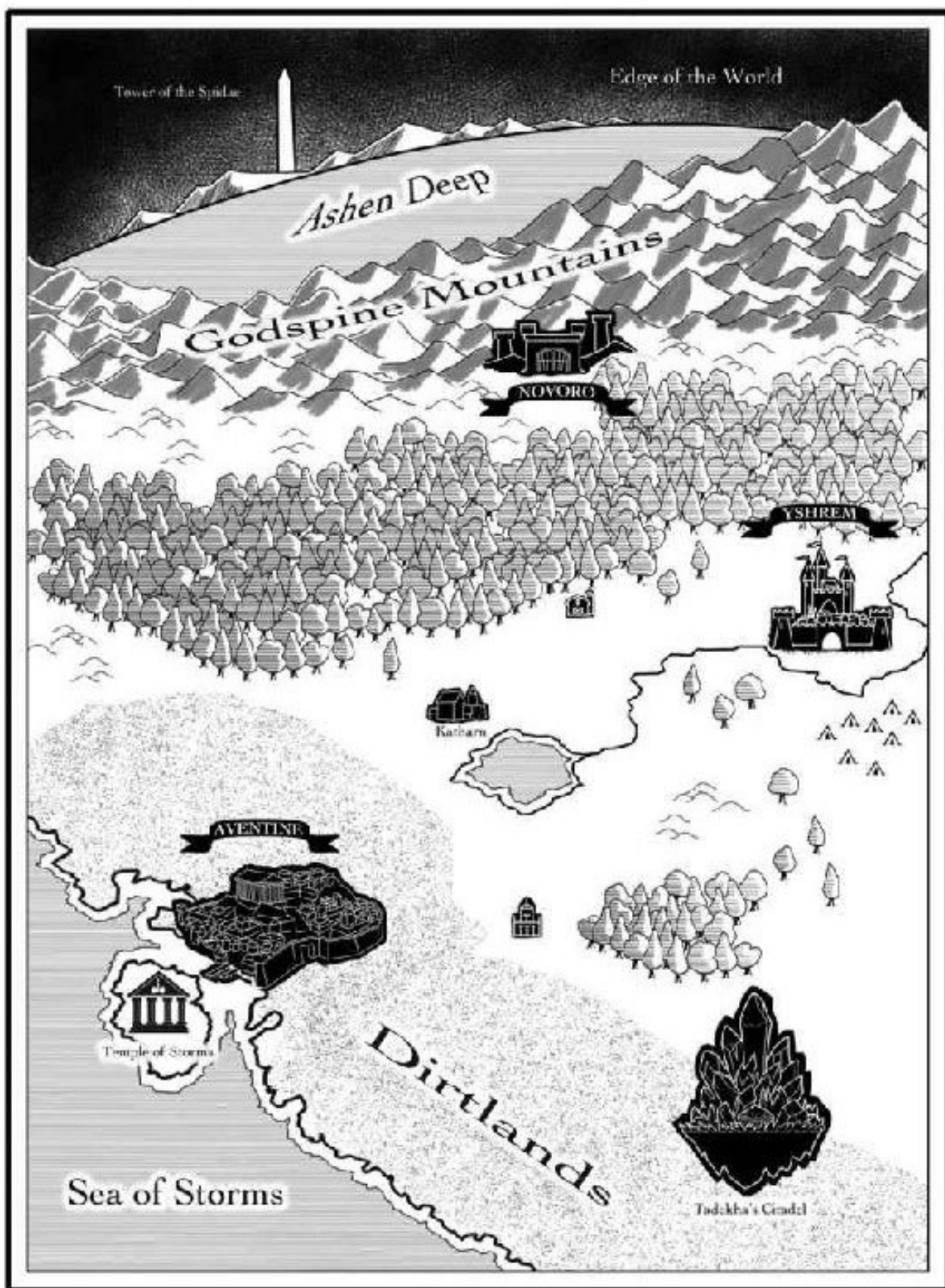
Hayatım boyunca hizmet ettim. Birbiri ardına lordlara zamanımı, bedenimi ve ruhumu verdim. Ancak en yeni lordum bir değil, üç tane.

Tanrılara insanlığı öğretmek için seçilen bir ölümlü olarak Kaderin üç Yönü'nün çapası haline geldim. Herhangi bir ölümlünün bir tanrının isteklerini yerine getirmesi imkansız bir görev gibi görünüyor ve ben üçüne birden mi hizmet etmeliyim?

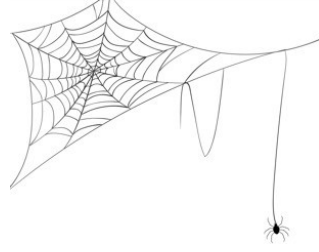
Üç lord, üç kat hayal kırıklığı, üç kat küçük talepler demek...

...ve üç kat daha fazla zevk.

Bu kitap tam olarak kutunun üzerinde yazdığı gibi - bir kadın ve üç erkek. Akarsular kesişmiyor ama diğer her şey masada. Keyfini çıkarın!

İçerik hakkında bir not

Bu kitap örümceklerle dolu.

Hayır, gerçekten. Eğer bu serideki önceki kitaplarımı okuduysanız, bu fantastik ortamdaki kader tanrılarının örümcek benzeri tavırları olduğunu bilirsiniz. Kulede örümcekler var. Her yerde örümcek ağları var. Örümcekler, örümcek ağları, kapsüller ve benzerleri sizi herhangi bir şekilde ürkütüyor ya da korkutuyorsa hemen geri dönmenizi söylemem gereken an bu andır. Korku filmi mecazı gibi kullanılmıyor, ancak sık sık gündeme getiriliyor. Sadece uyarıyorum!

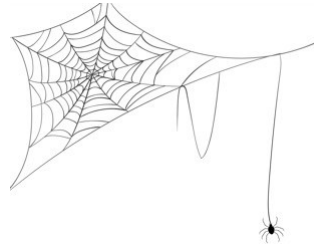
Örümceklere ek olarak, kitap bazı okuyucuları rahatsız edebilecek aşağıdaki temaları da içermektedir:

SPOILERS AHOY!

- Geçmişteki seks işçiliğine atıflar
 - Geçmişteki istismar ve köleliğe atıflar
 - Bir ortağın ölümüne yapılan atıflar
 - Karşılıklı veya 'hizmet' niteliğindeki cinsel karşılaşmalar (ancak rızaya dayalı)
- Klostrofobi
- İzolasyon
- Terk edilmeye ilişkin endişeler

Eğleniyor musun?

Bir

YULENNA

"BEN YAPARIM."

Ne düşündüğümü bile bilmeden kelimeleri söylüyorum. Kısmen Faith'in korkunç Kaderlerle (Spidae) tartışmasını engellemek için, kısmen de önümde güvenliğe giden bir yol gördüğüm için.

Bir yatak kölesi olarak, dünyayı diğerlerinden biraz daha farklı değerlendirmeyi öğrenirsiniz. Her eylemi, güvenlik ve korunma ihtiyacınızı artırıp artırmayacağına göre ölçüyorsunuz. Geçmişte genelevlerde hizmet ettim ve süslü lordlara hizmet ettim ve kesinlikle hangisini tercih ettiğimi biliyorum. Fırtınaların Kasap Tanrısı Balta Aron bir dönem benim koruyucumdu ama artık İnancı var ve benim gibi birini bir daha asla kullanmayacağını herkes görebilir. Yeni bir efendiye ihtiyacım var, bir daha asla bir genelevde diz çökmek zorunda kalmayacağım kadar güçlü birine.

Spidae'ler beni korkutsa da, bu mükemmel bir çözüm.

Odada Faith'le tartışan iki Spidae bakışlarını bana dikti. Sanki beni ilk kez görüyorlarmış gibi. Faith'in yanında bunu çok yaşıyorum. Ben her zaman çok güzel ve arzulanan bir köle olarak görüldüm ama Faith'in herkesi kendine çeken ve kaba sözlerine rağmen onu sevmelerini sağlayan küstah, manyetik bir kişiliği var. Belki de Aron'un dayanağı olduğu içindir, ama beni onun yanında görünmez kılan uhrevi bir çekiciliği var.

Artık sesimi yükselttiğime göre, artık görünmez değilim.

Soluk gözlü Spidae bakışlarını bana dikmiş, kıpırdamıyor ama içim dışıma çıkmış gibi hissediyorum. "İlginç bir konu," diye mırıldanıyor.

"Şimdi anlıyorum," diyor canlı mavi gözleri olan kardeşi. "Çok ilginç."

Bu iyi mi kötü mü bilmiyorum ama artık Faith yerine bana bakıyorlar. Onlar için iyi bir oyuncak olup olmayacağını değerlendiriyorlar. Ve eğer öğrendiğim bir şey varsa, o da nasıl en iyi oyuncak olunacağıdır. Bu yüzden çenemi kaldırıyorum ve her ikisine de en iyi gülümsememi veriyorum, sadece bir ipucu veren boğucu bir alay. Göğüslerimin belirgin olacağını bilerek daha dik duruyorum ve ellerimi eteğimin üzerinde gezdirirken kumaşı bilerek düzleştiriyorum ki küçük belimi vurgulasın. "Tanrılara hizmet edeceğim."

"Bekle, Yulenna, hayır. Bunu yapmak zorunda değilsin." Faith kaşlarını çatarak önüme geçiyor ve beni omuzlarımdan tutuyor. Beni iki Spidae'nin yanından uzaklaştırıyor, onlar da şu anda beni açgözlü ifadelerle izliyorlar ve beni kabul ederlerse hava kararmadan yataklarında hizmet edeceğimi söylüyorlar. Bununla başa çıkabilirim.

Ama Faith bu düşünce karşısında mutsuz görünüyor, sanki bir şekilde köleliğe zorlanıyormuş gibi.

Bu onun için hem çok tatlı hem de çok sinir bozucu. Nasıl bir pozisyonda olduğum hakkında gerçekten hiçbir fikri yok. "Biliyorum."

"Sen... gerçekten onlara hizmet etmek istiyor musun? Bir çapa kendi isteğiyle gitmeli," diye soruyor, sesi çılgınca.

Arkasında bir hareket var. Üçüncü bir Spidae odaya giriyor, kardeşlerinin yanında duruyor. Sanki hepsi bana bakmaya ve beni isteyip istemediklerine karar vermeye gelmiş gibiler. O da kardeşleriyle aynı boş gözlere sahip, belki daha da fazla. Gözleri solgun yüzünde şok edici derecede koyu, iki çukur gibi ve tıpkı takındığı aç ifade gibi bakması sarsıcı. Üçü birden korkunçlar ve acaba üçünü de aynı anda mı yatırmam gerekecek, yoksa sırayla mı yatacaklar diye merak ediyorum.

Önemli olmadığına karar verdim. Bir tanrıya, üç tanrıya hizmet ediyorum.

-en güvenli, en prestijli hizmetçilik türü olurdu.

isteyebileceğini düşündüm. Beni gönderseler bile, tanrılara hizmet eden bir kadın olacağım. Bir daha asla genelev görmeyeceğim. Bu kesinlikle oynamak istediğim bir kumar.

Faith üçüncü Spidae'nin içeri girdiğini fark ediyor ve yemin edebilirim ki ürperiyor. "Burada mı kalmak istiyorsun? Gerçekten mi?"

Anlıyor muyum? Hâlâ anlamıyor. Geleceğim için pazarlık yapıyorum. Ama Faith her zaman Aron'un dayanağı olma ayrıcalığına sahipti. Ona cesurca gülümseyerek gerçeği itiraf ediyorum. "Pek sayılmaz. Aslında biraz korkuyorum. Ama sen yeni bir dünyayı öğrenebiliyorsan, ben de öğrenebilirim."

"Yulenna, hayır, bu farklı-"

Spidae'lerden biri aniden yanıma geliyor. Soluk gözlü olan, sanki düşüncelerimi okumaya çalışıyormuş gibi şiddetle beni izleyen. Soluk, uzun parmaklı bir eliyle uzanıp saç örgüme dokunuyor, saçlarımı okşuyor. O kadar yakın ki örümcek ağları ve toz gibi kokuyor ve bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. "Bize her şekilde hizmet eder misin?" diye soruyor. "Üçümüze mi?"

Başımı salladım.

Faith elleriyle işaret ederek, "Mola," diye bağıyor. "Hayır. Kesinlikle olmaz. Yulenna, artık bir fahişe değilsin, tamam mı? Böyle bir şey yapmak zorunda değilsin."

Başımı sallıyorum, Tanrı saçlarımla oynarken bile Faith'e bakmaya çalışıyorum, parmakları bu sabah siyah saçlarıma bağladığım kurdelenin üzerinde geziniyor. Her zaman elimden geldiğince iyi görünürüm, çünkü benim değerim görünüşümdedir. Her sabah Aron'un beni unuttuğunu bilerek giyiniyorum, bu yüzden Solat'ı ya da Markos'u, hatta sessiz Kerren'i bile bana aşık olması için etkilemem gerekiyor. Ne de olsa evlenirsem köle koğuşlarına dönmek zorunda kalmayacağım. Bu sabah o kurdeleyi bilerek saçıma ördüm çünkü Solat kırmızının bana yakıştığını söyledi.

Koyu renk örgümle oynarken Spidae'nin bunun arkasındaki anlamı bilip bilmediğini merak ediyorum. Eğiliyor ve saçlarımı kokladığına yemin edebilirim. Tüylerim diken diken oluyor,

ama kararlıyım. Bu benim için en iyi yol. Faith gibi, eğer bir tanrıya (hatta korkunç bir tanrı üçlüsüne) bağlıysam, angarya bir hayattan kurtulurum.

Ve en iyisi, eğer Kader'e hizmet ediyorsam, çoğu çapacının yaşadığı korkunç sonla karşılaşmayacağım.

"Bunu yapmak istiyorum, Faith," diyorum ona. Anlaması gerekiyor. Bakışlarına karşılık veriyorum, üzerimde gezinen ve saçlarımı rahatsız edici bir şekilde okşayan tanrıyı görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. "Burada bir amacım var. Tanrılara hizmet edebilirim. Bu kuleden ayrıldıktan sonra, çapasına aşık bir tanrı için gereksiz bir fahişeden başka bir şey değilim. Aron'un ordusunda savaşamam. Sence beni daha ne kadar yanında tutacak?"

Faith'in gözlerindeki umutsuzluk ifadesinden anlamaya başladığını söyleyebilirim. Ağlamaya hazır görünüyor. "Sen benim arkadaşımsın. Aron seni istediğim kadar tutabilir. Bana ve ona karşı çok iyidindin."

Çok tatlı biri ama dostluk insanı bir yere kadar taşıyabilir. Uzanıp elini sıkıyorum ve onu rahatlatıyorum. "Sen de benim arkadaşım oldun. Beni her yönden eşit hissettirdiğin için teşekkür ederim. Ama artık kendi yolumu bulmalıyım."

Kederli görünüyor ve hayatımın en önemli kararını verirken bile onu teselli ediyor olmam bana ironik geliyor. Şu anda bile amacım başkalarına hizmet etmek gibi görünüyor. İçimden gelen kızgınlık bıçaklarını ısırarak geri çekiyorum, çünkü Faith nazik davrandı. Öldürülmemi ya da satılmamı emredebilirdi ama bunun yerine benimle arkadaş oldu. Aron'un ona aşık olması onun suçu değil. Benim sadece geleceğimi güvence altına almak istemem de onun suçu değil. Bu yüzden elini hafifçe sıktım. "Yüzündeki suçluluk duygusunu görebiliyorum. "Yapma. Bunu ben seçiyorum, tıpkı senin Aron'la birlikte olmayı seçtiğin gibi."

Ve onu mu yoksa kendimi mi ikna ediyorum bilmiyorum. Çünkü gerçek şu ki, kararlı olduğum kadar dehşete düşmüş durumdayım. Bunun benim için en iyi yol olduğunu biliyorum. Güzel bir

Yüz ve istekli bir ağız insanı bir yere kadar götürür ve her ikisi de yaşlandıkça daha az çekici hale gelir.

Bu, heba edilmemesi gereken bir fırsattır.

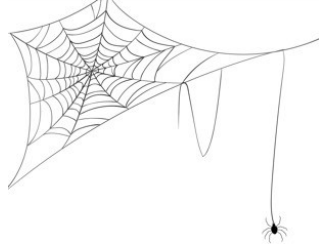
Faith'in arkasında, Spidae'lerden biri sessiz bir davetle elini bana uzatıyor. Mavi gözlü olan. Koyu renk gözlü olan aç ve özlem dolu bir bakışla beni izliyor ama ellerini uzun kollarının içine sokmuş, kıpırdamıyor. Diğer kardeş, soluk gözlü olan, başımda dikilerek örgümle oynamaya devam ediyor. Ona uzaklaşması için bağırmak istiyorum ama kimse tanrılara bağıramaz. Ve eğer bu işe girersem, ona ait olacağım.

"Eğer eminsen," diye başlar Faith.

"Eminim," diyorum, sesim titreyerek. Kendimi mi yoksa onu mu ikna etmeye çalışıyorum? Ama bana uzatılan solgun eli tutuyorum ve bir adım öne çıkıyorum. Tanrı'nın eli ateş gibi sıcak, ama elimi kendi eliyle kavlıyor ve o kadar da kötü hissettirmiyor. O ve ben bir zıtlık çalışması gibi görünüyoruz - ben koyu, güneşin ısıttığı tenim ve soğuk parmaklarımla, o ise yanan teni ve buz gibi bakışlarıyla. O beni öne doğru çekerken hiçbir şey söylemiyorum ve sonra üçü birden etrafımı sarıyor.

Yeni hayatıma adım atıyorum.

İki

KULE BİR SIS BULUTU İÇİNDE ETRAFIMDA DÖNÜYOR VE GÖZLERİM Odaklanamıyorum. Tekrar odaklandıklarında, tamamen farklı bir yerdeyim, örümcek ağlarıyla kaplı bir oda, ama kapı yok. Pencere de yok. Sadece gölgeli, serin ve uzak.

Karnımda bir parça korku kıvrılıyor.

Spidae'ler hâlâ üzerimde geziniyor, biri örgümle oynarken diğeri çok yakınımda duruyor. Üçüncüsü arkamda bir yerde ama bana dokunmuyor ve bunun için saçma bir şekilde minnettirim. Nefes alamıyorum. Çok fazla ve çok hızlı ve savaştığım korku tam anlamıyla paniğe dönüşüyor.

"Ben... Ben veda etmeliyim," diye geveliyorum. Düşüncelerim kaygıdan o kadar bulanık ve telaşlıydı ki, şu ana kadar diğerlerine veda etmeyi unuttuğumu fark etmemiştim. "Bana hiç şans vermedin."

Örgümle oynayan Tanrı kurdeleyi çekerek saçlarımı gevşetiyor. "Onlarla olan hayatın sona erdi. Artık bize aitsin."

Tabii ki biliyorum. Hayatım boyunca bir meta olarak alınıp satıldım. Böyle ani değişikliklerle nasıl başa çıkacağımı da biliyorum. Duygularımı bir kenara itiyorum, yeni efendime kendimi sevdirim ve elimden geldiğince üstesinden geliyorum. Ama bu yeni bir şey değil.

Efendim, üç oldu. Ve şu anda hayatımı kontrol eden sıradan bir köle taciri ya da genelev sahibi değil.

Bu bir tanrı üçlüsü.

Sertçe yutkunuyorum, kendimi sakinleştiriyorum. Onlarca kez vermediğim hiçbir şeyi istemeyecekler. İş gerçeğe geldiğinde tüm erkekler ve kadınlar aynıdır. Biraz dokunulmak ve övülmek isterler. Kendilerini güçlü hissetmek isterler. Onlara bu şeyleri verebilirim. Sadece...

Faith'i ve Aron'a yaptığı sert yorumları düşünüyorum; Aron bunları öfke yerine eğlenceyle karşılıyor. Bana karşı olan nezaketini düşünüyorum. Kıskançlık krizine girip beni defalarca gönderebilirdi. Tam olarak nazik olmayan ama bana göz kulak olan Aron'u düşünüyorum. O da bir tanrı. Bir vedayı ve teşekkürlerimi hak ediyor. Sadece bir yatak kölesi olduğumu bildiği halde bana bir hanımefendi gibi davranan Markos'u düşünüyorum. Ve parlayan gözleri ve nazik elleri olan ve son zamanlarda yatağımı paylaşan Solat'ı düşünüyorum, çünkü ona evlenme teklif ettirebileceğimi ve beni cehennem gibi bir gelecekte kurtarabileceğini düşünüyorum.

En azından bana arkadaş olduklarını bilmelerini istiyorum. Sesimi olabildiğince nazik ve tatlı tutarak, "Çok zahmet olmayacaksa veda etmek istiyorum," diyorum tekrar. "Lütfen. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Saçlarımı okşayan elini saçlarımın içine sokuyor ve beni zorla kendisine bakmam için çeviriyor. O çok soluk gözler yüzümü yutuyor ve öfkeli görünüyor. "Aron'un görevine devam etmek mi istiyorsun yoksa bize hizmet etmek mi? İkisine birden sahip olamazsın, dişi. Seçimini yap."

Öfkesinden içimde bir şeyler burkuluyor. Şimdiden onu öfkeliendirdim. "Sana hizmet etmek istiyorum. İstiyorum. Özür dilerim."

Mavi gözlü olan kardeşini itiyor. "Onun insan sevgilisini kıskanma kardeşim. Onun bir geleceği yok."

Daha da korkmanın mümkün olduğunu mu düşünmüştüm? "Geleceğim yok da ne demek?"

Mavi gözler bana dönüyor, elini uzatıyor. "İstersen sana gösteririm ama bundan hoşlanmayacaksın. Şimdi. Çapamız olacak mısın yoksa daha uygun bir aday bulmak için ipleri mi araştıralım?" Arkasındaki gri gözlü olan bana buz gibi bir bakış atarken, diğer ürkütücü, kara gözlü olan sadece izliyor.

Olan biten her şey başımı döndürüyor. Daha beş dakika bile olmadı ve hayatım alt üst oldu. Bu sahiplenici, kıskanç tanrılara mı hizmet edeceğim yoksa Faith, Aron ve diğerleriyle yoluma devam mı edeceğim? Solat'ın geleceği yok. Eğer kader bana bunu söylüyorsa, yakında ölecek demektir. Bir yanımda çaresizlik içinde haykırırken, daha büyük bir yanımda, hayatta kalma içgüdü, bunun seçemeyeceğim başka bir yol olduğunu biliyor.

Önümüzdeki yol bu tanrılar ve onların sunduğu güvenlidir.

Dudaklarımı yalayarak bana uzatılan eli tutuyorum. "Özür dilerim," diye fısıldıyorum. "Senin dayanağın olmak istiyorum.

Bu sadece çok büyük bir değişim. Bunun üstesinden gelmem biraz zaman alıyor."

Başını sallıyor ve eli benimkine sıcak bir şekilde değişiyor. "Eğer kendini bize bağlayacaksan, bil ki burası sonsuza dek senin evin olacak. Bu kulenin sınırlarını terk etmeyiz. Ayrıca paylaşmayız da. Anlaşıldı mı?"

Bana burada yalnızlık içinde yaşadıklarını ve sahiplenici olduklarını söylüyor... ama ben bunu zaten anladım. Beni korkutup kaçırmaya mı çalışıyor? "Anlıyorum. Senin olacağım."

Dokunuşlarımız arasında sıcak bir şey çatırdıyor ve hemen dizlerimin bağı çözülüyor. Eli elimi sıkıca kavlıyor ve ben kemiksiz ve güçten yoksun bir şekilde onun önünde sarkarken bile o elimi tutmaya devam ediyor.

"Nasıl bir his?" Gri gözlü olan kardeşine tıslıyor.

"Hoş," diyor diğer tanrı ve sanki bu hiç aklına gelmemiş gibi şaşırılmış görünüyor. "Sanki bir konu sadece sana adanmış gibi."

"Bırakın ona dokunayım," diye ısrar ediyor gri gözlü olan.

Mavi gözlü tanrı elimi bırakıyor ve ben yere yığılıyorum. Faith bir keresinde Aron'un ellerine ilk dokunduğunda yıldırım çarpmış gibi hissettiğini söylemişti. Bu tam olarak aynı şey değil ama yoğun ve tedirgin edici bir his, sanki üzerime ağır bir pelerin örtülmüş ve enerjimi tüketiyor. Üçünün önünde ellerimin ve dizlerimin üzerinde, zayıf ve halsiz olduğumu fark etmem bir anımı alıyor.

Kafamı kaldırdığımda gri gözlü olan elini bana doğru uzatıyor, sanki meydan okur gibi.

Bir şekilde bu bağın işlemesi için her birine dokunmam gerektiğini biliyorum. Hepsinin aynı olduğunu sanıyordum ama etraflarında ne kadar uzun süre kalırsam bunun böyle olduğunu o kadar az düşünüyorum. Bu yüzden bir şekilde tekrar ayağa kalkıyorum ve dik duruyorum, saçlarım omuzlarımın üzerinden kayıyor, bağlanmamış. Sertçe yutkunuyorum ve sabırsız, kıskanç olanın gümüş bakışlarıyla karşılaşıyorum ve elimi onunkinin içine koyuyorum.

Bu sefer eli hem sıcak hem de soğuk, ateşin üzerindeki don gibi. Titriyorum, enerjimin boşalmasını bekliyorum ama boşalmıyor. Bunun yerine, o garip şey içimde dalgalanıyor ve sonunda duruluyor.

Kardeşlerine tek söylediği "Hmm," oluyor, beni izlerken bakışları düşünceli.

Elimi onunkinden çekip üçüncü kardeşe, içi boş, çok karanlık gözlere sahip olana dönüyorum. Üçü arasında en uzak olanı o ve elimi ona doğru uzatıyorum. Burun delikleri alevleniyor ve avucuma tiksinti gibi bir şeyle bakıyor. Tanrı derin bir nefes alıyor, sonra elimi kavırıyor.

Dokunuşu buz gibi.

Şaşırtıcı bir şekilde, tanrı hoş olmayan bir şekilde inliyor. Sanki dokunuşum ona acı vermiş gibi parmaklarını sıkıp açarak elimi hemen silkeliyor. Kardeşlerinin arkasına doğru bir iki adım geri çekiliyor ve artık bana bakmıyor.

Bu beklenmedik bir şeydi.

"Artık bizimsin," diyor gri gözlü olan ve yüzünde bir zafer ifadesi var. "Sen bizim insan çapımız olarak hizmet edeceksin."

Başımı salladım, sarsıldım. Ama görevlerimi biliyorum. "Hizmet etmekten mutluluk duyarım lordum."

"Ne kadar süreye ihtiyacın olacak?" Gri gözlü hemen sorar. Tam olarak neyi kastettiğini biliyorum. Ona cinsel olarak "hizmet etmemi" istiyor. Kendimi ona vermemi. Bunun anlaşmanın bir parçası olduğunu biliyordum, ama dizlerimin üzerine çökmemi talep etmek yerine bunu istemesi bana burada küçük bir fırsatım olduğunu söylüyor. Açlık içimde gurulduyor. "Önce bir banyo ve yemek istiyorum," diyorum. "İnsanlar kırılığandır ve sana tüm gücümle giderim."

Homurdanıyor. "Daha sonra döneceğim o zaman." Bir cüppe girdabının içinde topuklarının üzerinde döner ve duvarları kaplayan örümcek ağlarının arasına karışır.

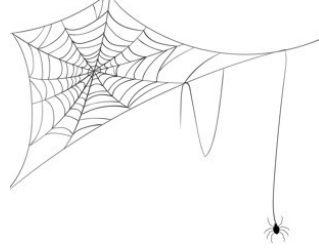
Hayretle göz kırpiyorum, bunu hayal etmediğimden tam olarak emin değilim ve baktığımda diğer iki tanrının da gittiğini görüyorum.

Bu penceresiz, korkunç odada yalnızım. Yakınlarda bir yerde, muhtemelen doldurulan bir küvetin su sesini duyuyorum. Boğazımda bir düğüm oluşuyor ve Solat'ı, Faith ve Aron'un kolay ilişkisini düşünüyorum. Ne bekliyordum bilmiyorum ama beklediğim bu değildi. Kendimi duyguları olan bir insandan çok bir merak nesnesi gibi hissediyorum ve bir hata yapıp yapmadığımı merak ediyorum.

Solat'ı düşünüyorum ve gözyaşlarım boğazımı tıkıyor. Ona aşık olduğumdan değil. O benim için iyi bir dosttu ve keşke ona dikkatli olmasını, ölebileceğini söyleyebilseydim. Keşke dışarıya açılan bir pencere olsaydı. Keşke...

Gözyaşlarımı yutuyorum, çünkü ağlamanın bir anlamı yok. Köleliğe ve hizmetkârlığa alışkınım. Bunun diğer efendilerden bir farkı yok ama şimdi tanrılara hizmet ediyorum. Bunda bir onur var ve bunu kucaklamam gerekiyor. Bu yüzden duygularımı bir kenara itiyorum, kendimi sakinleştiriyorum ve yıkanmak için elbisemi çıkarıyorum.

Üç

GÖRÜNÜŞE GÖRE BANYODAYKEN BİLE
Yalnız.

Büyük, gömme mermer küvette uzanıyorum (bir tanrının küvete ihtiyaç duyması garip ama kabul ediyorum) ve uzaklara bakıyorum. Olan biten her şeyi zihinsel olarak kavramaya çalışıyorum. Artık bir çapayım, tıpkı Faith gibi. Faith'in aksine, kendimi tamamen kontrolden çıkmış hissediyorum ve bir hata yapıp yapmadığımı merak ediyorum. Aron en azından biraz insan gibi davranıyor. Bu üç tanrı tuhaflıklarıyla ürkütücü. Birinin eline dokunduğumda acı dolu bir ses çıkardığını ve sanki bana dokunmak iğrenç bir şeymiş gibi geri çekildiğini düşünmeden edemiyorum.

Bu, üç tanrıdan yalnızca ikisine hizmet ettiğim anlamına mı geliyor? Bilmiyorum ve cevap almanın bir yolu yokmuş gibi hissediyorum. Kaybolmuş hissediyorum. Yeni bir efendinin benden ne istediği genellikle oldukça açıktır. Ama bu beni biraz aşıyor.

Bu yüzden su ılıklaşana ve parmaklarım büzüşene kadar küvette oturuyorum, saçlarım ıslanmasın diye başımın üstüne yığılıyor. Oturup kederimle, dış dünyayı bir daha göremeyeceğim için duyduğum kederle, güvenlik ve tanrılara hizmet etme onuru karşılığında bildiğim her şeyi terk ettiğim için duyduğum kederle başa çıkıyorum. Kederi geri itiyorum, çünkü

ve bunun yerine kendimi sakinleştirmeye odaklanıyorum. Bunu yaparken, izlendiğime dair belirsiz bir hisse kapılıyorum. Etrafımdaki duvarlara bakıyorum ama ağların arasında sürünen garip örümceklerden hiçbirini göremiyorum. Yine de birinin beni izlediği hissinden kurtulamıyorum. Yine de gölgeli banyo odasında kimseyi görmeyince şansımı denemeye karar veriyorum. Ne de olsa onlar Fate. Beni "izlemek" için orada olmaları mı gerekiyor?

Bana baktıklarında ne görüyorlar acaba? Koyu tenim, koyu gözlerim, dolgun göğüslerim ve yuvarlak, baştan çıkarıcı kıçımınla güzel olduğumu biliyorum. Elmacık kemiklerim yüksek, çenem sivri ve şairler zarif boynum ve omuzlarım için haykırıyorlar. Saçlarım uzun ve gürdür; yelemle ilgilenmek çok zamanımı alsa da parlak ve kıvrık olmasına büyük özen gösteririm. Kaşlarım mükemmel şekillidir ve cildim esnek ve lekesizdir.

Benim konumumdaki biri için dış görünüş önemlidir ve mümkün olduğunca çekici olmak için her zaman elimden geleni yaptım. Ama bu tanrılar koyu ten ve gür saçtan hoşlanıyor mu?

Böyle şeyleri hiç fark ediyorlar mı?

Yoksa onların korkunç solgunluğu bana ne kadar itici geliyorsa, ben de onlara o kadar itici mi geliyorum?

"Kendin gösterebilirsin," diye sesleniyorum, merakım beni yeniyor. "Gelip bakmak istersen alınmam." Garip bir şekilde, rahatlamış olurdum. Banyomda izleniyor olmak tanıdık bir durum.

Ağlar ayrılır ve Spidae'lerden biri cisimleşir. Sanki birdenbire ortaya çıkmış gibi, ağlar öne çıkan adamı yaratmak için şekilleniyor. Hemen bakışlarını inceledim.

-Mavi gözler. Bir bakıma rahatlardım. Üçlünün en mantıklısı o gibi görünüyor, yine de gri gözlü olanın diğerlerine göre daha önde olduğunu düşünüyorum.

Sanki burada olması gerektiğinden emin değilmiş gibi, neredeyse tereddütlü bir şekilde yaklaşıyor. Ona cesaret verici bir

gölümseyerek küvetin kenarını okşadı. "Çıplak nasıl görüldüğümü görmek ister miydin?" Sanırım düşüncelerini anlamaya çalışıyorum. Bir bakıma tavırları bana bir zamanlar sahip olduğum bir efendiyi hatırlatıyor, tecrübesizliği nedeniyle yatak odasında kararsız olan bakire bir lordling. "Sadece sormanız yeterli, ben de size istediğiniz gibi bakmaktan mutluluk duyarım."

"Neşe benzediğini biliyorum," diyor. "İpliğinizin tamamını gördüm."

Bundan ürktüm. Tabii ya. Hâlâ onun herhangi bir şekilde insan olduğunu düşünüyorum. Bu benim ilk hatam. "Varsaymak istememiştim-"

"Yine de merak ediyorum. Banyoda tanımadığı bir erkek tarafından izlenen çoğu kadın çığlık atar ya da dehşete düşer. Siz hiç korkmuyorsunuz ama izlediğimi de bilmiyordunuz. Neden?" Başını eğiyor, bu hareket sarsıcı ve insanlık dışı bir hızla gerçekleşiyor.

"Şey," diyorum, suyun içinde göğüslerim yüzeyin altından çıkacak kadar doğruluyorum. Bakışları otomatik olarak oraya gidiyor ve bu çok insani bir tepki. Hmm. Birden, insanlıktan yoksun oldukları için bir çapaya ihtiyaç duyduklarını hatırlıyorum. İnsan gibi görünüyorlar, insan gibi konuşuyorlar ama belli alanlarda açıkça insan değiller. Belki de işimin büyük bir kısmı eğitmek olacak. "Pek çok kadının aksine ben hayatım boyunca kölelik içinde yaşadım. Bedenim birçok kez takas edildi ve çıplaklıktan hiç utanmıyorum. Şu anda bile bana ait olan hiçbir şey yok."

Spidae'nin başı tekrar eğilir, yüz ifadesi kuşkuludur. Son derece dik duruyor, omuzları gergin ve uzun cübbesi vücudunu sararken ellerini arkasında kavuşturmuş. "Kendine ait değil misin?"

"Ben sizin çapanızım," diye cevap veriyorum. "Evet. Ama bu kölelik değil."

"Öyle değil mi?" Sözlerimin acısını hafifletmek için ona bir gülümseme sunuyorum, dizlerimi yukarı çekip onlara sarılıyorum. "Sana her şekilde hizmet etmek için artık seninim. Bunun kölelikten ne farkı olduğunu anlamadığım için beni bağışlayın." I

Etrafıma el kol hareketleri yapıyorum. "Arkadaşlarımdan koparıldım ve hayatımın şimdi yeniden başlayacağı söylendi. Bu başıma pek çok kez geldi, her seferinde yeni bir efendiye satıldım."

"Ama sen bunun için gönüllü oldun," diyor Spidae, sesi sert. "Dolayısıyla bu kölelik değil."

"Kulluk o zaman," diye düzeltiyorum, kollarımı dizlerimin üzerine koyarak. "Ama ipliğimi gördünüz. Önümde çok fazla seçenek olduğunu mu düşünüyordun?"

"Geleceği göremiyorum," diyor. "Benim alanım geçmiş."

"Ah." Duraksıyorum, çünkü bu bana mantıklı gelmiyor. "O zaman Solat'ın geleceğini nereden biliyordun?"

"Kardeşim," diyor, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

Öyle değil. Beni sadece daha fazla soruyla baş başa bırakıyor ama bu adamın -tanrının- soruları nasıl yanıtlayacağını bilmediği açık. Sanırım üzerinde çalışmamız gereken başka bir şey. Sabır, Yulenna, kendime hatırlatıyorum. Onlar sonsuza dek tanrı oldular. Birbirimizi anlamamız zaman alacaktır. Başka bir soru sormak için ağzımı açıyorum ve midem gürültülü bir hırıltı çıkarıyor.

Spidae göz kırpmıyor, kafası bir köpeğinki gibi eğiliyor. "Bu seni utandırıyor."

Yüzümü buruşturuyorum. "Biraz, evet."

"Açsın." Başımı salladığımda devam ediyor. "Neden yemiyorsun?"

Sanki hiç şansım varmış gibi? Spidae'lerin Faith'in kamarasına gelip kendilerine ait bir çapaya ihtiyaç duyduklarını ilan etmelerinden bu yana tam bir kasırga oldu. Bu banyoda en az bir saattir oturduğumu bilmeme rağmen başımın dönmesinin bir an bile durduğunu sanmıyorum. Rahatlamam için havada çok fazla şey var. Ama örümcek ağıyla kaplı duvarları işaret ediyorum. "Kapsüllerde yiyecek olduğunu biliyorum ama onları açmak için bıçağım yok. Ve etrafta dolaşıp bir şeyleri kurcalamak doğru gelmiyor."

"Neden olmasın?"

"Burası benim evim gibi hissettirmiyor." Ellerimi çaresiz bir hareketle açtım. "Beni buraya çektiniz ve eşyalarımı almama ya da arkadaşlarımı son bir kez ziyaret etmeme izin vermediniz. Şimdi penceresi ya da kapısı olmayan bir odadayım. Bir kafes gibi hissediyorum."

"Ama... güvenli."

"Ne kadar güvende olmam gerekiyor? Aron'un partisi dışında burada sadece siz varsınız!"

Spidae buna göz kırıyor, sanki mezar gibi bir odadan hoşlanmayabileceğim gerçekten aklına gelmemiş gibi. "Farklı bir odayı mı tercih ederdiniz?"

"Eğer çok fazla bir şey istemiyorsam, pencereli bir oda istiyorum. Hep bir tane istemişimdir ve hayatımın geri kalanını burada geçireceksem, bir manzaraya sahip olmak isterim. Kapıya gelince... Bu benim için bir gereklilik. Ben senin gibi örümcek ağları arasında seyahat edemem." Tereddüt ediyorum ve sonra ekliyorum, "Tabii beni tek bir odada ve sadece tek bir odada istemiyorsan."

"Burası artık senin evin. İstedğin gibi girip çıkabilirsin."

Evim gibi hissetmiyorum. Hiç de dostça hissettirmiyor. Ama kibar teklifine küçük bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. "O zaman bana etrafı gezdirir misin? Her şey nasıl düzenlenmiş? Böylece korkmam?"

Göz kırıyor, vücudu tamamen hareketsiz kalsa bile bu hareket yavaş, düşünceli ve bir şekilde anlamlı. "Size eşlik edeceğim, evet."

Ona bir gülümseme gönderdim. "Teşekkür ederim. Bunu çok isterim." Küvette ayağa kalkıyorum, su vücudumdan aşağı akıyor ve bir elimi uzatarak yakınımda bekleyen havluyu bana uzatmasını işaret ediyorum.

Bana yine şaşkınlıkla bakıyor ve ne istediğimi anlamadığı çok açık. Ayrıca gözlerini çıplak, ıslak vücudumdan alamıyor ve beni kanlı canlı görmenin, ipliğimden görmekten çok farklı olduğundan şüpheleniyorum.

"Havlum mu?" Tatlı tatlı soruyorum. Eğer üçünü de denenmemiş bakireler olarak düşünürsem, belki o zaman

bir durum. Belki birazcık bile gücüm olsa kendimi bu kadar kaybolmuş hissetmeyeceğim. Şu haliyle dümensiz hissediyorum.

Yol göstermeleri için tanrılara dua bile edemiyorum. Spidae dışında hepsi yerle bir oldu ve ben de onlara hizmet ediyorum.

Tanrı havlumu alıp bana uzatıyor, yüzünde meraklı bir ifade var. Havluyu gövdemin etrafına sarışımı ve küvetten çıkışımı dikkatle izliyor. Saçlarımı gevşetip nemli omuzlarıma dökülmesine izin verdikten sonra uzuvlarımı kurulamaya başlıyorum. Bir ayağımı küvetin kenarına koyup havluyu bacağımın üzerinde yumuşatıyorum ve Spidae'ye dönüp bakıyorum. Yerinden kıpırdamamış, sabit ve yakıcı bakışlarıyla beni izliyor. "Buraya hiç kadın gelir mi?" Ona soruyorum.

"Nadiren." Bacağıma bakmaya devam ediyor. "Bize başvuranların çoğu erkeklerden oluşuyor."

Mantıklı. Kadınlar erkeklerin sahip olduğu özgürlüklere sahip değil. Tek başına seyahat eden bir kadın hedeften başka bir şey değildir ve eğer ayrılmak isteseydim, o tek başına seyahat eden kadın olacağım aklıma geliyor. İçimde sıcak bir panik parlıyor ve sonra tekrar yatışıyor. Nasıl olsa gidemem. Onlara bağılıyım. Çapalar, yönlerinden ayrılırlarsa hayal edilemez acılara katlanırlar ve benim üç yönüm var.

Fikrimi değiştirsem bile, burada mahsur kaldım, bu yüzden elimden gelenin en iyisini yapmalıyım. Dudağımı ısıriyorum ve sonra odamda duran adama bakıyorum. Çıplak uzuvlarımdan büyülenmiş gibi görünüyor ve elini uzattığında hareketsiz kalıyorum. Yine de sadece tenimdeki bir su damlasını fırçalıyor ve sonra parmaklarının arasında ovuşturuyor.

"Tanrılar banyo yapar mı?" Birden meraklandım ve sordum.

Yüzünde hafif bir kaş çatmayla başını sallıyor. "Neden yapalım ki?"

Omuz silkiyorum. "Burada bir küvetiniz var."

"Sahip olunması gereken bir şey gibi görünüyordu," diye yorumluyor. "Onları ölümlülerin evlerinde gördüm."

Ah. Buradaki şeylerin -kule, odalar- ne kadarının anlamadan taklit olduğunu merak ediyorum. Sanırım bu başka bir günün sorusu. Derimi kurulayıp elbisemi tekrar üzerime geçiriyorum, bağcıkları göğsümün altından bağlayıp her şeyi yerine oturtuyorum ve ayakkabılarımı giyiyorum. "Özür dilerim," diyorum ona dönerken, az önce bir tanrının beni beklemesine neden olduğumu fark ediyorum. "Giyinmek biraz zaman alıyor."

Başını öne eğiyor. "Bizim yanımızda hiçbir şey giymek zorunda değilsin. Burada kimse görmeyecek."

"Ama ben elbiseleri severim." Pahalı kumaşları ve giysilerin tenimin üzerinde hareket ederken çıkardığı hışırtıyı seviyorum. Güzel şeyleri seviyorum, çünkü çocukken onlara hiç sahip olmadım. "Ve giyinik dolaşmayı tercih ediyorum. Çıplak olmak çok açıkta hissettiriyor." Bir ayağımı kaldırıyorum ve elimle işaret ediyorum. "Ve ayaklarımı korumak için bunlara ihtiyacım var. Yerleriniz sert ve soğuk."

Kaşlarını çatarak taş zemine bakıyor, sanki birdenbire onu rahatsız etmişler gibi. "Yenilerine ihtiyacımız var mı?"

"Tabii ki hayır." Bunu söylemesi bile beni belli belirsiz tedirgin ediyor. "Benim için hiçbir şeyi değiştirmeni istemiyorum. Burası benim yerim değil. Rahatlıkla ayakkabı giyebilirim." Ve ona tatlı bir gülümseme verip elimi kolunun kıvrımına kaydırıyorum. "Şimdi, şu tura gelelim. Bana yeni evimi gezdireceğini söylemiştin?"

Spidae gözlerini kırıpıştırıyor, bakışları sanki bir anlığına gözleri kamaşmış gibi yüzüme odaklanıyor. Belki de kadınlarla çok sık yakınlaşmıyor ve hemen kolunu tutarak bir hata yapıp yapmadığını merak ediyorum. O diğer erkekler gibi düşünmüyor.

Ama sonra elini benimkinin üzerine koyarak koluna hapsetti. "Peşimden gel."

Duvara doğru ilerlerken koluna tutunuyorum ve her şeyi kaplayan örümcek ağlarının içine doğru süzüleceği belli olduğunda gözlerimi kapatıp beni yönlendirmesine izin veriyorum. İlerlerken ağlar hafifçe tenime sürtünüyor ama duvarları hiç hissetmiyorum. Gözlerimi tekrar açtığımda, mutfağa benzeyen bir şeyin içindeyim. Orada

Burada örümcek ağıları çok daha az, yine de her şey ince bir toz tabakasıyla kaplı. Odanın ortasında büyük bir ahşap masa, büyük bir ocak, çeşitli tencere ve tavaların yanı sıra sebze yıkamak için bir lavabo var... tabii etrafta sebze varsa. Şaşkınlıkla göz kırpıyorum, çünkü burada bir mutfak olduğunu fark etmemiştim. Küçük grubumuz günlerdir buradaydı ve sadece kapsüllerde bulabildiğimiz çiğ meyve ve sebzeleri, arada bir de Faith'in şöminesinde pişirilen tavşanı yedik. "Oh," diye nefes alıyorum. "Bu beklenmedik bir şey."

"Öyle mi? Neden?" Spidae merakla bana bakıyor.

"Yemek yiyeceğini düşünmemiştim," diye itiraf ediyorum.

"Yapmayız."

Düşünceli bir şekilde ona bakıyorum. "O zaman neden mutfak?"

"Küvet ve yataklarımızın olmasıyla aynı sebepten. Ölümlüler bunlara ihtiyaç duyuyor ve bu da sahip olunması gereken bir şey gibi görünüyor." Duraklıyor ve bana bakıyor. "Bir mutfağa ihtiyacınız var, değil mi?"

Midem yine gurulduyor ve başımı sallıyorum. "Eğer kendim için yemek yapacaksam, evet. Bu mutfağı benim için mi yaptın?"

Omuz silkiyor.

Ya cevap vermek istemiyor ya da ne olduğundan rahatsız. Her iki durumda da, bir ipucu alabilirim. Kolunu bırakıyorum ve mutfakta ilerliyorum, dolapları ve kök mahzenine açılan kapıyı açıp her şeye bakıyorum. Güzel, büyük bir mutfak, bir şatodaki her şey kadar güzel ve görüntüsü beni oldukça memnun ediyor. Ama hiç gıda maddesi yok. Peynir yok, sebze yok, un yok. Kiler tamamen çıplak ve hayal kırıklığıyla küçük bir iç çekiyorum. "Yiyecek bir şeyler bulabilirsem, bu çok işime yarayacak. Teşekkür ederim lordum."

Şimdiden eşyaları düzenlemenin yollarını düşünüyorum ve her yerin tozunun alınması gerekiyor. Ocağa ateş için odun lazım ve yapılacak çok şey var. Yıllardır bir mutfağın içinde çalışmadım ama temel bilgileri biliyorum. Bu da yapılacak bir şey, itiraf etmeliyim ki bu fikri sevdim. Bu

Bütün gün odamda oturup duvara bakmaktan daha iyi.

Ama odamın kapısı yok, hatırlatırım. Spidae'lerden birinin beni buraya getirmesini beklemem gerekecek. "Buraya düzenli olarak gelebilmem için beni odamdan alacak mısın?" Yakınlarda duran tanrıya soruyorum. "Eğer çok zahmetli olaksa, belki burada bir yatağa yerleşebilirim?"

"Yapmayacaksın," dedi bana. "Seni güvende istiyorum, bizden başka kimsenin sana dokunamayacağı bir yerde."

Ah. Dudağımı ısıyorum, çünkü günlerimin geri kalanında penceresiz, kapısız bir odaya hapsolme düşüncesi beni biraz içten içe öldürüyor, ama bu sadece bir başlangıç noktası, kendime hatırlatıyorum. Şu anki gerçekliğimin bu olması her zaman böyle olacağı anlamına gelmiyor. Bu yüzden parlak bir gülümseme takınıyorum. "Siz nasıl isterseniz lordum."

"Bana öyle diyorsunuz ama ben lord değilim."

"Seni çağıracak başka bir şeyim yok. 'Tanrım' mı yoksa 'Spidae'm' mi demeyi tercih edersin?"

Bunu düşünürken ağzı düzleşiyor, ifadesi belirsizleşiyor. "Ama ben üç kişiden biriyim. Ben 'sizin' tanrınız ya da 'Spidae'niz değilim, çünkü bu sadece bana hizmet ettiğinizi ima eder."

"Belki bir süre sonra daha iyi bir şey buluruz," diyorum parlak bir şekilde. "Tabii size gerçek adınızla hitap edecek kadar cüretkâr olmama izin vermezseniz?"

"Verilen... isim?"

Aman Tanrım. Bu da başka bir "ölümlü" yapı mı? "Evet. Bana Yulenna dediğin gibi mi? Benim adım bu."

"Sana henüz hiçbir şey demedim."

İçten içe utanıyorum. "Yanlış konuştuğum için beni bağışlayın. Fark etmedim-"

"Benden korkuyorsun." Başını tekrar eğiyor ve kaşları daha da çatılıyor. "Beni hoşnutsuz etmekten korkuyorsun. O zaman sana karşı çok mu canavarca davrandım?"

Panik içinde, ne duymak isteyebileceğini düşünmeye çalışıyorum. "Sen bir tanrısın," diyorum. "Benim buradaki tek görevim seni memnun etmek. Yanlış bir şey söylediğimde-"

"Hoşuma gitmediğini söylemedim. Sadece sana henüz bir şey demediğimi söyledim." Kaşları çatıldı. "Ölümlülerin hepsi bu kadar hassas mı?"

Kendimi sakın ve kontrollü bir nefes almaya zorluyorum. "Sadece endişeliyim lordum... Kader." Başlığı ne yaptığımı fark ettikten sonra ekliyorum. "Sizi gerçekten memnun etmek istiyorum."

"Seni bir el sallamak kadar kolay bir şekilde varoluştan silebileceğim için mi?"

Tamamen hareketsiz kalıyorum, nefes almaya bile cesaret edemiyorum. Tenimde soğuk bir ter oluşuyor.

"Yapmam," diyor alçak bir sesle. "Bir Çapa edinip sonra da onu yok etmek bana hiçbir fayda sağlamaz."

Dizlerimin üzerine çöküyorum, benden hoşlanması için onu kandırmak için çok mu erken diye düşünüyorum. Çoğu erkek siki iyice emildikten sonra daha istekli olur. Kemeriyile göz hizasına gelmek istekli olduğumu göstermeye yardımcı olmalı. "Seni memnun etmek istiyorum. Sizi mutlu etmek için ne yapmam gerektiğini söyleyin, Lordum Fate."

Bana kaşlarını çattı. "Korkudan titremen hoşuma gitmiyor." "Daha cesur olmaya çalışacağım," diyorum hevesle.

"Kendin olmanı istiyorum, sanırım. Ölümlülerin nasıl davrandığını bilmiyorum ve seni bir süre gözlemlemek istiyorum." Kaşlarını çatarak bana bakmaya devam ediyor. "Neden yerdesin?"

"Acaba sikini emebilir miyim?" Ona en parlak gülümsememi verdim.

Spidae göz kırıyor. "Neden?"

Neden? Gerçekten nedenini bilmiyor mu? Yoksa benimle oyun mu oynuyor? O kader, her şeyi bilen ve gören. Elbette cinsel hazzın ne olduğunu biliyordur. "İyi hissettirdiği için mi?"

"Ah."

"Seni memnun etmemi ister misin?"

Bir an düşünür. "Bunu düşüneneğim. Aç değil misin?"

"Benim ihtiyaçlarım seninkilerin yanında hiçbir şey," diyorum ona parlak bir sesle. "Daha sonra yiyebilirim."

Bana attığı bakış düpedüz alaycı ve onu memnun etmek için gösterdiğim hevesi anlamadığından şüpheleniyorum. Ya öyle ya da bu onu şüphelendiriyor. O kadar endişeliyim ki kendime engel olamıyorum. İçimdeki eski köle, yeni efendisinin isteklerine uymak için çaresizce çırpınıyor.

Dudağımı ısırdım ve tekrar denedim. "Acıktım."

Yavaşça başını sallıyor ve dürüstlüğümlün onu sızlanmamdan daha çok memnun ettiği izlenimine kapılıyorum. "O zaman yemek yemelisin. Ve karşılanması gereken ihtiyaçların olduğunda bize söylemelisin. Bizim böyle bir ihtiyacımız yok ve dolayısıyla bizden bir şey istediğinde bunu fark etmeyeceğiz. Acı çektiğinde konuşmak sana bağlı olacak. Anladınız mı?"

Azarlanmış bir şekilde başımı eğerek onaylıyorum. "E v e t . Teşekkür ederim, Lord Fate."

Spidae homurdanıyor. "Ben de Lord Fate'i bir unvan olarak sevdiğimden emin değilim. Sanırım bana bir şey demelisiniz." Omuzlarını şimdiye kadarki en garip görünümlü omuz silkme hareketiyle kaldırıyor ve bir kez daha taklit ettiğini anlıyorum. "Burada bekle. Sana bir şey getireceğim."

Ellerimi önümde kavuşturup bana söyleneni yapıyorum ve onu izliyorum.

Kıpırdamıyor ve birkaç sessiz an geçtikten sonra tenim huzursuzlukla karıncalanıyor. Yanlış mı anladım? Bir şekilde kendi yemeğimi kendim mi bulmalıyım? Mutfakta iki kapı var, biri ağır ahşaptan ve kapalı, önünde yere büyük bir bakır tencere konmuş. Diğer kapı ardına kadar açık ve kulenin geri kalanına çıkan merdiven boşluğunun eğimli rampasını görüyorum. Oraya çıkarsam Faith ve diğerleriyle karşılaşır mıyım? Kule inanılmaz derecede sessiz görünüyor, sanki burada sadece ben ve önümdeki Spidae varmışız gibi.

Sonra bir şey duydum.

Scuttlıng.

Ses hafif, sanki bir şey ağlara sürtünüyormuş gibi ve ensemdaki tüyler diken diken oluyor. I

içgüdüsel olarak Spidae'ye yaklaşarak ayağa kalktım. "Bunu duyuyor musun?"

"Neyi duymak?"

O daha cevap veremedi, devasa, gümüşü soluk örümceklerden biri kulenin kapısında beliriyor. Boğazım düğümleniyor ve çok bacaklı yaratık odaya girerken dehşete kapılarak uzun boylu tanrının arkasına saklanıyorum. Bir baldır büyüklüğünde, belime kadar geliyor ve bacakları uzun ve müstehcen bir şekilde uzanıyor. Korkunç, karanlık gözlerini bir an bana dikeyiyor, sonra yere bir şey bırakıyor ve dönüp tekrar gidiyor, bunu yaparken ağlar hışırdıyor.

"Örümceklerden korkma," diyor yanımdaki tanrı. "Sana zarar vermeyecekler. Onlar bizim uzantılarımız."

"Onları sen mi kontrol ediyorsun?" Koluna yapıştım, beni itmediği için rahatlamıştım. Korkunç yaratık bacaklarını savurarak geri çekilirken arkasından bakakalıyorum. Korkunç.

"Kontrol mü? Hayır. Onlar bizim bir uzantımız." Başını sallıyor. "Bir el ya da ayak gibi."

Şaşırmış bir halde ona bakıyorum. Tam olarak anlamıyorum ama ben kimim ki tanrıları sorgulayayım? "Yani bir örümcek gördüğümde sizden biri mi oluyor?"

Başını eğiyor. "Sana asla zarar vermezler."

Bu beni çok daha iyi hissettirdi. Kolunu serbest bırakıyorum ve narin kumaşı avucumun içinde büktüğümü görünce üzülüyorum. Aklıma gelen özrü ısırarak dokunuşumla düzeltiyorum. Sürekli özür dilememi istemiyor. O istiyor... aslında ne istediğini bilmiyorum. Daha önce hiç çapaları olmadı ve ben de hiç çapa olmadım. Birbirimize alışmamız gerekiyor. Spidae'ye yumuşak bir sesle "Ben her zaman böyle değilim," diyorum. "Sadece kendimi toparlamam gerekiyor ve sonra bu kadar..."

Kelimeyi bilmiyorum. Korkak mı? Çekingen mi? Memnun etmek için çıldırmak mı? "Biliyorum," diyor basitçe. "Yemeğini ye."

O kıpırdamayınca, örümceğin yakınlarda yere bıraktığı ağla kaplı kapsülü alıyorum. Bir bıçak bulup dikkatlice keserek açıyorum ve taze şeftaliler buluyorum. Ağgözlülükle bir tanesini kapıp ısıriyorum, suyu çenemden aşağı damlıyor. Bir iniltiyi bastırıyorum, meyveyi olabildiğince hızlı bir şekilde yutuyorum ve sonra bir sonrakini parçalıyorum. Tatlılığın acelesi açlığımı yatıştırmaya yardımcı oluyor ama üçüncüyü alıp ısıriyorum, açlıktan ölüyorum. "Faith bir çıpanın çok yediğini söylemişti," diye yorum yapıyorum o beni yerken. "Meyveden daha fazlasına ihtiyacım olacak. Biraz et. Yumurta. Varsa ekmek için un."

"Ne yapabileceğime bakacağım," diyor. "Şimdilik meyvelerinizi yiyin."

Bir dilim kestim ve ona bir ısırık uzattım. "Tadına bakmak ister misin?"

Spidae meyveye bakarken ağzı tiksintiyle kıvrılıyor. O kadar uzun süre bakıyor ki reddedeceğini düşünüyorum ama sonra öne doğru eğilip parmak uçlarımdan bir dilim alıyor, ağzı yapışkan tenimde geziniyor.

Nefesimi tuttum, çünkü bunu beklemiyordum. Cinsel bir şey değildi. Nasıl cinsel olunacağını bildiğini ya da bununla özellikle ilgilendiğini sanmıyorum. Ama tenimdeki sıcak, ıslak ağzı aklımı başımdan alıyor.

Spidae çiğniyor, ağzı açık ve çenesi o kadar beceriksizce hareket ediyor ki tepkisinden korkmasam gülerdim. Sanki ağzında olduğu için onunla ne yapacağını bilemiyormuş gibi görünüyor. "Güzel, değil mi?" Kendime bir dilim daha kesiyorum ve hızla çiğniyorum, sonra yutuyorum ve şeftali yapışkanlı parmaklarımı boğazıma dokundurarak ona bir sonraki adımı hatırlatıyorum.

Yutkunmayı başarıyor, bu sırada yüzünü buruşturuyor. "Bundan senin kadar zevk almadım."

"Ama sen denedin," diye hatırlatıyorum ona. "Bilmediğimiz şeyleri denemek iyidir, sence de öyle değil mi?"

"Neden?"

"Böylece öğrenirsiniz. Böylece bir insan olarak büyürsünüz..." Kiminle konuştuğumu fark ettiğimde sözümü kesiyorum. Bir insan olarak büyümeyecek. O bir tanrı. Ama ona insanlar hakkında bir şeyler öğretmemi istiyor, değil mi? Yemek yemek temel dürtülerden biridir. Bu yüzden ilahi tattaki şeftaliden bir dilim daha kesip parmaklarımdaki suyu yalıyorum. "Ölümlüler sürekli yemek zorunda. Bundan zevk de alabilirler."

"Peki sen zevkten hoşlanır mısın?" diye soruyor, parmaklarımı yalamamı izlerken.

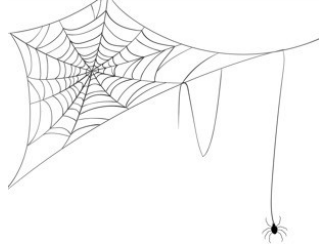
"Tabii ki biliyorum." Ona en cilveli gülümsememi veriyorum.

Cevap olarak bana bakıyor, gözleri kısılıyor. Cevabımla çok uğraştığımı bildiği ve hoşnut olmadığı izlenimini edindim, ama artık ortada. Bunu değiştiremem. Daha geniş bir gülümsemeyle idare ediyorum ve yemeye devam ediyorum.

"Örümceklerden birini odanızda görürseniz, ona hangi yemeği istediğinizi söyleyin, mümkünse size getirsin" diyor. "Daimi misafirlere alışık değiliz, bu yüzden hepimiz için yeni bir deneyim olacak." Sözleri kuru ve biraz da eğlenceli.

Şeftali diliminde boğuluyorum, midem sıkışıyor. Daimi misafir. O zaman burası benim evim değil. Ben sadece misafirim. Onların evi ve ben sadece... ziyaret mi ediyorum? Ama gülümsemeye devam ediyorum, çünkü başka ne yapabilirim ki?

Dört

ŞEFTALİLERİ MIDEYE İNDİRİP ELLERİMİ YIKADIKTAN SONRA

Bana kuleyi gezdirmeye devam ediyor. Kulenin tepesine çıkan rampaya doğru ilerlerken boş oda üstüne boş oda var. Kulenin kendisi, kulenin dış duvarı boyunca birden fazla odaya ve iç kısım boyunca sadece birkaç dairesel odaya bölünmüş gibi görünüyor. İç odalardan birinin içine göz atmayı başarıyorum ama örümcek ağları dışında her şey boş görünüyor. Yine de dış odalardan çok daha fazlası var ve her birinde bir yatak, bir pencere ve diğer aksesuarlar var. Bir tanesinde durduğumuzda şömineyi fark ediyorum.

Burası Faith'in odasıydı ama boş görünüyor. Eminim bu kadar çabuk gitmemişlerdir? Yol arkadaşıma bakıyorum ama o bu odaya da diğerlerine davrandığı gibi sıkılmış bir ilgisizlikle yaklaşıyor. Yine de sormak zorundayım. "Gittiler mi?"

Bana göz kırptı. "Kim?"

"Cleaver'lı Aron ve çapası. Arkadaşları.

Burası kaldıkları odalardan biriydi."

"Ah." Spidae omuz silkiyor. "Seni farklı bir zaman çizgisine taşıdım. Sen bize hizmet etmeye alışana kadar mahremiyetimiz olması gerektiğini düşündüm."

Farklı bir zaman çizgisi mi? "Anlıyorum."

Hayal kırıklığımlı hissetmiş olmalı ki koluma dokunuyor.
"Gel. Sana hoşuna gidecek bir şey göstereceğim."

"Ne oldu?"

Tanrı sadece gizemli bir şekilde gülümsüyor ve beni rampada ilerletiyor. Bir sonraki inişte, yuvarlak bir geçidi örten bir ağ kütlesi var ve Spidae elini onun üzerinde gezdiriyor. Ağlar ayrılıyor ve büyük bir odaya giriş yolu ortaya çıkıyor. Bu odada suya bakan bir başka pencere ve hemen göz diktiğim bir pencere koltuğu var.

Ayrıca çeşitli türlerde sandıklar ve çantalarla dolu.

Merakla içeri girdim. Her türden ahşap sandıklar var, bazıları bir dokunuşta parçalanacak kadar eski görünüyor, bazıları ise taze, yeni görünümlü ahşap. Goblenden yapılmış bir çanta, deriden yapılmış devasa bir el çantası ve köşede bir eyer ve heybeler var. Eyer ilkel ve eski görünüyor. Odanın kendisi duvardan duvara sandıklarla dolu ve her şey daha fazla tozla kaplı. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup Tanrı'ya bakıyorum. "Burası neresi?"

Omuz silkiyor. "Bazen ziyaretçilerimiz oluyor."

Bu beni şaşırttı. "Ve eşyalarını geride mi bırakıyorlar?"

"Hepsi buradan canlı ayrılmıyor."

Oh. Bu haber beni şaşırtmamalı. Spidae'ler dünyanın en uzak noktasında, Godspine Dağları'nın arkasında ve Ashen Denizi'nin karşısında yaşarlar. Burada hiçbir uygarlık, hiçbir dost kasaba ya da dağınık karakollar bile yok. Dağların bu tarafında ölen herkes sonsuza dek kaybolur. Sanırım örümcekler eşyalarını buraya getiriyorlar ve Spidae'nin bu eşyalar için bir amacı yok, bu yüzden sonsuza dek öylece duruyorlar. "Bu çok üzücü."

"Öyle mi? Neden?"

Ona bakmadan başını bana doğru eğdiğini ve anlamaya çalıştığını biliyorum. "Belli ki sana sormaları gereken acil bir şey varmış. Her neyse, öğrendiklerini kullanacak kadar uzun yaşayamadılar."

"Bizden iyi şeyler istediklerine emin misin? Bir çocuğun nasıl kurtarılacağı ya da başkasıyla nişanlı bir sevgiliyle nasıl evlenileceği gibi şeyler mi?" Sesinde şaşırtıcı derecede alaycı bir ton var.

O zaman sorum aptalcaydı. Elbette kimse masum sorular için bu kadar uzaklara gitmez. Muhtemelen güç isteyenler tarafından aranıyorlar. Bu dünyadaki sıradan insanlar için iyi bir şey istemeyenler. "O zaman bu sandıklar size ve kardeşlerinize bir rüşvet mi? Onların lehine bir şey görmenizi sağlamak için mi?"

"Fark eder mi? Sahipleri çoktan gitti ve bu odadaki her şey sizin."

Şaşıracak başladım. "Benim mi?"

"Bir tanrının ölümlülerin süslerine ihtiyacı yoktur. Şu anda bile sadece cübbe giyiyoruz çünkü çıplak tanrılar tarafından karşılanmak ölümlülerin gözlerini rahatsız ediyor."

Faith'in buna vereceği tepkiyi hayal ediyorum ve kıkırdıyorum. Aron'a her şekilde hizmet eden bir kadın için, zaman zaman şaşırtıcı derecede tutucu olabiliyor. Eğer Spidae onun yanında çıplak olsaydı yüzünde oluşacak dehşeti hayal edebiliyorum.

Tanrı irkilmiş bir ses çıkarır.

Dönüp ona baktığımda gözlerini kocaman açmış bana baktığını görüyorum. "O gülüş..."

"Evet?"

"Hoşuma gitti. Gerçektir."

Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum. Davranışlarımda neyin gerçek olup neyin olmadığını anlayabiliyorsa, sanırım ben de ona karşı gerçek olsam iyi olur. "Öyleydi."

"Bunu daha sık yaparsan sevinirim," diyor alçak bir sesle.

Zorlukla yutkunarak başımı sallıyorum. "Denerim. Bu benim için çok zor oldu. En azından beklediğimden daha zor."

"Neden?"

Daha insani olacaklarını düşündüğümü nasıl açıklayabilirim? Kendimi adadığımda ne kadar yalnız kalacağımı fark etmediğimi mi? Tek düşündüğüm hizmet etmenin ihtişamıydı.

Tanrım, geleceğim için sağlayacağı güvenlik. Güvendeyim, tamam. Dünyanın bir ucunda güvendeyim, hayatımın geri kalanını penceresiz bir hücrede geçirmeye mahkûmum. "Neyi taahhüt ettiğimi tam olarak anladığımı sanmıyorum."

"Ve şimdi pişmanlık duyuyor musun?"

Bir an için bunu düşündüm. Yapmalı mıyım? Diğer seçeneğim Aron'un grubuyla kalmak ve bir kez daha esir düşmemeyi ya da satılmamayı ummaktı. Aron bir savaş tanrısı ve yükselebilmesi için çapası ölmeli. Faith'in yanında bile olsam, bu güvenli olmazdı. "Sanırım bir seçim yaptım çünkü yapmak zorundaydım, ama bu seçimin ne anlama geldiğinden korkmayacağım anlamına gelmiyor. Bu kötü bir seçim olduğu anlamına gelmiyor, sadece biraz korkutucu. Yerleşmek biraz zaman alacak. Hepsi bu."

Başını sallıyor. "O halde odanıza dönmek ister misiniz?"

Tereddüt ediyorum. O penceresiz odaya geri dönmek istemiyorum. Bir mezar, bir kafes gibi hissediyorum ve sanırım beni endişelendiren şeylerden biri de bu. Benden dürüst tepkiler istiyor.

Ben, değil mi? "Odamı sevmiyorum," diye geveledim. "Hem de hiç."

Spidae'nin mükemmel, güzel yüzü bomboş. "Orası güvenli."

"Kendimi kapana kısılmış gibi hissettiriyor." Dudaklarımı yalıyorum, gerginim. "Biraz etrafta dolaşamaz mıyım? Yolundan uzak duracağım. Uyumam gerektiğinde beni oraya geri koyabilirsin, ama şimdilik evimi keşfetmeye devam etmek istiyorum, eğer sorun olmazsa. Ve eğer gitmemi istemediğin bir yer varsa, gitmeyeceğim. Söz veriyorum."

Tanrı bir an düşünür. "Odanızda güvende olmamayı mı tercih ediyorsunuz? Bizimle güvende olmak istediğini sanıyordum."

"Ben dünyanın sonundayım. Üç tanrının hizmetkârıyım. Nasıl daha güvende olabilirim?"

Gülümsemesini bekliyorum ama bana sadece meraklı bir bakış daha atıyor ve sonra başını sallıyor. "Pekâlâ. Görevlerime dönmeliyim ama bir şeye ihtiyacın olursa bizi çağır. Örümcekler her zaman izler ve bize haber verirler."

O kadar rahatladım ki geniş bir sırtışa geçtim. Ellerini tutup sıkmak istiyorum ama bunu takdir eder mi bilmiyorum. Bu yüzden ellerimi önümde sıkıca birleştiriyorum. "Çok teşekkür ederim, Lord Fate."

Bir süre daha bana bakıyor ve sonra dönüp duvardaki örümcek ağlarının arasına karışıyor. Bu sefer beni rahatsız bile etmiyor, çünkü burada işlerin nasıl yürüdüğünü anlamaya başlıyorum. Ağlar-örümcekler-hepsi tanrıların araçları ve korkulacak şeyler değiller. Örümcek ağları her şeyi kaplıyor çünkü evlerinde bu şekilde hareket ediyorlar.

Etrafıma bir göz atıyorum. Burada mı kalayım yoksa mutfağa dönüp kendime bir şeyler mi yapayım? Biraz et ve sebze bulabilirsem, yoğun, rahatlatıcı bir çorbaya bayılırım. Sadece çorba düşüncesi ve onu yapma süreci bile beni kararlı kılıyor. Duvarlara bakmak yerine yapacak bir şeyim olacak. Koridora geri dönmek için girişe yöneliyorum ve bunu yaparken bana en yakın sandığın kapağını dalgınca kaldırıyorum.

Ve durun.

Kumaşlarla dolu.

Dikkatimi tamamen bagaja veriyorum ve kapağı sonuna kadar açıyorum. Sandık, zengin brokarlar ve pahalı ipeklerle dolu. Bu bir kumaş hazinesi ve bunun farkına varmak beni katıksız bir sevinçle dolduruyor. Tanrı -mavi gözlü Spidae- bu odada istediğim her şeye sahip olabileceğimi söylemişti. Kendime elbiseler yapabilirim.

Kendime düzinelerce elbise yapabilirim.

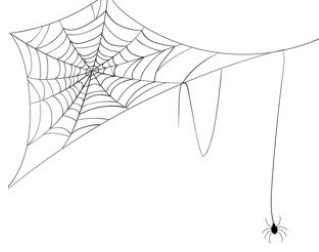
Düşündükçe içimde bir mutluluk kabarıyor. Güzel elbiseleri severim, ne kadar süslü olursa o kadar iyi. Çocukken hiç paramız yoktu ve yaşıtım olan diğer kızların giydiği güzel elbiseleri kıskanırdım. Bir noktada, bir terzi ve karısına köle olarak satıldım ve dükkanlarında yardımcı oldum ve kendi kıyafetlerime zenginlerin süslü modalarını kopyalamayı öğrendim. Güzel zamanlardı, sanırım

Göğüslerim büyüyene ve terzinin gezgin gözleri bana dönene kadar. Sonra satıldım ve olan oldu.

Ama dikiş dikmeyi severim. Ve burada bana bir kölenin elbisesinde bir düzine firfır olamayacağını söyleyecek kimse yok. Gösterişli erminin benim statümdeki biri için uygunsuz olduğunu söyleyecek kimse yok. Güzel bir kırmızı ipeği parmaklıyorum, buradaki kumaş zenginliğiyle yapabileceğim etekleri hayal ediyorum ve gülümsüyorum.

Her şeye rağmen tanrılar beni kolluyor olmalı.

Beş

ÇORBA HER ŞEYİ DÜZELTİR.

Saatler sonra, elimde semiz bir kuştan koparılmış tüylerle dolu bir sepet ve tok bir mide vardı. Açtığım iki bakla arasında çok fazla çorba yaptığımdan endişelendim, biri içinde kümes hayvanı ve diğeri kök sebzelerle doluydu, ama her lokmayı yedim. Sanırım bir çapa gibi aç olduğum için şanslıyım. Zıyan edecek fazla bir şey kalmayacak.

Karnım tok olduğu için de kendimi çok daha rahat hissediyorum. Geçmişte hayatımda garip olaylar oldu ve bunların üstesinden gelmeyi başardım. Spidae daha önce sahip olduklarımdan daha kötü bir efendi olamaz. Onları mutlu ettiğim sürece bana bir şey olmaz. Ve eğer burası biraz sessizse, kendim için dikiş dikmek ve yemek yapmakla meşgul olabilirim.

Dışarıda çok daha kötü kaderler var.

Mutfağı tozdan arındırıyor ve kendi kendime eski bir Glistentide melodisi mırıldanıyordum ki tenim farkındalıkla karıncalanıyor. Arkamda biri duruyordu ve Spidae'lerden birini görmek için arkamı döndüm. Ellerimi eteklerime siliyorum (önlüğüm olmadığı için) ve ona dönüp derin bir eğimle selam veriyorum. "Lordum Fate, nasıl hizmet edebilirim?"

"Hâlâ buradasın."

Bunun bir açıklama mı yoksa soru mu olduğundan emin değilim ve doğruluyorum. Başımı kaldırdığımda karşımda duran adamın az önceki mavi gözlü Spidae olmadığını fark ediyorum. Bunun gümüş gözleri var ve beni bir şahinin avını izlediği gibi izliyor. "Öyleyim," diyorum ona, ses tonumu eşit tutarak. "Gitmeden önce odanın temiz olduğundan emin olmak istedim."

Etrafına bir göz gezdiriyor, sonra bana bakıyor. "Artık temiz."

"Demek öyle." Tanrı bir şey bekliyor gibi görünüyor ve içimde bir farkındalık dalgalanması oluşuyor. "Acıktınız mı Lord Fate? Susadınız mı?"

"Tanrıların böyle ihtiyaçları yoktur." Gümüşü bakışları parıldıyor.

"Başka ihtiyaçlarınız var mı?"

Bu onun dikkatini çeker. Neredeyse belli belirsiz başını sallıyor. "Merak ediyorum."

Ben de öyle düşünmüştüm. İçlerinden birinin yeni oyuncağıyla oynamak istemesinin an meselesi olduğunu biliyordum. Ama daha önce de bu tür bir pozisyonda bulunmuştum ve bir beden sadece bir bedendir. Bu yüzden ona hoş bir gülümseme verdim, eteklerimi belime kadar çektim ve mutfağın ortasındaki büyük masanın üzerine eğildim.

Kısa bir an için, kırılıp kırılmayacağını merak ediyorum. Onun yerine beni yatakta mı ister, yoksa sikini yalamamı mı ister diye. Ama sonra bir el böğrüme dokunuyor ve doğru seçim yaptığımı anlıyorum. Bu benimle ilgili değil. Hiç olmadı. Yeni bir oyuncağı denemekle ilgili. Diğer Spidae'yi düşünüyorum, mavi gözlü olanı ve sahte parlak gülümsemelerimden nasıl hoşlanmadığını. Sahte orgazm yok o zaman. Tanrıyı memnun edecek başka bir karşılık olup olmayacağını düşünmeye çalışıyorum. Dualar? Bir çeşit yakarış?

Ama sonra üzerime çıktı, beni masaya bastırırken ağırlığı kalçalarıma ağır geliyordu. Bir an için amcığımı kurcalıyor, dürtüyor ama ilerleme kaydedemiyor ve hoşnutsuzlukla homurdanıyor.

Doğru. "Bir dakika, lordum Fate," diye mırıldanıyorum. Avucumu ıslak bir şekilde yalıyorum, parmaklarımı kayganlaşıp damlayana kadar ağzıma sokup çıkarıyorum ve sonra amıma uzanıp parmaklarımı içeri sokuyorum. Bir dakika sonra yine orada ve bu sefer içime doğru itiyor.

Onun büyüklüğü ve içime girerken vücudunun belli belirsiz rahatsız edici yanması nefesimi kesiyor, ama bu yeterince çabuk geçiyor ve onun altında hareketsiz ve sessiz yatıyorum. Toz gibi kokuyor ve bana karşı o kadar sert ve hızlı hareket ediyor ki uzun saçları yanlarımı okşuyor. Yine de garip. Kalçalarımı bile kavramıyor. Bana hiç dokunmamaya çalışıyor ki bu çok garip. Tanrı bir kez daha homurdanıyor ve sonra içime soğuk ve ıslak bir şey doluyor. Bu beni biraz şaşkınlıkla kıvrandırıyor ama tabii ki bir tanrı diğerk erkekler gibi boşalmıyor. Bu farklı ve şaşırmamalıyım.

"Teşekkür ederim, Lord Fate," diye mırıldanıyorum.

"Neden bana teşekkür ediyorsun?" Yumuşayan siki bedenimi terk ediyor ve sonra ağırlığı gidiyor.

"Beni onurlandırdığın için," diye cevap veriyorum otomatik olarak.

"Onur duydun mu o zaman?" Sesinde biraz alaycılık var.

Öyle miyim? Bir bakıma, sanırım öyleyim. Bir tanrı benimle seks yaptı. Şu anda vücudumda iki tanrı var -Aron ve şimdi de bu Spidae. Muhtemelen Aventine'in bu tarafındaki en kutsal amcığa sahip olmam beni eğlendiriyor. "Bir tanrının iyiliğı her zaman bir onurdur," diye itiraf ediyorum ve bu doğru. Yanıt gelmeyince eteklerimi silkeleyip doğruluyorum ve masayı itiyorum. Arkamı döndüğümde kimse yoktu.

Odada yalnızım. Hmph.

Bir tanrıya göre, gümüş gözlü Spidae'nin davranışları berbat. En azından bana bir onay işareti yapabilirdi... tabii beni onaylıyorsa.

Kalçamın iç kısmında ıslak ve yapışkan bir şey iz bırakıyor ve döllerini beklediğimden farklı hissettiriyor. Elimi eteğimin altına sokup amıma dokunuyorum ve silerek temizliyorum.

kalın salıverme telleri. Elimi geri çekip incelediğimde örümcek ağıları görüyorum.

İğreniyor muyum yoksa eğleniyor muyum karar veremiyorum.

BİRKAÇ GÜN GEÇTİ VE BİR DÜZEN OLUŞTURMAYA BAŞLADILAR. NE ZAMAN BEN

Uyandığımda Spidae'lerden biri orada beni izliyor. Genellikle mavi gözlü olan, diğerlerine göre benden daha çok etkilenmiş gibi görünüyor. Sırt üstü yatıyorum ve vücudumu kullanmasına izin veriyorum, ona yanlış tepkiler vermemek için sessiz kalıyorum ve bana birkaç kez sokup bitirmekten memnun görünüyor.

Kötü bir seks değil ama benim için iyi de değil. Yine de kimse benim için iyi bir şey yapmaya çalışmıyor, o yüzden şaşırmıyorum. Temizlendikten sonra Mavi Göz beni kulenin geri kalanına bırakıyor ve günümü kendim için yemek pişirerek ya da atıklar odasını karıştırarak geçiriyorum. Kendim için süslü elbiseler dikiyorum. En ucuz görünen kumaşlardan el havluları yapıyorum. Güzel bir önlük işliyorum. Pencereden dışarı bakıp etrafımı seyrediyorum. Mutfakların ve benim olduğumu düşündüğüm sandıklarla dolu odanın tozunu alıyorum. Düzenliyorum.

Kendimi meşgul tutuyorum ya da en azından öyle yapmaya çalışıyorum. Ve yoldan uzak duruyorum.

Gün içinde bir noktada, gri gözlü tanrı beni arayacak. Ben de ona hizmet ediyorum ve onunla seanslarım da kardeşi kadar sönük geçiyor. Elimi yalamamı bekliyor, sonra arkamdan itiyor ve birkaç kez pompalıyor ve sonra kayboluyor. Bundan bir şeyler çıkarıyor olmalı, diye karar verdim, çünkü günde en az iki kez beni arıyor.

Her şey çok ılık.

Spidae beni hayal kırıklığına uğrattığını ifade etmedi, ancak bir şeylerin ters gittiği izlenimini edindim. Neredeyse kendimi ailesini hayal kırıklığına uğratmış bir çocuk gibi hissediyorum.

Nedeninden tam olarak emin değilim. Sanki benimle etkileşime geçmek istemiyorlarmış gibi mi geliyor? Mavi gözlü Spidae'nin bana etrafı gezdirdiği ilk günün dışında, konuşmak için beni aramadılar. Benimle sohbet etmediler. Sadece aletlerini ıslatmak için geldiler.

Eğer bir sunucudan tek istedikleri buysa, sanırım bunu sağlayabilirim.

Ama hayatımın geri kalanı böyle mi olacak? Her şeyden sıkılmış gibi görünen bir çift tanrı için sadece sıcak, ara sıra açılan bir delik mi? Kara gözlü olan beni hiç ziyarete gelmiyor. Aksine, benden kaçıyor. Bu da beni rahatsız ediyor. Üçüne de hizmet ediyor olmam gerekiyordu.

Bir hafta boyunca böyle devam ettikten sonra bir şeyler yapmaya karar verdim.

O.

Güneşin bulutların arkasına saklandığı yağmurlu bir gün, ve dışarıdaki manzara griden başka bir şey değil. Gri gökyüzü. Gri su. Gri dağlar. Kulenin içi kadar sıkıntılı bir şekilde gri ve ruh halimi bozuyor. Mutfaktaki tezgâhta otururken bir parça meyve yiyorum ve büyük ahşap kapıya bakıyorum. Hiç denemediğim halde dışarıya açıldığından şüpheleniyorum. Nereye gidebilirim ki? Dışarıda dolaşmak bile pek güvenli sayılmaz. Vitar, Aron'un adamlarından biri, gölde yaşayan bir şey yüzünden öldü.

Ama bugün, bunu düşünüyorum. Spidae'nin beni kovalayıp geri getirip getirmeyeceğini görmek için dışarı çıkmayı düşünüyorum. En azından o zaman biraz ilgi görürdüm.

Ben...sıkıldım.

Acınası bir durum. Olabildiğince güvendeyim. İsteyebileceğim tüm yiyeceklere, kendime elbise yapabileceğim tüm güzel malzemelere ve dünyadaki tüm zamana sahibim. Ve bir hafta böyle geçtikten sonra delireceğim.

Meyvemi bitirip tezgahdan iniyorum ve ellerimi yapışkan meyve suyundan arındırıyorum. Eğer durumumdan memnun değilsem, bunu değiştirmeliyim. Kara gözlü Spidae'yi düşünüp duruyorum ve beni nasıl arayıp sormadığını.

Bir kere bile. Varlığımdan memnun değil mi? Ona yaklaşmamı mı bekliyor? Bunu öğrenmem gerektiğine karar verdim.

Ben de saçlarımı tarayarak normale döndürüyorum, kendim için diktiğim yeni elbisemi düzeltiyorum (en sevdiğim renk olan koyu, tatlı kırmızıdan harap bir kreasyon) ve onu aramak üzere rampaya çıkıyorum. Her şey sessiz ve diğer Spidae'lerden hiçbir iz yok ama yine de burada bir yerlerde olduklarını hissediyorum. Yoksa ben yokken hepsi birbirinin içine mi giriyor? Onlar tek bir tanrı ama onun üç yüzü ve ben bunun nasıl işlediğini hâlâ tam olarak çözebilmiş değilim.

Belki de bunu bilmek bana düşmez.

Daha önce hiç girmedığım iç odalardan birkaçının önünden geçiyorum. Mavi gözlü Spidae, mühürlendiklerinde onlardan uzak durmamı söylemişti ve şu anda kapıları ağır bir ağ yığısıyla kaplı. İçeride hafif bir müzik uğultusu duyuyorum ama yasaklanmış bir şeye dokunmamam gerektiğini bildiğim için devam ediyorum. Kulenin en tepesinde, rampa o kadar dik ki kayıp kulenin dibine kadar yuvarlanacağımdan korkuyorum ve açık bir kapı buluyorum.

İçeride, Spidae'lerden biri yerde bağdaş kurmuş oturuyor ve etrafı parlayan kırmızı ipliklerle çevrili. Sanki duvarlardan çıkıyorlar, tüm odayı boydan boya geçiyorlar ve her boş alanı kaplıyorlar. İplerin kendisine dokunmadan Tanrı'ya ulaşamıyorum, ama bu bir şekilde yanlış görünüyor. Onlara bakarken, sanki atan bir kalbe bağlıymış gibi nabız atıyor ve zonkluyor gibi görünüyorlar. Tanrıya tekrar bakıyorum, gözleri kapalı, elleri dizlerinin üzerinde, başı arkaya eğik. Bir şekilde ağlarla birlikteymiş gibi görünüyor ve bölmekten nefret ediyorum.

Yine de kapı açıktı.

"Lordum?" Seslendim. "Size katılabilir miyim?"

Gözleri açılıyor ve üçüncü Spidae'nin karanlık, tedirgin edici bakışlarını görüyorum. Bir şekilde o olduğunu biliyordum, ama şimdi

ve ben de ona genişçe gülümsüyorum.

Beni görünce irkildi. Hay Allah.

"Seni rahatsız mı ediyorum?"

Spidae başını sallıyor ve hemen ayağa kalkıyor ve garip, kırmızımsı teller eriyip gidiyor. Şaşkınlıkla geri çekiliyorum, oda boşalırken nefesim kesiliyor. Bana yaklaşıyor ve yaklaşırken bana bakmadığını fark ediyorum. Bakışlarını önce elbiseme, sonra da bakabileceği başka bir yere çeviriyor. "Neye ihtiyacın var?"

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok," diye itiraf ediyorum. "Sadece seninle konuşmak istedim."

"Ne hakkında?"

Sözlerimin acısını hafifletmek için gülümsüyorum, surat astığımı düşünmesin diye. "Benden kaçıyordunuz lordum. Varlığımın sizi rahatsız edip etmediğini merak ettim."

"Beni rahatsız mı ediyor? Hayır, alınma." Gözlerini kırptırıyor ve sonra bakışları odanın içinde geziniyor. "Mutluyum. Çok mutlu."

Mutlu görünmüyor. Yüz ifadesi mesafeli ve hala bana bakmıyor. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı? Seni memnun etmek için?"

Elimi uzatıyorum ve o yine geri çekiliyor, geriye doğru kaçıyor. Oh. Bu hiç iyi değil.

"Dokunmak," diye mırıldanıyor, benden başka bir yere bakarak. "Çok fazla dokunma. Bundan hoşlanmıyorum... değil mi?" Boğazından sıkıntılı bir ses çıkarıyor. "Bana hep gülümsüyorsun, Yulenna."

Ben mi? "Bu kötü mü?" Ben soruyorum. "Size gülümsememeli miyim lordum?" Bir an sonra bana ismimle hitap ettiğini fark ediyorum. İlk defa herhangi biri bana ismimle hitap ediyor. "Adımı biliyor musun?"

"Senin hakkında her şeyi biliyorum," diye mırıldanıyor ve sesi tuhaf bir şekilde yumuşak ve sevecen bir hal alıyor. "Benim yumuşak, tatlı kokulu Yulenna'm." Bakışları uzaklaşıyor. "Beni nasıl gülümseteceğini her zaman biliyorsun. Yüzyıllar sonra bile."

Yüzyıllar mı? Şaşkınlıkla göz kırptırıyor, çünkü buraya diğerleriyle birlikte birkaç gün önce gelmişim. "O halde geleceği görüyor musunuz lordum?"

"Ne olacaksa olsun," diye mırıldanıyor. "Olacak olan. Ne olabilir ki?"

Ne kadar etkileyici. Kafasının karışık görünmesine şaşmamalı. Şu anda benimle konuşurken bile geleceği görüyorsa, bu onun için kafa karıştırıcı olmalı. Yüzyıllar mı? Beni gerçekten yüzyıllarca onun yanında yaşarken mi görüyor? Yoksa sadece başka bir imgelem görüyor ve onu ben olarak mı yorumluyor? Bana bakmadığı göz önüne alınırsa, bu tamamen mümkün.

"Bana gördüklerin hakkında daha fazla şey anlatacak mısın?" Sesimi nazik tutarak ona soruyorum. "Anlayabilmem için mi?"

"Her şeyi görüyorum," diyor bir elini kaldırarak. O bunu yaparken, kırmızı iplikler etrafımızdaki zeminden tekrar yükseliyor ve karmaşık ağlarını örüyorlar. "Dünyadaki herkesin kaderini. Ne olabilir ve ne olacak. Milyonlarca gelecek, önümde uzanıyor." Elini bükerek yumruk yapıyor ve sonra tekrar indiriyor. İpler bir kez daha kaybolur. "Ama hepsi ölüm."

Bunun üzerine sertçe yutkunuyorum, boğazımda bir düğüm oluşuyor. Ölüm mü? Benim ölümüm gibi mi? Yoksa herkesin ölümü mü? "Ama sen Fate'sin, değil mi? Ölüm Tanrısı değil misin?" Onun Rhagos olduğunu sanıyordum, ama belki de ölümlüler bu tür konularda yanılıyorlardır.

"Ölümler görüyorum. Olası ölümler görüyorum. Gerçek ölümler görüyorum," diye devam ediyor. "Şimdiye kadar yaşamış her insanın kaderinin önümde çözüldüğünü görüyorum." Yüz ifadesi yorgunlaşıyor. "Ve onların yaşlandığını görüyorum. Gözlerimin önünde solup gittiklerini görüyorum. Her şey soluyor."

Oh. Ona uzandığımı ve nasıl paniklediğini hatırlıyorum. Ona dokunmamdan nasıl nefret ettiğini. "Öldüğümü görüyor musun?"

Başını sallıyor, bakışlarını kaçırıyor. "Gözlerimin önünde çürüyorsun."

Ne kadar korkunç. "Bu yüzden mi sana dokunmamı istemiyorsun? Ya da neden benden kaçırıyorsun?"

Kader hiçbir şey söylemiyor ama ben yine de cevabı biliyorum. Omuzlarının kırılğan duruşundan, yüzüne yansıyan kalp acısından belli oluyor. O çok farklı

kişiliğinin diğer yönleri. Herkesin ölümünü izleyen o olduğu için mi? Yüce Baba'nın onları ayırmasına şaşmamalı.

Ona karşı tuhaf bir sempati ve şefkatle doluyum. Belli ki perişan halde ve bunun zihnine neler yaptığını ancak tahmin edebilirim. "Seni daha iyi hissettirmemin bir yolu var mı?"

"Dokunmak yok," diyor hızla, hâlâ bana bakmadan. "Senin soluşunu izleyemem. Bu beni çok incitiyor." Tanrı şiddetle titrer, elleri gözlerini kapatır. "Sevdiğim kişinin benden önce yaşlanıp ölmesini izleyemem..."

Oh.

Oh. Gelecekte bir noktada, beni seviyor mu? Kalbim bu garip, kayıp adam için ısınıyor. Onu göğsüme çekmek ve saçlarını okşayarak rahatlatmak istiyorum. Her yerine dokunmak ve açlığını çektiği sevgiyi ona vermek istiyorum. Neden diğerleri duygulardan bu kadar uzak dururken bu adam duyguların içinde boğuluyor gibi görünüyor?

Kaderin bu yönünün ne kadar yalnız olduğunu hissedebiliyorum. Bu odayı bir battaniye gibi kaplıyor. Önünde dizlerimin üzerine çöküp başımı öne eğiyorum. "Diğer yönlerinize bedenimle rahatlık verdim," diyorum alçak bir sesle. "Aynı şeyi senin için yapamaz mıyım?"

Arkasını dönerken bile acı dolu bir ihtiyaç iniltisi çıkarıyor. "Sana bakamam. Bu şekilde değil."

Hmm. "Bakmak zorunda mısınız?" Merakla sordum. "Ya gözlerinizi kapatırsanız lordum?"

Tanrı kaşlarını çatıyor ve sözlerimden rahatsız mı olduğunu yoksa kafasının mı karıştığını anlayamıyorum. "Benim... gözlerim?"

"Evet. Sıkıca kapatın," diye talimat veriyorum. "Sanki çocuklar gibi saklambaç oynuyormuşuz gibi." Bu sözleri söylediğim anda kendimi aptal gibi hissediyorum. Çocukların ne yaptığını bilemezdi. Hiç çocuk olmadı. Ama belki böyle şeyleri gözlemlemiştir. "Çocukların böyle bir oyun oynadığını gördünüz mü?" Soruyorum.

Kaşlarını çatmaya devam ediyor ve ben kendimi aptal gibi hissediyorum. Tanrı aşkına, neden bu adama -bu yabancıya- sikini emmeme izin vermesi için yalvarıyorum ki? Bu çok saçma.

Ve yine de... açıkça rahatlamaya ve şefkate ihtiyacı var. Ve bu benim en iyi olduğum şeylerden biri. Ne de olsa buradaki işim bu değil mi? Spidae'ye kendimi sunmak ve onlara huzur getirmek? Hizmetimin gerçekte neyi gerektirdiği hakkında hiçbir fikirleri olmayacağını tahmin etmeliydim. O bir tanrı olsa da, liderliği üstlenen kişi ben olmalıyım. "Lütfen benim için gözlerinizi kapatın ve kapalı tutun."

İsteğim karşısında tedirgin olan Spidae'nin dediğimi yapması biraz zaman alıyor. Gözleri titreyerek kapanıyor ve sonra sanki bu bir şekilde görmesini sağlayacakmış gibi yüzünü yukarı kaldırıyor.

Hızlı bir nefes alarak şansımı denemeye karar verdim. Elini uzattım ve nazikçe elimde kavradım. "Bu nasıl bir his?"

Kaşları tekrar çatılır ve beraberinde kafa karışıklığı da gelir.

"Soluyor muyum?" Ben soruyorum. "Dokunuşum tatsız mı?"

Yüzünde bir farkındalık ve onunla birlikte bir şaşkınlık belirir. "Sen..." "İyi hissediyor musun?" Sanırım, sesi kesildiğinde ve

Zevk yüz hatlarını aydınlatır. Bu şekilde, yüzündeki neşeyle, Tanrı soğuk ve mesafeli bir halden şaşırtıcı derecede yakışıklı bir hale bürünüyor. Elimde olmadan karşılığında gülümseyerek elini sıkıyorum. Neredeyse parmaklarıma yapışıyor, sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi onları kavriyor. Boşta kalan elimi bornozlu kalçasında gezdiriyorum, hâlâ önünde diz çökmüş vaziyette. "Peki bu dokunuş seni memnun ediyor mu?"

Tanrı başını sallar, hâlâ o anın şaşkınlığı içinde kaybolmuştur.

Parmaklarımı kasıklarına doğru kaydırıp onu avucumun içine alıyorum. "Peki bu dokunuş seni memnun ediyor mu?"

Adımı inliyor. "Yulenna..."

Adımı söyleme şeklinden ürperiyorum, o kadar aç ve özlem dolu ki. Daha fazlasını yapmak istiyorum. Çok daha fazlasını. "Durmalı mıyım lordum?" Öne doğru eğilip cüppesinin arasından sertleşen boyunu ağzıma alarak fısıldıyorum. "I

senin hizmetkarınım. Bana istediğin gibi hükmet. Amacım seni memnun etmek, başka bir şey değil."

"Nasıl?"

Sesindeki umutlu tınıya bayılıyorum. Burası kendimi işe yarar hissedebileceğim yer. Efendimi burada memnun edebilirim. Karnımda bir heyecan kıvrımı açılıyor ve elimi kalçasında yukarı aşağı kaydırıyorum. "Seni emebilirim." Eğiliyorum, cübbesinin altında büyüyen çadıra doğru sokuluyorum. "Sadece ağzım ve dilimle seni çok iyi hissettirebilirim."

Nefesi kesiliyor ve bunun bana hissettirdiği güçlü duyguya bayılıyorum.

"Bunu ister miydin?" Ben sorarım. "Yoksa sizi yalnız mı bırakayım lordum? Lütfen söyleyin."

Tanrı inliyor ve boştaki eli yanağımı okşuyor. "Bundan hoşlanırım. Bunu hep sevmişimdir."

Elimi tuttuğu yerden çekip ikisini de cübbesinin altına sokuyorum. Tahmin ettiğimden daha hacimliymiş ve bir anlık tereddütten sonra başımı da altına sokuyorum. Eteklerinin altına giren yaramaz bir çocuk gibi hissediyorum ve bu düşünce beni sırttırıyor. Buradaki manzaranın oldukça etkileyici olduğuna karar veriyorum, parmaklarımı baldırlarında ve sonra da kalçalarında gezdiriyorum. Aleti muazzam, tıpkı geri kalanı gibi solgun, ama bu beklenen bir şey. O bir tanrı. Elbette tanrısal bir donanıma sahip olacak. Aleti beyaz mermerden yapılmış gibi görünüyor ve burada kılsız, şaftının alt tarafı boyunca uzun, kalın bir damar uzanıyor. Onu elimle kavriyorum, nefesinin kesildiğini duyuyorum ve sonra belirgin başını yalıyorum.

Spidae tepki olarak sarsılır.

"Bu iyi mi?" Yumuşak bir sesle soruyorum. "Durmalmıyım?" "Hayır," diyor hızla, ayaklarının üzerinde kayarak.

"Durma.

Devam edin."

"Sadece ağzımı ve ellerimi kullanacağım," diye söz veriyorum ona, sikinin seğiren başına bir öpücük kondurarak. "Tek amacım sana zevk vermek." Tenine bir öpücük daha konduruyorum ve sonra onu sıkıca kavrarken aşağıya doğru öpüyorum

Her birinin ağızı açık ve hafifçe oyalandığından emin oluyorum. Dilimi kesesine değdirdiğimde, avucumun içinde demir gibi sertleşmişti.

Başına geri dönüyorum ve ona uzun bir öpücük daha veriyorum ve bu sefer dilimi teninin üzerinde gezdiriyorum. Kavrayışında tekrar seğiriyor ve elimi şaftının tabanına kaydırıyorum, yaptığım gibi sıkıyorum. "Eğer bir yağım olsaydı, seni ellerimle çalıştırabilirdim," diye mırıldanıyorum ona dikkatimi verirken. "Sadece sikiğin üzerinde kaydır ve boşalana kadar seni okşa. Eğer ağzımı sevmiyorsan, bir dahaki sefere bunu yapabiliriz."

Homurdanıyor ve bunun iyi mi kötü mü olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Yine de kulağa kötü gelmiyor ve benden durmamı istemiyor, ben de devam ediyorum. Dilimi onun etrafında kıvırıyorum ve sonra onu ağzıma çekip emiyorum. Sikini iki kez sertçe çektikten sonra boşalıyor, ağzıma ve boğazıma dökülüyor. Bu noktada, ağ gibi salınmaya alıştım ve hepsini yutuyorum, onu temizlemek için horozunu yalıyorum ve sonra cüppesinin altından çıkmadan önce ucuna son bir öpücük veriyorum.

Tüm oda şimdi ağlarla dolu, eskisinden iki kat daha fazla. Bu manzara karşısında kıkırdamamı bastırıyorum ve Spidae'ye geri dönüyorum.

Tanrı'nın gözleri hâlâ kapalı, yüzünde şaşkın ve mutlu bir ifade var. İlerliyorum ve bir elimi nazikçe göğsüne bastırarak varlığımı ona bildiriyorum. "Görevlerim hoşunuza gitti mi Lord Fate?"

Bana doğru uzanıyor, yanağıma dokunuyor ve başparmağı ağzımın üzerinden geçiyor. "Bu başıma gelen en güzel şeydi," diyor alçak bir sesle. "Ve ben çok, çok uzun bir süre yaşadım."

Sesi de eskisinden daha tutarlı çıktığı için mutluyum. Eline bir öpücük konduruyorum. "Seni memnun ettiğime sevindim."

"Hem de çok." Yüzümü tekrar okşuyor. "Sana dokunmak hoşuma gidiyor. Daha önce dokunulmaktan hiç hoşlanmamıştım."

"O zaman bana istediğın kadar dokunabilirsin. Ama gözlerini kapalı tutmanı tavsiye ederim," diyorum ona, ellerimi göğsünün üzerinde gezdirip hafifçe ovuşturarak. "Eğer beni görmek zevkini etkiliyorsa, sadece bakma."

"Basit ama zarif bir çözüm."

Bu beni gülümsetiyor ve bunu hissetmesi için ağzımı eline dayıyorum. "Ölümlüler zarif olmasa da basit çözümler bulmakta çok başarılılar."

O da bana gülümsüyor ve Spidae'nin çapası olmayı kabul ettiğimden beri ilk kez işimi yapmış gibi hissediyorum. Birkaç dakikalığına da olsa onu rahatlattım. Ona neşe getirmem bana da neşe getiriyor. Dokunuşumu takdir ediyor gibi görüldüğü için göğsünü okşuyorum. Eğer okşamaya alışık değilse, bu onun için istilacı bir his olabilir. "Sana dokunmayı bırakmalı mıyım? Rahatsız mı oldun?"

Tanrı başını sallar. "Ben... hoşuma gitti." Sesi neredeyse utangaç geliyor ve gözlerini sımsıkı kapalı tuttuğunu fark etmeden edemiyorum, sanki bu anın aramızda sonsuza dek sürmesini istiyormuş gibi.

Ben de işleri toparlamak için acele etmiyorum. Ağzımın tadı örümcek ağları ve misk gibi ama beni eskisi kadar rahatsız etmiyor. Ellerimi üzerinde gezdiriyorum ve bunu yaparken odanın seyrekliğine dikkat ediyorum. "Burada battaniye ve yastıklara ihtiyacınız var lordum."

"Neden?"

"Burada uzanabiliriz ve ben de omuzlarını, sırtını ya da ovmamı isteyebileceğın herhangi bir yerini ovabilirim," diyorum şakacı bir şekilde, arkasına geçip elimi kollarında ve omurgasında gezdirerek. "Bazen sadece uzanmak ve sarılmak çok güzeldir."

"Böyle şeyleriniz var mı?" diye soruyor. Meraklı bir şekilde başını eğiyor.

Tepkisi beni şaşırttı. O Kader üçlüsünden biri ve bir tanrı. Bu cevabı vermesi gerekmez miydi? Geleceğı gördüğü için mi? "Bilmiyor musun?"

"Gözlerim kapalıyken hiçbir şey göremiyorum," diye mırıldanıyor, sesi büyülenmiş gibi çıkıyor. "Geleceği bile."

Oh. Yanağımı sırtına bastırıyorum ve kollarımı arkadan sarıyorum. "Odamda var ama biri beni götürmedikçe oraya giremem... ve şu anda geri dönmek gibi bir niyetim yok." Kendime dokunulmasını ve okşanmasını seviyorum, bu yüzden dokunulmaya aç birine bunun ne kadar iyi hissettirdiğini ancak hayal edebilirim. Burnumu sırtına sürtüyorum ve uzun saçlarının toz gibi koktuğunu fark ediyorum. Bu kuledeki her şey toz gibi kokuyor. Sanırım ona banyo yapması için baskı yapmalıyım ama bu başka bir güne kalabilir. Şu anda bu bir atılım gibi geliyor ve ben anı yaşamaktan memnunum. "Sana ne diyeyim?"

"Bana bir şey mi demen gerekiyor?"

Ellerimi tekrar üzerinde gezdiriyorum, göğüslerimi sırtına bastırıyorum. "Seni düşünürken kendime dokunursam, sana seslenebileceğim bir isme ihtiyacım var ki sözlerimin senin için olduğunu bilesin."

Tanrı inliyor, başı bana doğru düşüyor, saçları dalgalanıyor. "Bunu daha önce de görmüştüm." Pantolonunu indiriyor ve elim aşağıya indiğinde tekrar kıpırdadığını görüyorum. Aletine uzanıyorum, onu tekrar sertleştirmek için alay ediyorum.

"Bunu gördün mü?"

"Seni izledim," diye itiraf ediyor. "Çok güzel. Çok şehvetli." İlginç. "Sana ne demiştin?"

"Zaroun," diyor hülyalı bir sesle. "Bana Zaroun dedin."

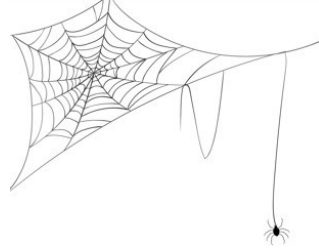
Ben mi yaptım? Oh, bunu sevdim. "Annemin dilinde 'alacakaranlık' anlamına geliyor," diyorum ona, kendi zekâmdan memnun bir şekilde.

"Biliyorum."

"Zaroun," diye mırıldanıyorum, sikini okşuyorum. "Seni tekrar boşaltmamı ister misin?"

Bana karşı titriyor ve başını sallıyor.

ALTI

ZAROUN'UN YANINDA UZUN SÜRE KALDIM, İKİ KEZ BOŞALMASINI SAĞLADIM. Daha sonra yere uzanıp başını kucağıma koyduğunda saçlarını okşuyorum. Uzun zamandır geçirdiğim en tatmin edici öğleden sonraydı ve o suçlulukla ağlara bakmaya başladığında, işe geri dönmesi gerektiğini anlıyorum. Guruldayan karnımı bahane ederek ona gitmem gerektiğini söylüyorum. Giderken beni izlemiyor ama elime uzanıyor, yüzünü dikkatle başka yöne çeviriyor.

"Geri dönecek misin?" diye soruyor.

"Yarın," söz veriyorum. "Yarın geri geleceğim."

Buna cevap vermiyor ama sanki parmakları benimkileri bırakmaya isteksizmiş gibi geliyor ve yüzümde bir gülümsemeyle odasından çıkıyorum. Kendi kendime bir Rastana ezgisi mırıldanarak mutfaklara geri dönüyorum ve eteklerimin tozunu alıyorum. Zamanın dışında var olan bir kule için, nasıl oluyor da her şeyin üzerinde bu kadar çok toz oluyor? İnsanın aklını gerçekten karıştırıyor.

Acaba Zaroun onun için odasının tozunu almama izin verir mi, yoksa bu benim için çok mu ısrarcı olur? Spidae'lerin kulelerini ya da kişisel alanlarını gasp ediyormuşum gibi hissetmelerini istemiyorum ama aynı zamanda burayı daha çok bir ev haline getirmek istiyorum. Daha rahat olmasını istiyorum.

Her şeyin üzerinde toz olmadan hepimiz daha rahat edeceğiz.

Çok uzağa gidemedi, kuleden aşağıya doğru inen kıvrımlı rampadan aşağı inerken yanımda bir varlık hissediyorum. Bu Zaroun mu, yanıma dönen? Yukarı bakıyorum.

-Delici gri gözler benimkilerle buluşuyor. Ah.

Bilmem gerekirdi. Üç Spidae arasında gri gözlü olanı en baskın olanı gibi görünüyor... ve en sahiplenici olanı. Yüzündeki ifade sert ve hafif kırılgan, zarif burun delikleri hoşnutsuzlukla alevleniyor. "Ne yaptın sen?"

Suçlayıcı ses tonu karşısında kıpırdamadan duruyorum, korku omurgamı titretiyor. Tercihimi göstererek onlardan birini kırdım mı? Yanlış bir şey mi yaptım? "Lordum? Anlamıyorum."

Yüz ifadesi daha da sinirli bir hal alıyor. "Neden kardeşimin yanındayken hep gülümsüyorsun da ben yaklaştığımda korkuyorsun?" Ses tonu değişiyor, belli belirsiz huysuzlaşıyor. "Neden bana karşı hiç gülümsemiyorsun?"

Gözlerimi kırptırarak, şok içinde öylece duruyorum. "Fark etmemiştim lordum. Sizin için gülümsemekten mutluluk duyuyorum."

Gri gözlü tanrı sinirli bir şekilde elini sallıyor. "Senden bunu talep edersem aynı şey olmaz, değil mi?"

Kıskanç bir aşığa benziyor. Farklı olarak yaptığım tek şeyin onun diğer yönüne dokunmak olduğunu düşünürsek, tepkisine şaşırdım (ve biraz da eğlendim). "Kafam karıştı, Lord Fate. Hepinize hizmet etmem gerekmiyor mu?"

"Öylesin," diyor, buz gibi bir ses tonuyla. "Ama bu aramızda eşit olmaktır."

Eşit değil mi? Hem mavi gözlü Spidae hem de karşımdaki gri gözlü tanrı geldiğimden beri bedenimi zevkleri için defalarca kullandılar. Bir öğleden sonrayı Zaroun'la -onun kara gözlü haliyle- geçirmemin dengeleri nasıl bozacağını anlamıyorum. "Korkarım anlamıyorum."

"Farklı bir şey yaptın," diye beni suçluyor Spidae, boyunun ölçüsünü alarak. "Zihnini hissedebiliyorum ve artık normalde olduğu kadar vahşi değil. O artık

Memnuniyet. Mutluluk. Ona ne yaptığını bilmek istiyorum." Eğiliyor. "Ve neden onu benden üstün tuttuğunu."

Üzerime doğru gelirken geri çekiliyorum. Şimdi gerçekten kafam karıştı. "Neden onu senden daha çok sevdiğimi düşünüyorsun? Ona bir isim verdiğim için mi? Sana Lordum Fate dememi istedin ve ben de bunu sadakatle yaptım."

Ağzı büzülüyor ve bana sert bir bakış atıyor. "Onu memnun ettin. Ağzınla."

Oh. Bunu kıskanıyor mu? "Bunu sizin için de yapabilirim elbette. Sadece istemen yeterli." Koridorda ayakta durmamıza rağmen önünde diz çöküyorum ve sabırla cüppesini kaldırmasını bekliyorum. "Hizmetinizdeyim."

"Ama sen ona uzandın," diyor. "Ona ulaştınız ve gülümsediniz. Gönüllü oldun. Benim için hiç gönüllü olmadın. Neyin farklı olduğunu anlamıyorum."

Bornozuna uzanıyorum ve hemen bileğimi tutuyor, eli tenimde buz gibi. "Aynı şey değil, anlıyor musun?"

Bana söylenmesi gerektiği için mi aynı değil? Tutuşundan kurtuldum, tavrına sinirlenmişim. Her zaman biraz zor biriydi ama bugün beni gerçekten rahatsız ediyor. Burada, kulede kendimi daha rahat hissetmeye başlıyorum ve belki de bu yüzden ona ters ters bakıyorum. "Aynı olmadığını biliyorum. Ama sen onun gibi davranmıyorsun ve bu yüzden farklı bir tepki alıyorsun."

Bu onun dikkatini çekiyor. Ben ayağa kalkarken etrafımda dönüyor ve beni izlerken bakışları o kadar yoğun ki sanki giysilerimde bir delik açıyormuş gibi hissediyorum. "Evet. Ben de bunu söylemeye çalışıyorum. Neden ona karşı benimle olduğundan daha farklısın? Bunu bana açıkla ki anlayabileyim."

Bunun üzerine öfkem biraz azaldı. Tabii ki kafası karışık. İnsanlıklarıyla nasıl temas kuracaklarını öğrenebilmeleri için bir çapaya ihtiyaçları olduğunu söylemedi mi? O

ona ve Zaroun'a verdiğim tepkiler arasındaki farkı kavrayamıyorum. "Farklı," diyorum elimden geldiğince sabırla, "çünkü Zaroun'a dokunmak istedim. Ölümlüler söz konusu olduğunda, boyun eğmekle isteyerek boyun eğmek arasında fark vardır. Günde istediğin kadar, istediğin sıklıkta kendimi sana vereceğim, ama istediğin şey zorlanamaz. Zaroun'a dokundum ve ona zevk verdim çünkü o üzgündü ve bana karşı nazikti. Onu daha iyi hissettirmek istedim ve dokunuşumdan keyif aldığında onun için daha fazlasını yapmak istedim. Sen ve kardeşin beni bir lazımlık ya da havlu gibi kullanıyorsunuz." Ellerimi iki yana açtım. "Ben senin için bir insan değilim. Ben bir nesneyim ve bu yüzden bana sahip olabilirsin..." Tüm vücudumu işaret ediyorum. "Ama bana sahip olamazsın."

Ve kalbimi işaret ediyorum.

Bana o kadar uzun süre bakıyor ki onu gücendirdiğimden endişeleniyorum. Sertçe yutkunuyorum ve olduğum yerde kalıyorum, ona ters ters bakmamak için elimden geleni yapıyorum. Kibirli ve umursamaz biriydi ve buna ne kadar içerlediğimi yeni yeni fark ediyorum. Aron -Eski Aron, Aron'un Yalancı Yüzü, bana aleti için bir kılıftan başka bir şey değilmişim gibi davranırdı, sürülüp unutulacak uygun bir amcık. Onu Faith'le birlikte görene kadar tanrıların da insanlar gibi duyguları olduğunu ve tıpkı insanlar gibi umursayabildiklerini fark etmemiştim.

Ve artık bunu bildiğime göre, günlerimin geri kalanında sadece bir horoz kılıfı olmakla yetinmeyeceğim.

"Ben talep etmedikçe bana dokunmaz mısın?" diye soruyor Spidae, sesi ipeksi yumuşaklıkta. "Ya bana kendi iradenle dokunmanı talep edersem? Tıpkı kardeşime yaptığın gibi?"

Başımı salladım. "Hâlâ talep ediyorsun. Sonuç aynı."

"Sonucu nasıl değiştirebilirim?" Gerçekten kafası karışmış ve öğrenmek istiyormuş gibi görünüyor.

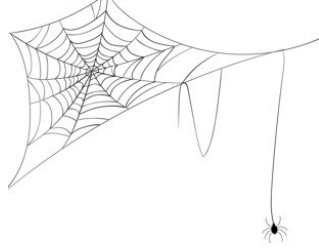
Bir an için neredeyse onun için üzülüyorum. Tanrı'nın sesi depresif geliyor, sanki kardeşinin neye sahip olduğunun farkına varmış gibi.

onun ulaşamayacağı bir yerde. "Orada bir duygu olmalı. Sana dokunmak istemeliyim."

"Öyleyse bana duygu ver. Kendini bana dokunmak ister hale getir. Kendini gülümset..." Kelimeleri söylerken duraksıyor. "Aynı şey değil, çünkü tekrar zorlanıyor." Hırlayarak benden uzaklaşıyor ve rampadan aşağı iniyor. "Bundan nefret ediyorum!"

Bundan nefret ediyor olabilir ama ona hizmet etmemi de istemiyor. Belki de ona düşünecek bir şey vermişimdir.

Yedi

O GECE PEK UYUYAMADIM. GERÇİ BENİM

Odamda benden başka kimse yokken, Spidae'nin odamın hemen dışında gizlendiğini hissedebiliyorum. Bütün gece orada ve neredeyse düşündüğünü duyabiliyorum. Hiç içeri girmiyor ve tek kelime etmiyor. Sadece pusuda bekliyor...ve düşünüyor.

Ve hangi Spidae olduğunu da sormadan biliyorum. Gri gözlü olan, kafamda "Neska" diye çağırmaya alıştığım. Zaroun benim anavatanımın dilinde "alacakaranlık" demek, çünkü o her şeyi bittiği gibi görüyor. Mavi gözlü olana ise Ossev diyorum, yani "şafak" ya da başlangıç. Ama Neska?

Neska'ya biz baş belası deriz. Kendi iyiliği için fazla zeki olan biri. Bu ona ve beni inceleme şekline uyuyor, sanki karmaşık bir bulmacayı çözmeye çalışıyormuş gibi.

Ancak sabah olduğunda Neska'nın uğursuz varlığı odamın dışında kayboluyor. Sanırım bu bir lütuf, ama ne düşünmem gerektiğinden tam olarak emin değilim. Belki de beni memnun etmenin çabaya değmeyeceğine karar verdi ve bedenimi başka bir tencere ya da tava gibi kullanmaya devam edebilir. Yine de onlardan birini kullandığından da şüpheliyim.

Yıkayıp giyiniyorum ve odamın kapısı olmadığı için oturup birinin gelmesini beklemek zorunda kalıyorum.

ve bir şeyler yiyebilmem için beni geri getiriyorlar. Normalde içlerinden biri beni hemen kontrol ederdi ama bugün beni görmezden geliyor olmalılar. Bunun tekrarlanması ihtimaline karşı ileride odamın içine yiyecek bir şeyler saklamayı aklıma not ediyorum ve dikişlerimi topluyorum.

Zaroun odama girip benden başka her yere baktığında, yıpranmış kolumu düzeltmeyi henüz bitirmiştım. "Söz verdiğin gibi ziyaret etmedin." Sesi alçak ve belli belirsiz hüznü. "Seni kırdım mı?"

Dikişlerimi bıraktım ve ayağa kalktım. "Tabii ki hayır. Odamın kapısı ve penceresi yok. Biriniz beni serbest bırakana kadar burada, kafeste tutuluyorum ve biriniz beni geri getirene kadar geri dönemem. Unuttunuz mu?"

Etrafına belli belirsiz bakar. "Burada bir kapı olmalı."

"Sen bir tanrısın. Bana bir kapı yap o zaman," diye takılıyorum, yarı ciddi bir şekilde.

"Evet, yapabilirim." Gözlerini kırıştırıyor, karanlık gözleri odaklanmamış ve sonra duvara doğru ilerliyor. Taş sanki görünmeyen bir güç tarafından itilmiş gibi dalgalanarak ondan uzaklaşıyor. Taşın su gibi aktığını daha önce hiç görmemiştım ve ağzım şok içinde açık kaldı.

Tanrılara hizmet eden bir ölümlü olduğumu ve onlara istediklerini vermem gerektiğini hatırlatıyor.

Zaroun hâlâ bana bakmadan, "Benimle gel," diyor. Dönüp gidiyor ve kulenin derinliklerine doğru ilerliyor.

Dikişlerimi bir kenara bırakıp onun peşinden gidiyorum. Midem gurulduyor ama aldırmıyorum. Artık bir kapım olduğuna göre, istediğim zaman karnımı doyurabilirim. Tanrılardan biriyle ilgilenmek önce gelir. Kapıyı hatırlamak içime bir korku salıyor, çünkü onlar güçlü ve ben değilim. Çok rahat olmaya başladım. Onlara saygılı davranmalı ve istedikleri her şeyi vermeliyim.

Zaroun'un odasına gidiyoruz, dün bulunduğumuz odaya. Battaniyeler ve yastıklar hala orada ve o

Gözleri kapalı bir şekilde hemen onların içine gömülür. "Bu sefer gözümü bağlayacak mısın? Senin yanında rahat olmak istiyorum."

Yüzündeki yoğun ihtiyaç karşısında kalbim acıyla sıkışıyor. Bir tanrı olmasına rağmen Zaroun çok yalnız. Diğer yönler, diğer kaderler bunu nasıl göremiyor? Yoksa bu sadece benim görmeme izin verdiği bir şey mi? Aron'u ve ona hizmet ettiğim zamanları düşünüyorum. Hem Yalancı veçhesi hem de Kibir veçhesi bana karşı çok kapalıydı. Sadece Faith'e gerçekten açılmıştı.

Ama Faith farklıydı. Konuşma tarzı, olayları değerlendirme şekli... hepsi çok farklıydı. Ben onun gibi değilim.

"Sessizsin," diyor Zaroun, bana doğru dönerken gözleri hâlâ sabırla kapalı. "Başka bir yerde mi olmak istiyorsun?"

Oh. "Buradayım," diyorum ona ve yanağını okşamak için uzanıyorum. Teni dokunuşuma karşı serin, ama onu okşadığımda yüzünde saf bir coşku ifadesi belirliyor. Dokunuşumun ona verdiği saf neşe içimi acıtıyor ve şimdi ve buraya odaklanmam gerekiyor. Zaroun dikkatimi istiyor. "Özür dilerim. Düşüncelere dalmışım."

"Kendi zihninin içinde kaybolmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim." Sesinde bir alay mı var?

Göz bağı olarak kullanmak için belimdeki kuşağı çıkarıyorum. "Eğil," diyorum ona. "Ve sonra korkmadan eğlenebiliriz."

ZAROUN VE BEN BATTANİYELERİN ÜZERİNDE BİRLİKTE SAATLER GEÇİRİYORUZ. BENİM

Sonunda midemin gurultusu kesiliyor ve daha sonra mutfağı yağmalamak için aklıma bir not alıyorum. Şimdilik Aspect ile vakit geçirmek önceliğim. Ama bugün kendisine hizmet edilmesini istemiyor. Başını kucağıma koyduğunda saçlarını okşamamdan memnun oluyor ve ben de ona hiçbir şey anlatmıyorum. Sesimin tonunu ve elimi hissetmeyi seviyor.

Rastana'daki pişmiş tuğladan yapılmış alçak, düz binalar ve bunların nasıl kat kat pastalar gibi özenle üst üste dizildiği hakkında hikayeler paylaşıyorum. Ona orada güneşin ne kadar parlak olduğunu ve denizin sularının ne kadar mavi olduğunu anlatıyorum. Evdeki parlak kumaşlardan ve ustalarımın birinin her renkten mücevher tonlarında en muhteşem kumaşlara sahip bir ipek satıcısı olduğundan ve onları görmeyi ve onlara dokunmayı ne kadar çok sevdiğimden bahsediyorum.

Bu sırada saçlarını okşuyor ve gözlerini bağlamamaya dikkat ederek yüzüne dokunuyorum.

Güzel bir şey. Kendim hakkında bu kadar çok konuşmaya alışık değilim, ama bundan rahatsız olmadığımı keşfediyorum. Zaroun iyi bir dinleyici ve beni her şey hakkında konuşurken dinlemekten memnun. Hiçbir beklenti yok ve sadece tembel, tatlı bir gün.

Yine de sonunda iç geçirir. "Görevlerime dönmeliyim."

"Bana ihtiyacın olursa, nerede olduğumu biliyorsun." Ayağa kalkarken ona gülümsüyorum. Ben de ayağa kalkıyorum, eteklerimi silkeliyorum. "Gidip yiyecek bir şeyler alacağım ama daha sonra gelmemi istersen söylemen yeterli. Arkadaş istersen köşede oturup dikiş dikmekten mutluluk duyarım."

"Bunu düşüneneğim." Elimi tutup ağzına götürüyor ve dudaklarını parmak eklemlerime bastırıyor. "Teşekkür ederim, Yulenna."

Benim adım. Bir tanrının ağzından duymak bu kadar ürkütücü olmamalı ama duymak hoşuma gidiyor. "Rica ederim, Zaroun."

"Şimdi lütfen git de ölümünü izlemeyeyim," diyor gözlerini kapatan bağı çekiştirerek.

Odasından hızla çıkıyorum ve kuleyi çevreleyen uzun, dolambaçlı yokuştan aşağı iniyorum. En altta mutfaklar ve yemek var ve midem sanki bir hatırlatma gibi gurulduyor.

Ancak çok uzaklaşmadan başka bir figür belirliyor. Bu gri gözlü Aspect-Neska. Yüz ifadesi çok soğuk.

ve sertçe, irkiliyorum ve kenara çekiliyorum. Ona eşlik eden toz kokusu burun deliklerimi dolduruyor. "Lordum," diye nefes alıyorum ve reverans yapıyorum. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Henüz bilmiyorum." Bana o sert, belli belirsiz hoşnutsuz bakışıyla bakmaya devam ediyor ve bana bütün gece odamın dışında beklediği gerçeğini hatırlatıyor. Muhtemelen Zaroun'la geçirdiğim zamanı gözetlemiş ve bundan hoşlanmadığına karar vermişti.

Biriyle vakit geçirmek diğerini rahatsız ediyorsa, üçünü de memnun etmeyi nasıl başaracağımı bilmiyorum. Hayal kırıklığımı bastırarak bir şey söylemesini bekliyorum. Gelmeyince elimle salonu işaret ediyorum. "Ben mutfağa gidiyorum ama bu bekleyebilir-"

"Hayır. Devam et."

Oh. Pekâlâ. Eteklerimi toplayıp tekrar koridora çıkıyorum, bakışlarının enseme delip geçtiğinin farkındayım. Birkaç adım geriden beni takip ediyor ama hiçbir şey söylemiyor. Elimde olmadan onu gücendirecek bir şey yaptığımı hissediyorum ama ne olduğunu sormuyorum.

Yine de mutfağa girer girmez konuştu. "Bana hizmet etmen gerektiğine karar verdim."

Yanağımın içini ısııyorum. Ona hizmet etmek. Tabii ki istediği bu. Tek istediği bu. Zaroun'la geçirdiğim keyifli zamana rağmen, üçünün de tanrı ve çok güçlü olduğunu aklımdan çıkarmamam gerektiğini kendime hatırlatıyorum. Burada onlarla birlikte olmak bir onurdur. Daha kötülerine hizmet etmedim mi?

İtaatkâr bir şekilde eteklerimi yukarı çekip en yakın masanın üzerine eğildim. Çıplak kıcımı dışarı çıkarıp bacaklarımı açarak bekliyorum.

Hiçbir şey olmuyor. Bana dokunmuyor.

Uzun, rahatsız edici bir an geçiyor ve sonra dönüp ona bakıyorum. Hâlâ yüzündeki o sert ve hoşnutsuz ifadeyle bana bakıyor. Cübbesi kapalı duruyor ve sertleşip sertleşmediğini göremiyorum.

"İstediğin bu değil mi?" Soruyorum. Beni daha önce de birçok kez bu şekilde götürmüştü, o yüzden bunu umursamadığını biliyorum.

Pozisyon.

"Bunun için zor değilim."

Sözleri buz gibi, sanki yanlış bir şey yapmışım gibi. Telaşla dönüp önünde yere diz çöküyorum. "Sana ağzımla ya da ellerimle hizmet edebilirim, sen sertleşene kadar-"

Sinirli bir hareketle beni itiyor. "Zaroun'un sahip olduğu şeyi istiyorum."

Şimdi sinirlenmeye başladım. "Zaroun'a ağzımla hizmet ettim-"

"Kastettiğim bu değildi." Sesi huysuz geliyor. "Ona dokunduğunda gülümsedin. Zevk sesleri çıkardın. Onları duyabiliyordum."

"Senin için sesler çıkarmamı mı istiyorsun?"

"Senin zevkini istiyorum!" Bana hırlıyor. Geri çekildiğimde iç çekiyor, sesi saf bir kızgınlıktan ibaret. "Şimdi de korkmuş gibi sürünüyorsun."

"Teslimiyet istedin. Ben de sana teslimiyet veriyorum," diye fısıldıyorum. "Hak etmediğin sürece sana duygu veremem... sahte yapmamı istemediğin sürece."

Neska'nın dudağı kıvrılır. "Numara yapma düşüncesi, şu anda sana binme düşüncesinden daha rahatsız edici. Neden bu benim için bu kadar tatsız ve Zaroun için bu kadar keyifli? Aramızdaki fark ne?"

Sesi gerçekten şaşkın geliyor, ses tonundaki öfkenin bir kısmı kayboluyor. Duraksıyorum ve sonra ayağa kalkıyorum, sanki canavarı dürtmek üzereymişim gibi hissediyorum. "Aradaki fark duygu."

"Bunu daha önce de söylemiştiniz. Eğer bu kadar fark yaratacaksa senin duygularını istiyorum." Neska'nın soğuk gözleri gözlerimin içine bakıyor. "Bana zevkini ver."

Bir an için numara yapmayı ve aradaki farkı fark edip etmediğini görmeyi düşünüyorum. Hoşnutsuzluğunu görmek biraz ürkütücü ve bir zamanlar itaatkâr bir köle olan ben, öfkeli bir efendiyi yatıştırmak için her şeyi yapmaya çok alışkınım. "Onu bir musluk gibi açıp kapatamazsın. Duygu kazanılmalıdır. İleri doğru çekilmelidir."

"O zaman nasıl çıkarabilirim?" Neska'nın sesi artık şımarık bir çocuğunki gibi değil, gerçek bir merakla dolu.

"Peki." Midemdeki gurultuyu görmezden gelerek eteklerimi silkeliyorum. "Benimle zaman geçirebilirsin. Beni tanıyabilirsin. Belki bana kur yapabilirsin."

Kelimeler boğazımdan çıktığı anda, çok fazla geliyorlar. Bana kur mu yapacaksın? Ben ona hizmet etmek için buradayken mi? Bu şimdiye kadar söylediğim en saçma şey.

Ama ilgisini çekmiş görünüyor. "Sana kur yapmak mı? Bir ölümlüye nasıl kur yapılır?"

"Beni memnun edecek şeyler yaparak. Sana karşı şefkat hissetmemi sağlayacak şeyler. Duyguyu getiren şefkattir."

Gözleri kurnazlıkla kısıılır. "Ne tür şeyler?"

Ona bakıyorum ve toz kokusu burnumu gıdıklamaya devam ediyor. "Başlangıç olarak, bence banyo yapmalısın."

Bana bakıyor. "Banyo."

"Evet."

"Ben bir tanrı yönüyüm. Ben terlemem. Bir ölümlünün sahip olduğu bedensel işlevlere sahip değilim."

Hâlâ öyle geliyorsun, belirtmek isterim, ama bu bile aynı şey değil. Kaç kez amımdan tohum damlaları yerine örümcek ağı temizledim? "Yine de isterim."

"Neden?"

"Çünkü bu beni mutlu eder."

Bu kez dudağı kıvrılıyor. "Benim yıkanmamın senin memnuniyetinle ne ilgisi var?"

Omuz silkiyorum. "Dokunuşundan gerçek bir zevk almam neden bu kadar önemli? Dediğim gibi numara yapabilirim." Dudağımı ısıriyorum ve gözlerimin yarı kapalı kalmasına izin veriyorum, nefesim kesiliyor. Sanki az önce bir sevgili tarafından okşanıyormuşum gibi kekeleyesine izin veriyorum ve boğazımdan yumuşak bir ses çıkarıyorum. Yalancı Aron'a da aynı şeyi yapıyordum, muhtemelen numara yaptığımı biliyordu ama yine de hoşuna gidiyordu.

Ama Neska'nın yüzündeki ifade tam bir iğrenme ifadesi. "Bu hiç duygu hissetmemekten daha kötü."

"O zaman bana ne istediğini söyle. Seni memnun etmeye çalışıyorum." Endişe geri dönmeye başladı. Eğer benden memnun değilse, o zaman ne olacak? Eğer sadece bir yönüm beni beğenirse, gönderilecek miyim? Değiştirilir miyim? Gidecek hiçbir yerim yok.

Kaşlarının arasındaki noktayı çimdikliyor ve bir anlığına, sıkıntısının içinde tamamen ve bütünüyle insan gibi görünüyor. "Beni memnun etmeye çalıştığını biliyorum. Bunu bu kadar sinir bozucu yapan da bu. Bunların hiçbirini anlamıyorum. Kendimi suya batırmanın neden seni yumuşak sesler ve gerçek gülümsemelerle dolduracağını anlamıyorum. Neden deli Zaroun'un seni kendimden daha çok memnun ettiğini anlamıyorum. Bu 'kur yapma' olayını ya da bunun neden gerekli olduğunu anlamıyorum."

"Şey..." Bir an düşündüm. "Sen ipliklerin efendisisin. Sana her şeyi gösterdiklerini söylemiştin, değil mi? Diğer insanların hayatlarını izleyemez ve mahkemeye çıktıklarında ne yaptıklarını göremez misin?"

Bana mantıklı geliyor, ama öneriyi başını sallayarak geri çeviriyor ve adım atmaya başlıyor. "Anlamadan izlemek başından beri sorun oldu. Bir marangozun ev yapmasını izleyebilirim ama kendim nasıl yapacağımı bilemem. Bir dokumacıyı duvar halısı yaparken izleyebilirim ama kendim bu beceriye sahip değilim. Bir şeyin gözümün önünde gerçekleştiğini görmem, onu sadece görmüş olduğum gerçeğinden başka bir anlama gelmez. Sorun da bu zaten. Her şeyi görüyorum ama hiçbir şey anlamıyorum."

"Ve sen nasıl insan olunacağını bilmiyorsun," diyorum usulca. Bu yüzden buradayım, değil mi? İnsanlıklarına nasıl dokunacaklarını bulmalarına yardımcı olmak için. Sandığımdan çok daha uzakta.

Neska'nın yüzündeki kibirli ifade geri dönüyor ve omuzlarını dikleştirerek buyurgan bir bakışla bana bakıyor. "Hiçbir zaman insan olmak istemedim."

"Peki ya kardeşlerin?" Şaşkın bakışları üzerine ekliyorum, "Diğer yönler? Zaroun? Ossev?"

"Dawn. Hmm. Uyuyor." Onlara verdiğim isimler karşısında bir an duraksıyor, sonra başını sallıyor. "Onlar benim kardeşlerim değil. Onlar benim, üç parçaya bölünmüş halim, tıpkı Aron'un farklı yönlerine bölündüğünde tam olarak bütün olmadığı gibi. Aron'un yönleriyle olduğundan daha fazla birbirimize bağlıyız - Zaroun'un hissettiklerini hissedebiliyorum. Ossev'in düşüncelerini hissedebiliyorum ve onlar da benimkileri hissedebiliyorlar. Birbirimize bağlıyız... ve bu yüzden benim için bacaklarını açtığında ve zihnin uzak olduğunda neyi kaçırdığımı biliyorum." Bana bakışı suçlayıcı, sanki bu bir şekilde benim hatammış gibi.

Aralarındaki bağlantıyı anlamıyorum ama sanırım anlamam da gerekmiyor. Ne de olsa o bir tanrı ve ben sadece bir ölümlüyüm. Ama kıskançlığı anlıyorum. Gülümsüyorum. "Yani sen... kendini mi kıskanıyorsun?"

O da gülümsemiyor.

Yorumumun acı verici bir şekilde hedefe ulaştığından şüpheleniyorum. Kıskançlık normalde hissettiği bir şey mi? İçimden bir ses pek bir şey hissetmediğini söylüyor ve bu yüzden bu duyguyu yaşamak çok rahatsız edici olmalı. Bir an için Neska'ya acıyorum. Bu tozlu kulede yalnız olmak, ölümlülerin hayatlarını görmek ve neden böyle davrandıklarını anlamamak nasıl bir şey olmalı? Kendini soyutlanmış hissediyor olmalı. Üçünün birbiriyle bağlantılı olduğundan, birbirlerinin yönleri olduğundan bahsetti ama bunun bir arkadaşına sahip olmakla aynı şey olduğunu sanmıyorum.

Belki de Neska'nın beni bu kadar sık aramasının nedeni budur. Yalnız ve bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyor.

Çok yufka yürekliyim ama yine de Neska'ya elimi uzatıyorum. "Benimle gel."

Sanki anlamadığı bir soru sormuşum gibi kaşlarını çatarak elime bakıyor.

Sabırla bekliyorum, kendimi açıklamıyorum. Benden daha fazlasını istiyorsa, biraz vermesi gerekecek. Ben vermediğimde

konusuyor, elime bakıyor ve sonra uzun, çok parmaklı elini yavaşça benimkinin içine sokuyor.

Bu bir başlangıç ve ben memnunum.

Elini tutuyorum ve onu örümcek ağlarıyla kaplı uzun rampaya geri götürüyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Sesinde bir merak belirtisi var ve aklımı -ya da ipliğimi- okuyup cevabı otomatik olarak bilemeyeceğini merak ediyorum.

"Seni yıkayacağım."

Bunu özömsüyor. "Seni memnun ettiği için mi?"

"Evet, doğru. Çünkü bu beni memnun ediyor. İtirazınız var mı?" "Hayır." Neska'nın sesi sinirlenmişten çok meraklanmış gibi.

Rampayı çıkarken ikimiz de sessiziz, eteklerim ağlara sürtünüyor. Bir iki örümceğin duvarlarda gezindiğini görüyorum, sanki bu gelişmeyi ilgiyle izliyorlarmış gibi, ama kimse bizi rahatsız etmiyor. Neska da artık odamda bir açıklık olduğu gerçeği hakkında yorum yapmıyor. Onu odama çekerken ve küvetimin suyunu açıp ısınmasını beklerken sessiz kalıyor. Biraz ısındığında, en sevdiğim kokulu yağlardan bir damla ekliyorum ve sonra ona dönüyorum. "Sizi soyabilir miyim lordum?"

Başını sertçe sallıyor, ürkütücü gözleri bana sabitlenmiş.

Ellerimi cübbesinin ön kısmında gezdirip bir bağlantı arıyorum. Bir kalçasının yanına sıkıştırılmış, düğme işlevi gören küçük bir düğüm ve ilmek dışında hiçbir şey bulamayınca pek şaşırmadım. Garip, doğaüstü kumaşı yavaşça çözüyorum ve onu ilk kez çıplak göreceğimi fark ediyorum. Ona vücudumla hizmet ettim, içime girerken sikini bir düzine farklı şekilde hissettim ama ilk kez kendi başıma keşfedebiliyorum. Zaroun'a dokunduğumda bile cübbesi vücudunu örtüyor, bakışlarımdan koruyordu.

Bir tanrının neye benzediğini merak ediyorum.

Cevabım çok açık: Neska uzun boylu, zayıf ve solgun. Uzuvarları beklediğim gibi zarif ve güçlü değil.

Örümcek bacaklarıyla ilişkilendirebileceğim sinir bozucu bir tür söğüt gibi. Göğsü sıska denecek kadar ince, omuzları geniş ve belli belirsiz cılız görünümüne katkıda bulunuyor. Bu durum kalkık sikini daha da müstehcen kılıyor, çünkü kalın ve dolgun görünen tek yeri o. Ölümcül solgunluktaki tenine karşı ürkütücü bir pembelikle kızarmış.

"Ben bir güzellik tanrısı değilim," diyor aniden. Bakışlarım onu etkilemiş olmalı.

"Hayır," diye kabul ediyorum. "Sen bir zaman ve kader tanrısısın, değil mi? Görünüşün senin için pek önemli olmadığını tahmin ediyorum."

"Yapmalılar mı?"

Bunu düşündüm. "Hayır. Görünüşler solup gider. Önemli olan ruhtur."

Buna bir şey demiyor ama sözlerimin onaylanmadığını hissetmiyorum. Cübbesini kollarından çekip katlayarak küvetin yanındaki tabureye koyarken hareketsiz duruyor. Saçları uzun, kalçalarının arkasına kadar uzanıyor ve kuleyi kaplayan örümcek ağları kadar parlak ve solgun. Parmaklarımı birkaç telin üzerinde gezdiriyorum ve onları gördükleri kadar yumuşak bulduğuma şaşırmıyorum.

Kollarımı sıvayıp elimi küvete daldırarak sıcaklığı test ediyorum ve tatmin olduğumda Neska'ya dönüyorum. "Girin lütfen lordum."

Bir bacağını kaldırıyor ve dikkatlice küvetin içine doğru ilerliyor. Hareket ediş şekli bana yine örümcekleri hatırlatıyor. Ama tıpkı koridorların gölgelerinde gizlenen örümcekler gibi, artık onlardan korkmuyorum. Sadece benden farklılar. Ve Neska şu anda garip bir şekilde savunmasız görünüyor, kendini benim bakımına teslim ediyor.

Bu hoşuma gidiyor. Kendimi güçlü hissettiriyor. Küvetin üzerine eğildim ve bakışlarımı ona diktim. "Şimdi sizi yıkayacağım lordum."

Başını sallıyor.

Tokalarımдан birini kullanarak ipeksi saçlarını başının üstünde bir düğüm haline getiriyorum. "Saçını sonra yıkarım," diyorum ona.

İtiraz gelmeyince yumuşak bir havluyu ıslatıp sabun ekliyorum, sonra eğilip omuzlarını ovmaya başlıyorum.

Dokunduğumda hiçbir tepki vermiyor ama suyun içindeki kalın sikini görmemek için kör olmak lazım. Ucu yüzeye zar zor sürtünüyor, daha önce gördüğüm gibi uyarılmanın aynı korkunç pembeliği. Dümdüz önüne bakıyor ve dokunuşumdan zevk mi alıyor yoksa sadece bana katlanıyor mu anlayamıyorum.

Bu yüzden eğildim ve bezi önünden aşağı doğru okşarken göğüslerimi sırtına sürttüğümünden emin oldum.

Bu bir tepki alır. Titriyor, tüm vücudu sarsılıyor ama dümdüz karşıya bakmaya devam ediyor.

"Dokunuşum sizi rahatsız mı ediyor lordum?" Sesimi yumuşak ve alçak tutuyorum, omzunu yıkamak için ona doğru uzanıyorum. Bunu yaparken göğüslerim yüzüne çarpıyor. "Durmali mıyım?"

"Hayır."

Yumuşak bir kelime ama yeterli. Her fırsatta göğüslerimi yüzüne bastırarak onu yıkamaya devam ediyorum. Omuzlarını iyice yıkadıktan sonra bezi ince göğsünün üzerinden karnına doğru kaydırıyorum. Aleti acı verici bir şekilde şişmişti ve bir sonraki adımımı merak ederek bezi aşağıya indiriyorum. Acaba...?

Evet, evet yapmalıyım diye karar verdim. Sadece hoşuna gideceğini düşündüğüm için değil, bunu yapmak beni memnun edeceği için. Küvetin yanında tuttuğum küçük masaya geçiyorum ve elime birkaç damla yağ damlatıyorum. Bezi yere bırakıyorum ve avuçlarımı birbirine sürüyorum. Küvetin kenarına yaslanıp içeri girdiğimde göğüslerim elbisemden dışarı taşıyor ve bakışlarının oraya yöneldiğini fark ediyorum. Göğüs dekolteme bakmakla o kadar meşgul ki sikine dokunduğumda gafil avlanıyor.

Parmaklarımı onun etrafında birleştirdiğimde Neska tüm vücuduyla bir kez daha ürperiyor.

"Durmali mıyım lordum?" Bakışlarını karşılıyorum, benimkini çatışmasız tutmaya çalışıyorum. Bu ona, alınan değil verilen zevkin ne olduğunu göstermemle ilgili.

"...Hayır."

Yine o basit kelime. Ama ona sahip olduğumu hissettirmek için gülümsüyorum ve parmaklarımı şişmiş şaftının etrafında kaydırıyorum. Islak, hızlı vuruşlarla suyun altında ona mastürbasyon yapıyorum, bakışlarım sürekli yüzünde. Hareketsiz kalmaya çalışırken çenesini sıkmasından, dudaklarını ayırmasına ve elimi tuttuğunda nefesinin hızlanmasına kadar her tepkisini görebiliyorum. Boşaldığında en ufak bir ürperti duyuyor, ama boşalırken bileğimi kavlıyor ve geri çekilmeye çalıştığımda, sanki ona dokunmaya devam etmemi istiyormuş gibi beni orada tutuyor. Teşvik edici yumuşak sözler mırıldanıyorum, aletin ne kadar güzel olduğunu, onu yıkamanın beni ne kadar memnun ettiğini, boşalmasını izlemeyi ne kadar sevdiğimi söylüyorum ve dokunuşum kadar sözlerimin de hoşuna gittiğine yemin edebilirim. İşi bittiğinde, serbest bıraktığı garip, yüzen örümcek ağı yığını temizliyorum ve onu yıkamaya geri dönüyorum. Kollarını yıkıyorum ve parmaklarına doğru inerek masaj yapıyorum. Ayaklarından ve uzun ayak parmaklarından başlayarak bacaklarına geçiyorum ve uyluklarına geri döndüğümde tekrar sertleştiğini görebiliyorum.

Neska bu süre boyunca sessiz, ama bu kez sikine uzandığımda, sanki istemeye cesaret edemediği bir zevkmiş gibi yumuşak, küçük bir inilti çıkarıyor.

Ona tekrar mastürbasyon yapıyorum, suyu artıklarından temizliyorum ve sonra onun için uzun, ipeksi saçlarını yıkıyorum. Temiz suyla duruladıktan sonra parmaklarıma biraz yağ sürüyorum ve saç tellerinin üzerinde gezdirerek onları açıyorum. Yelesi tarandıktan sonra gevşek bir örgü haline getiriyorum ve kollarımı ıslak boynuna dolayarak ona arkadan sarılıyorum çünkü bu andan çok memnunuz. Sadece bir banyoydu ama daha fazlasıymış gibi geliyor.

Neska'nın beni görmeye başladığını hissediyorum, garip bir şekilde. Yanağına bir öpücük kondurup fısıldıyorum: "Artık toz gibi kokmuyorsunuz lordum."

Dönüp bana bakıyor ve yüzündeki ifade tamamen şaşkın. Hala zevk sarhoşu olduğunu fark ettim.

Ona yaptığım el işlerine keyifle gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Bunun yerine, kulağına doğru ilerliyorum ve dudaklarımı kulağının üzerinde gezdiriyorum. "Seks sadece sekstir, ama duygusal bir bağ varsa, çok daha fazlasıdır, öyle değil mi? Bugün sana dokundum çünkü bunu istedim. Bunun geçmişteki dokunuşlarımızla nasıl kıyaslanabileceğini bir düşün."

Sonra omzunu okşayıp ayağa kalkıyorum, elbisemin önü ıslak ve eteklerim nemli, kendime yiyecek bir şeyler almak için mutfığa gidiyorum.

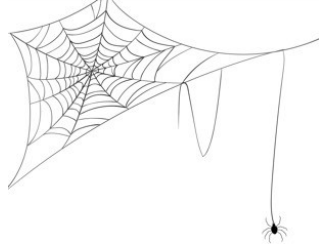
Kendimden oldukça memnun hissediyorum. Bırak Neska bunu biraz düşünsün. Bir dokunuş özgürce verildiğinde nasıl hissettiğine kıyasla kullanıldığında nasıl hissettiğini düşünmesine izin verin.

ERTESİ SABAH UYANDIĞIMDA OSSEV'IN BANA DOĞRU EĞİLDİĞİNİ GÖRDÜM. Mavi gözleri parlıyordu. "Beni yıkayacak mısın?"

Ve ben bir kıkırdamayı ısırdım.

Sekiz

BANYO OLAYLARINDAN SONRA, İŞLER DEĞİŞMİŞ GIBİ GÖRÜNÜYOR aramızda. Konuşulmayan gerilim ortadan kalktı. Kimse bana hizmet edilmesini ya da beni becerebilmek için eteğimi kaldırmamı talep etmiyor. Bunun yerine, Neska ve Ossev bir adım geri çekilmiş gibi görünüyorlar, sanki sevgimin kendiliğinden gelmesini beklemekten memnunnarmış gibi. Zaroun şefkat ve sevgi dolu dokunuşlardan başka bir şey istemiyor, bu yüzden onunla vakit geçirmek kolay. Şimdi, biri beni aradığında, bu artık bir angarya gibi gelmiyor.

Kulede yaşamak eğlenceli olmaya başladı.

Zaroun ve ben her öğleden sonra birlikte vakit geçiriyoruz, başını kucağıma koyuyor ve sadece okşayıp seviyoruz. Hiçbir şey konuşmuyoruz ama birlikte geçirdiğimiz zaman onu sakinleştiriyor gibi görünüyor. O da banyo yapıyor ve kimse yıkanmak istemiyor gibi görünse de en azından toz kokusu gitmiş oluyor. Zaroun'un saçlarını karmaşık dokuma kuyruklar halinde örüyorum ve onun için gözlerine uygun koyu renkli, işlemeli bir cübbe yapmaya çalışıyorum.

Ossev'i memnun etmek de çok kolay. Mutfaktayken yanıma geliyor ve ne yaptığım, o gün için planlarımın ne olduğu ve yemeğimin tadının nasıl olduğu hakkında sorular soruyor. Her şeye hayranlık duyuyor ve ben de Neska'nın geçmişte bana söylediği şeyi düşünerek her lokmayı ya da hareketi tarif etmeye çalışıyorum - sadece ne olduğunu gördükleri için

gerçekleşmesi bunu anladıkları anlamına gelmiyor. Belirli bir meyveyi ya da çiçeği özlediğimi söylersem, birkaç gün sonra bir örümceğin benim için bir demet hazırladığını görürüm ve Ossev'in tuhaf bir şekilde hediyelerle bana kur yaptığını bilirim.

Neska zor olan. Beni her zaman izliyor, bazen diğerleriyle birlikteyken bile izlediğinden şüpheleniyorum. Benden hiçbir şey istemiyor. Bana hediye vermiyor. Sadece kısık gözlerle izliyor, sanki henüz nasıl vuracağını çözemediği bir sinekmişim gibi.

Bunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalışıyorum.

Bunun yerine, günlerimin geri kalanını burada geçireceğim için kuleyi evim yapmaya odaklanıyorum. Ossev odama ikinci bir kapı ve bir pencere ekledi. Artık aydınlık ve havadar, istediğim zaman taze bir esinti içeri giriyor. Güneş ışığında oturmak beni daha az kapana kısılmış hissettiriyor ve bunu seviyorum. Artık bir kapım olduğuna ve istediğim zaman çıkabildiğime göre kuleyi biraz daha keşfediyorum. Faith ve Aron'un kaldığı oda gibi, benimkine benzer birkaç oda daha var - tabii ki kapıları olan. O odaları yalnız bırakıyorum çünkü bir ziyaretçi olmadığı sürece kullanıldıklarını hissetmiyorum... ve bir şey bana ziyaretçi olsa bile yanlarına yaklaşmama izin verilmeyeceğini söylüyor. Spidae'ler garip bir şekilde sahiplenici. Rampanın zeminini örümcek ağlarından temizliyorum, bunu yaparken örümceklerden özür diliyorum. Duvarları rahat bırakıyorum, çünkü üzerlerinde gezinmeyi sevdiklerini biliyorum. Mutfağı düzenliyorum ve orada kendim için yemek pişirerek çok zaman geçiriyorum. Her ikisinde de çok kötüyüm, ama yarattıklarım çok iyi sonuçlanmasa bile buna aldırımıyorum. Ne de olsa memnun etmem gereken sadece kendim varım.

Dışarıya açılan kapı parmaklıklı ve henüz dışarı çıkmak istemedim. Tutsak değilim ama içimden bir ses dışarı çıkmamın onların da hoşuna gitmeyeceğini söylüyor. Üç Spidae ile sınırlarımı daha fazla zorlamam için henüz çok erken, bu yüzden odalarımı düzenli tutuyor ve buradaki duvarların ötesini düşünmemeye çalışıyorum.

"EKMEĞİN KABARMASI GEREKİR," DIYORUM OSSEV'E.

Hamur tezgahın üzerinde. "Benimkinin neden olmadığından emin değilim. Sanırım fırıncılar normalde hamurlarını güneş ışığında bekletiyorlar ama burada pencерem yok." Sinirli bir şekilde hamuru tekrar yüzeye vuruyorum. Sanırım ekmek için doğru kıvamda ama tamamen düz. "Belki de somun yapmaya çalışmak yerine cips yapmalıyım."

"Cips mi?" diye soruyor, eğilip hamur tomarıma bakarak. Pişirmek ve yemek onu büyülüyor, belki de Spidae'ler ikisini de yapmadığı için.

Başımı salladım. "Cipsler fırınlanmış ince dilimlerdir. Büktüğünüzde kırılır ve çatlarlar. Ekmek daha esnektir... ve ben ekmek istedim." Hamur topunu ellerimle tekrar çeviriyorum ve sonra durup düşünüyorum. "Belki biraz tohum eklersem."

"Neden tohum ekliyorsun ki?" Örümcekli bir parmağını uzatıp hamura dokunuyor, sonra parmak ucunu düşünceli bir şekilde ovuşturuyor. "Bu ıslak."

"Islak," diye katılıyorum. "Belki de sorun budur. Belki..."

Kapı aralığında bir gölge belirlediği için sözümü yarıda kesiyorum. Neska oradaydı ve beni ve Ossev'i görünce gözleri kısıldı.

Neska odaya girerek, "Burada yeterince uzun kaldınız," dedi. "Görevleriniz sizi bekliyor."

Bana suçluluk dolu bir bakış atan Ossev geri çekiliyor ve duvarı kaplayan ağın içine doğru kayarak gözden kayboluyor. Üst kattaki odasında yeniden ortaya çıkacağına şüphe yok.

Neska'nın ekşi suratı olduğunu hayal ederek hamura tekrar vuruyorum. "Çok kabaydın."

"Görevlerini ihmal ediyor. Görevlerimiz. Hepimizin yerine getirmesi gereken görevleri var ve dikkatimizin dağılmasına izin veremeyiz."

işimizden uzaklaştırmak. Kesinlikle güzel bir yüz tarafından değil."

"Yani güzel olduğumu mu düşünüyorsun?" Ona alınmamaya kararlıyım. İnsanların yanında nasıl davranacağını bilmiyor, hele hoşlandığı kadınların yanında hiç. Bu çok açık.

Neska sessiz ve ben onu utandırıp utandırmadığımı merak ediyorum.

Ona bakıyorum. Kaşlarını çatmış bana bakıyor. Bakışları gevşek hamuruma, sonra tekrar yüzüme kayıyor. "Benimle gel."

Merakla ellerimi havluya siliyorum ve peşinden gidiyorum. Rampadan yukarı çıkmaya başlıyoruz, ama sonra sinirli bir ses çıkartıyor ve duraklıyor, dönüp elini uzatıyor. Hemen tutuyorum ve bir sonraki anda çevremiz değişiyor. Odayı görünce nefesim kesiliyor - Neska'nın odası, her yeri boydan boya kaplayan parlayan tellerle dolu.

Beni ileri götürüyor, dokunuşu narin ama güçlü. "Hiçbir şeye dokunmayın. Bunun sonuçları olabilir."

"Sonuçlar mı? Kulağa endişe verici geliyor."

Neska buna cevap vermiyor. Elimi bırakıyor ve bir şekilde hiçbirine dokunmamayı başararak ipliklerin arasına doğru ilerliyor. Olduğum yerde kalıyorum, izliyorum. Bir elini kaldırıyor ve uzun, tuhaf parmakları ipliklerin arasında dans ediyor, sanki belirli bir şey arıyormuş gibi onları karıştırıyor ve ayırıyor. Daha hızlı ve daha hızlı hareket ediyor, elleri gözlerimin önünde bulanıklaşan bir hızda çalışıyor.

"Ah."

Duraklıyor, parmağını belirli bir ipliğin arkasında gezdiriyor, sanki onu çevresinden koparıyormuş gibi ve bana doğru dönüyor. "İşte."

Temkinli bir şekilde bir adım öne çıktım. "Ne oldu?"

"Bir fırıncı." Ses tonu dikkatle nötr. "Her gün bu saatlerde ekmek yapar. Belki onun yaptıklarını görürseniz sizinkinin neden aynı olmadığını anlarsınız diye düşündüm."

Sözleri belli belirsiz aşığılayıcı, ama kalbime dokunan arkasındaki eylemler. Neska hayal kırıklığını gördü ve yardım etmek istiyor. Bunu nasıl ifade edeceğini bilmemesi önemli değil. Ona gülümsüyorum, heyecanlanıyorum ve yanına gidiyorum. "Gerçekten mi? Teşekkür ederim."

"Daha önce de söylediğim gibi, hiçbir şeye dokunmayın." Bana keskin bir bakış atıyor, parmağı hala ipliğin üzerinde, onu tutsak tutuyor, böylece kardeşlerinin ağına geri batamıyor.

Ona bakıyorum. Suratsız olmak için çok çabalıyor ve çok başarısız oluyor. Hareketleri her şeyi anlatıyor. "Sana sarılabilir miyim?" Kollarımı onun boştaki kollarına doluyorum ve ona gülümsüyorum. "Olmazsa geri çekilirim."

Bana dokunmuyor... ama gitmemi de söylemiyor. Onun yerine, ipliği içeri çekti. "Görebiliyor musun?"

"İpliği ve elinizi görebiliyorum... ama başka bir şey yok mu?"

Neska bir an düşünüyor, sonra parmağını havada gezdiriyor. Havada süzülen bir ayna beliriyor ve gördüğüm manzara karşısında nefesim kesiliyor. Onun bir tanrı olduğunu ve bir hevesle yaratabildiğini -ya da yok edebildiğini- bir kez daha hatırlıyorum. Cam beni Neska'nın yanında gösteriyor ve itiraf etmeliyim ki birlikte iyi görünüyoruz. O çok ruhani ve uzun boylu, ben ise kıvrımlarla canlı. Sıcak kahverengi tenim, uzun saçlarımın bukleleri kadar kollarında da pileler olan zengin, hayali bir elbiseye bürünmüş. Yanımda, Neska pürüzsüz, renksiz yelesi ve aynı derecede renksiz cübbesiyle duruyor.

Aynanın yüzeyi dalgalanıyor ve sonra sanki bir fırına bakıyormuşuz gibi oluyor. Neska ipliği tekrar eline alıyor ve sanki oraya sabitlermiş gibi aynaya doğru çekiyor. "Daha iyi mi?"

Aynadaki görüntülere bakıyorum. İçeride orta yaşlarda, kırmızı tenli bir adam var. Arkasındaki raflara düzgün sıralar halinde somunlar dizmiş, önünde de unla kaplı bir masa var. Bir tarafta büyük bir tuğla fırın parlıyor. O kadar gerçekçi görünüyor ki uzanıp dokunabilirim. "Nasıl yaptın... Bu gerçek mi?"

"Bu gerçek. Bir ipliğe dokunduğumda gördüğüm şeyin bir ipucunu görüyorsunuz. Bu adamın bir fırını var. Belki de

Onu gözlemlemek, ekmeklerinizde size yardımcı olacaktır." "Çok teşekkür ederim lordum. Buna bayıldım."

Fırıncıyı çalışırken izlerken sessizim. Bir kepçeyle bir kaseye un, sonra su ve bir kavanozdan bir şey ekliyor. Tuz ve birkaç damla yağ ekliyor, ardından hamurunu top haline getirmeye başlıyor, kasenin üzerine bir havlu koyup kenara itmeden önce tokatlıyor.

"Kavanozun içindeki neydi?" Hayal kırıklığı içinde Neska'ya bakarak soruyorum. "Ne olduğunu bilmiyorum."

Omuzlarını silkiyor, omuzları akıcı. "Daha fazla izlememiz gerekecek."

Aynayı izlemeye devam ediyoruz ve bir kase malzeme daha yapılmış olmasına rağmen -bu sefer içine otlar da eklenmiş- kavanozun içinde ne olduğunu hâlâ bilmiyorum. Fırıncının hareketlerini izlerken başımı eğiyorum, sanki bu bir şekilde ne yaptığını anlamama yardımcı olacakmış gibi. Ama arkasındaki ekmek raflarına döndüğünde, gösterinin şimdilik bittiğini anlıyorum. Hayal kırıklığına uğrayarak Neska'ya dönüyorum. "Hayal kırıklığını şimdi anlıyorum. Birinin bir şey yaptığını görmek onun açıklandığı anlamına gelmez. O kavanozun içinde her şey olabilir."

Bana bakarak başını salladı. "Senin için bu konuya göz kulak olacağım. Eğer bahsi geçerse, bunu not edeceğim."

Kolunu sıktım. "Teşekkür ederim." Aynaya dönüp yabancının fırında çalışmaya devam etmesini izliyorum. "Aynı anda birden fazla ipi izleyebiliyor musun?"

"Yüzlerce."

Yüzlerce mi? Yıldızlarım. Sempatî duyarak kolunu ovuyorum, nasıl bir baş ağrısı olduğunu hayal ediyorum. "Bu yorucu olmuyor mu?"

Yüzündeki ifade sanki bunu hiç düşünmemiş gibi şaşkınlaşıyor. "Belki de Yüce Baba bu yüzden bir çapaya sahip olmamızı istedi. Bizi rahatlatmak için."

Bu konuda kendimi biraz suçlu hissediyorum, çünkü son zamanlarda çok fazla gevşeme yapmadım. Yine de Yüce Baba'nın beni Neska ve Ossev kadar hevesli isteyeceğini düşünüyorum. Neska'nın kolunu tekrar ovuyorum. "Bana bunu gösterdiğin için gerçekten minnettarım. Anlamama çok yardımcı oldu."

"Ama ekmek değil."

"Hayır, ekmek değil." Gülümseyerek ona baktım. Bu bir şaka mıydı? Neredeyse şaka gibi geldi.

"Ayna sizde kalabilir," diyor, parmağını kaldırıp camın kenarlarında gezdirerek. "Onu senin kamarana yerleştireceğim. Eğer bir şey görmek istersen, tek yapman gereken ona bakmayı istemek, isteğin bana ulaşacak."

Yine çenem düştü. İstedğim kişiyi gözetlememe izin mi verecek? Bu aynı anda hem yaramaz hem de heyecan verici hissettiriyor. "Gerçekten mi?"

"Yalan söylemem."

"Biliyorum. Ben sadece-" Aynaya bakarken bir hareket oldu ve şaşkınlıkla fırının mutfağına bir kadının girdiğini gördüm. Bir önlük giyiyor ve una bulanmış adama doğru yürüyor. Adam yaptığı işi bırakıp başını eğiyor ve kadın onu öpüyor. Hızlı bir öpüşme, bir, iki kez ve birbirlerine aşına oldukları belli. Sonra adam duraksıyor, kadına bakıyor ve tekrar öpüşüyorlar... bu sefer daha derin.

Neska'ya bakıyorum, büyük bir hayranlıkla izliyor. Eminim daha önce insanların öpüşmesini izlemiştir? Her iddiasına varım ki sevişmelerini de izlemiştir. Belki de bu da o "idrak edemediği" anlardan biridir. Bana baktığında bakışları ağızma kayıyor, yüz ifadesi düşünceli.

Şimdi, bunu nasıl yapacağımı biliyorum. "Beni öpmek ister misin?"

"Bunun arkasındaki anlamı anlamıyorum. Ağızları bastırmak...ıslak görünüyor."

Parmağımı kolunda gezdirerek, "Banyon ıslaktı ve bundan hoşlandın," diyorum.

Kızgınlık ya da anlaşma gibi bir ses çıkarıyor.

"Öpüşmek partnerinizle bir yakınlığı paylaşmaktır," diyorum ona. "Ağızların ve dillerin birbirini tatmak ve zevk almak için buluşmasıdır. Bir bakıma seks yapmak gibi bir şeydir."

Neska düşünceli düşünceli bana bakıyor. "Ve öpüşmeyi seviyorsun." Bu bir ifade, soru değil. "Geçmişte öpüştüüm." "Ama her öpüşme değil."

"Hayır, tüm öpücükler değil. Bazıları zevk alma niyetiyle verilmez. Bazıları hiç verilmez." Omuz silkiyorum. "Ama değer verdiğiniz bir partnerle bir şeyler paylaşmak niyetiyle istekli bir öpücük? Bunlar çok hoş. Şefkatli. Tatlı. Çok keyifli."

"O zaman öpüşmek istiyorum." Sanki komutayı ben alacakmışım gibi bana eliyle işaret ediyor. "Bana nasıl yapıldığını göster."

"Sen benden daha uzunsun." Bir elimi bornozunun boynuna götürüp nazıkçe çeikiştiriyorum. "Eğilmen gerekecek."

Sanki kimseye boyun eğme düşüncesinden hoşlanmıyormuş gibi yüzünde bir sıkıntı titreşimi beliriyor.

"Ya da benim odama gideriz ve ikimiz de yatağa otururuz, yan yana ve orada öpüşürüz." Yakasını tekrar çeikiştiriyorum. "Ama şu halimizle ağzım sana ulaşamaz. Fark ettiniz mi bilmiyorum ama çok uzunsunuz lordum."

Neska bunu sindirmek için gözlerini kırpıştırır. "Öyleyse öyleyim." Bir kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine çekiyor ve havayla birlikte ipler de etrafımızda dönüyor. Dünya etrafımda dönüyor sanki.

Bir an sonra her şey sakinleşiyor ve odama geri dönüyoruz, Neska bizi oraya yönlendirmiş. Parmağıyla örümcek ağlarıyla kaplı duvarlardan birini işaret ediyor ve ayna oraya yerleşiyor. Tatmin olmuş bir şekilde bana dönüyor ve yüzünde bir meydan okuma ifadesiyle bekliyor.

Tamam. Elini tutuyorum ve onu yatağıma götürüp kenarına oturtuyorum. Oturuyor, sanki genellikle böyle şeyler yapmıyormuş gibi beceriksizce eğiliyor ve son derece rahatsız görünüyor. Yüz ifadesi sertleşiyor ve bir şey bana kendini savunmasız hissettiğini ve bundan hoşlanmadığını söylüyor.

"Kucağına oturabilir miyim?" Aniden sordum. Artık eşit bir zeminde olmayacağız, onun merhametine kalacağım. Ama belki de ilk öpüşmemiz için buna ihtiyacı vardır. Belki de kontrolün kendisinde olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardır.

Neska bana sertçe başını sallıyor, ben de kalkıp kollarına giriyorum ve dizine yerleşiyorum. Bacağı popomun altında incecik kalıyor ama kendime onun bir tanrı olduğunu ve ne kadar söğüt gibi olsa da onun için çok ağır olmadığını söylüyorum.

Ona yaslandıktan sonra kollarımı boynuna doluyorum. "Seni öpebilir miyim? Hoşuna gitmezse tek yapman gereken koluma dokunmak, o zaman dururum."

Yüz ifadesi gergin bir şekilde başını sallıyor. Sanki onu öpecek değil de saldıracakmışım gibi davranıyor ama Neska'yı ve nasıl düşündüğünü daha iyi kavramaya başlıyorum. Kendini savunmasız hissetmekten hoşlanmıyor. Ossev'in her şeye daha açık olduğu ve Zaroun'un bana tamamen güvendiği yerde Neska şüpheli. Olmayan yerde kötü niyet görüyor. Belki de bunun görevlerinin doğasıyla bir ilgisi vardır, ama her ne olursa olsun, Neska'nın en dikkatli olmam gereken kişi olduğunu biliyorum.

Eğiliyorum ve dudaklarımı hafifçe onunkilere değdiriyorum. Ağız sert, sıkı bir dikiş gibi, bana hiçbir şey vermiyor ve mermeri öpmek gibi bir şey. Israr ediyorum, bana karşı yumuşayana kadar ağızına küçük, yavaş öpücükler konduruyorum. Burnumu onunkine sürtüyorum ve üst dudağını öpüyorum, dilimin dudağına sürtünmesine izin veriyorum ve vücudundan geçen bir titremeyle ödüllendiriliyorum.

Belki de Neska diğerlerinden daha fazla hissettiği ve nasıl başa çıkacağını bilmediği için bu kadar şüpheli ve soğuktur. Belki de şimdiki zamanın Spidae'si olmak

Bu yüzden Neska'nın kendini toparlamak için çok daha fazla çalışması gerekiyor.

Sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi onu öpmeye devam ediyorum. Ağzımı tekrar tekrar onunkine bastırıyorum, teninin her bir parçasını tatlı, nazik öpücüklerle kaplıyorum ve ara sıra dilimin teninde titreşmesine izin vererek onu tahmin etmeye çalışıyorum. Bir elimi yumuşacık saçlarının arasına sokup ona tutunuyorum ve bu sefer dilimin ağzının bir zamanlar sıkı olan dikişinde gezinmesine izin veriyorum.

Dudaklarını hafifçe aralamasıyla ödüllendirildim. Sonra dili benimkine geliyor ve titreyen ben oluyorum. Bu sadece hafif bir okşama, ama şefkatli ve temkinli hissetmek için yeterli ve herhangi bir sevgili bana karşı temkinli davranmayalı ne kadar uzun zaman oldu? Sanki sadece rahatları için orada olan biri değil de, el üstünde tutulması gereken değerli bir cam parçasıymışım gibi?

Sonra Neska öpücüğü derinleştirir. Artık kontrol bende değil. Dili tembelce benimkiyle oynuyor, benimle oynuyor ve hafif hareketlerle alay ediyor. Artık öğretmen ben değilim ve buna aldırmıyorum. Bunu çok çabuk kavıyor ve beni bıraktığında nefes nefese kalıyorum, vücudum zonkluyor.

O soğuk gri bakışlarıyla bana bakıyor, hiçbir şey söylemiyor.

Sanki durum tersine dönmüş ve savunmasız olan benmişim gibi. Kucağında sertçe nefes alıyorum, ağzım öpüşmelerimizden dolayı yumuşak ve kabarık. "Hoşuna gitti mi?"

Neska'nın gözleri kısılır.

Bana cevap vermeyeceğinden şüpheleniyorum. Eğer evet derse, bana onun üzerinde güç vermiş olacak. Hayır derse, onu tekrar öpeceğim ya da daha kötüsü kardeşlerini öpeceğim. Zihninde dönen dişlileri, seçeneklerini tarttığını görebiliyorum.

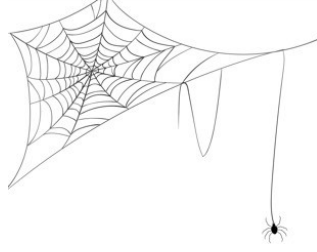
Ben de kendim görmeye karar verdim. Elimi sikinin üzerinde gezdirdim ve evet, evet bundan hoşlandı. Cübbesinin altında kaskatı kesilmişti, yine de ifadesini rahat tutuyordu.

Neska bileğimi tutup elimi ondan çekti. Elimi havaya kaldırarak bana kızgın ve öfkeli bir bakış attı.

Belki de onu çok fazla zorladım. "Sana gülmüyorum," diyorum usulca. "Seni neyin memnun ettiğini anlamaya çalışıyorum ki yanlış yola sapmayalım. Herkes öpüşmekten hoşlanmaz. Hoşuna gitmiyorsa bunun için zaman harcamanın bir anlamı yok."

Beni bırakıyor ve öyle ani bir hareketle ayağa kalkıyor ki dengemi korumak için çırpınmak zorunda kalıyorum. Kucağından yuvarlanıp sendeleyerek ayağa kalkıyorum ve Neska'nın uzun, ipeksi saçlar ve soluk cüppeler içinde odamdan çıkışını izliyorum.

Dokuz

"HOŞUNA GİTTİ," DIYOR OSSEV, DAHA SONRA KAPIMA GELDİĞİNDE.

İzin isteme zahmetine girmeden içeri adım atıyor.

Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. Bütün öğleden sonra Kader'i -tanrının kendisini- kızdırıp kızdırmadığımı ve şimdi bunun sonuçlarına katlanıp katlanmayacağımı düşünüp durdum. Yeni aynamı cilalayıp tozunu aldım, Neska'nın koyduğu büyülü yere geri astım ve sonra bir tanrıyı öpmenin çok mu yanlış olduğunu düşünerek parlak yüzeye baktım.

Ve şimdi Ossev burada. "Neden bahsediyorsun?" "Neska.

Senden. Öpücükler. Hoşuna gitti. Nasıl öpeceğini bilmiyor. Hoşuna gittiğini söyledi ama aramızdaki bağlantıdan bunu hissedebiliyorum. İzlemesi gereken ölümlüler yerine bütün gün senin ağzını düşündü."

Oh. Bu beni muhtemelen olması gerekenden daha fazla memnun etti. Yatağıma doğru ilerliyorum, kenarına oturuyorum ve eteklerimi düzeltiyorum. Odamda sadece bir sandalye var ve onu da Ossev'e bırakmam gerektiğini düşünüyorum. "Bu Neska için sorun yaratacak mı? İşine dikkatini vermiyorsa?"

Ossev omuz silkiyor. Yanıma oturmak için hareket ediyor, o kadar yakın ki bacağı bacağıma değiyor. Hep öyle yapar. Ona nefes almak için bir odaya ihtiyacım olduğunu söylemeliyim, ama bu bana onun

Kişisel alan gibi insani şeyleri anlamıyor olsa bile, benim iyiliğim için çok zor. Bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum ve ona gülümsüyorum. "Neska bana bir ayna verdi."

"Gördüm." Beni yakından izliyor. "Beğendin mi?"

"Seviyorum. Bir şeylere bakabilme düşüncesi hoşuma gidiyor.

Duvarlara bakmaktan daha eğlenceli."

"Sizin için devam etmesini sağlamak için onun gücünden bir parça alıyor. Bir şeyi görüntülemek için ona her eriştiğinizde, bu ona bir istek göndermek gibi olacak. Böyle bir teklif yaptığına göre seni çok seviyor olmalı." Bu sözleri sanki kendisi de tam olarak inanmıyormuş gibi bir merakla söylüyor.

"Benden hoşlanıyorsun ve o sensin." Ona gülümsedim.

"Pek sayılmaz. Hem aynıyız hem de değiliz." Bu esrarengiz cevapla birlikte başını öne eğiyor. "Senin için de aynısını yapayım mı? Sana geçmişteki herhangi bir şeyi görme yeteneği vereyim mi?"

Hediye teklifine göz kırpıyorum. Bunun kendisiyle - Neska'yla- rekabetten mi kaynaklandığından yoksa arkasında daha yüksek bir amaç mı olduğundan emin değilim. "Böyle bir şey istemeye cüret etmezdim. Gücünüze ve odaklanmanıza ihtiyacınız var, değil mi?"

"Ama sen benim dayanağımsın. Görmek istediğin şeyleri senden öğrenebilirim. Bu seni daha iyi anlamama yardımcı olacak." Bana dokunmak için uzandı ve sonra elini geri çekti. "Seni eğlendirdiğimi bilmek bana zevk verecek bir şey."

"Peki o zaman, nasıl reddedebilirim?" Elini elime alıyorum. Tenime soğuk geliyor ama hepsi öyle. Sanki nasıl işleyen, yaşayan bir insan olacaklarını bilmiyorlar. Sadece rol yapıyorlar, sahnedeki mummyacılar gibi. Tüm bunlar olurken, tüm gücün onlarda olduğunun ve bende olmadığının farkındayım. "Hoşuma gitmeli Ossev, ama itiraf etmeliyim ki neye bakacağımı bilmiyorum. Faith, Solat ve birlikte seyahat ettiğim diğerlerini kontrol etmek istiyorum ama bunun ötesinde..." Diğer elimi açtım. "Geçmişte olanları görmek için hiçbir şey düşünemiyorum."

"Savaşlar mı? Son Beklenti mi? Büyük bir kahramanın gelişi mi?" diye soruyor.

Bunların hiçbirisi bana cazip gelmiyor. Hepsi geçmişte kaldı ve beni etkilemiyorlar.

"Peki ya doğumun?" diye sorar. "Ne zaman var olduğunu izleyebilirsin."

Düşündükçe ürperiyorum. "Bu... rahatsız edici. Hayır, teşekkür ederim."

"Meraklı." Bakışları sinsileşiyor. "Peki ya Alothan? Yollarınız ayrıldıktan sonra ona ne olduğunu görmek ister misin?"

Gerginleşiyorum, boğazımda bir düğüm oluşuyor. Alothan iki efendi önceydi ve en kötüsüydü. Beni bir genelevde üç kuruşa çalıştırdı ve yeterince itaatkâr olmadıgımda kırbaçladı. Yirmi yaşına geldiğimde "tükendiğimi" düşündü ve beni başka bir adama sattı; Cleaver'lı Aron'la tanışmadan önce dört yıl boyunca onun evinde (ve yatağında) hizmet ettim. Ossev'in geçmişimden bu özel parçayı koparmış olması bana geçmişimi gözetlediğini söylüyor. Nasıl hissettiğimi biliyor olmalı. "Alothan'ı hiç düşünmek istemiyorum."

"Ya sana onun vahşice öldüğünü söylesem?" "Güzel." Sesim düz.

"İlginçti. Görmek istemediğine emin misin?" Ossev eğiliyor, yüzü neredeyse benim yüzümde, sanki ifadelerime bakıyormuş gibi.

"Yok." Ayağa kalkıyorum ve dikiş sepetimi almak için odayı geçiyorum. Böyle rahatsız edici şeylerden konuşmaya devam edeceksek, ellerimi meşgul edecek bir şeye ihtiyacım olacak. Her zaman gerçekten ne düşündüğümü ele verirler, sanki içimdeki endişeli duyguların meşgul parmaklarım aracılığıyla dışarı fırlaması gerekiyormuş gibi.

Ossev kaşlarını çatar. "Üzgünsün. Ama onu yıllardır görmediniz. Bu seni neden üzüyor?"

"Çünkü geçmişimin beni üzen bir kısmını gündeme getiriyorsunuz. Çok incitici ve korkunç bir dönemdi ve ben bunu düşünmek istemiyorum çünkü bu acı dolu anıları canlandırıyor. Anlıyor musun?"

"Emin değilim." Yanıma doğru ilerliyor, sepeti elime aldığımda beni durduruyor. Parlak mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Ben... sana acı çektiirmek istemedim. Acı çekmenden hoşlanmıyorum."

Beni üzdüğü için gerçekten üzđün görünüyor ve yanağına dokunmak için uzanıyorum. Sanki bağımlıymış gibi okşamama eğiliyor, gözleri kapanıyor. "Özrün için teşekkür ederim. Bana zarar vermek istemediğini biliyorum. Ama her deneyim iyi değildir ve eğer o zamanların üzerinde durursam asla gülümseyemem. Anlıyor musun?"

"Biliyorum ve seni gülümserken görmeyi tercih ederim." Dudaklarını avucuma değdiriyor. "Son bir şey sormama izin ver. Eğer bu Alothan'ın kaderini seşebilseydin, ona ne yapardın?"

Bunu düşünürken ağzım alaycı bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Acı verici bir şey. Hızlı ve kolay bir cinayet onun için çok iyi olurdu. Balla kaplanmasını ve fareler tarafından canlı canlı yenmesini isterdim sanırım."

Ossev'in gözleri büyüyor ve irkilerek kakhaha atıyor. "Bize insan olmayı öğretenmen gerekiyordu, Yulenna!"

"Zalimlik çok insani bir şey." Elimi onun elinden çekip başımı sallıyorum ve dikiş sepetimi yatağın köşesine koyuyorum. "Eğer biri sizi köleleştirebilir ve istismar ederse, nefretten başka bir şeyi nasıl hak ettiğini anlamıyorum."

"Bizden nefret mi ediyorsun?"

Yüzümü ona döndüm. "Bilmiyorum. Burada bir köle miyim?"

Sesimdeki keskinlik onu şaşırtıyor. Bunu yüzündeki ifadeden anlayabiliyorum. "Sen bir köle değilsin. Sen bir çapasın. Bize hizmet ediyorsun."

"Ama ben de gitmekte özgür değilim." Zemini işaret ederek aşığıdaki mutfakları gösteriyorum. "Beni içeriye kilitlediniz. Bu beni kapana kısılmış bir köle gibi hissettiriyor."

Gözlerini kırpıştırıp bana bakıyor. O kadar uzun süre bana bakıyor ki çok fazla şey söylediğimden endişeleniyorum. "Dışarı çıkmak mı istiyorsun? Neden?"

"Sadece yapabildiğim için. Sadece temiz hava solumak için. Sadece istersem gidebileceğimi bilmek için. Kalıyorum çünkü sen

Kalmak istemek, çıkış yolu olmadığı için kalmaktan farklı bir duygudur. Anlıyor musunuz?"

"Tam olarak değil," diye itiraf ediyor. "Ama bu sizin için çok önemliyse, sizi dışarı çıkaracağım."

Beni kollarına almak için hamle yapıyor ve kalbim sıkışıyor çünkü ne olacağını biliyorum. Beni bir örümcek ağı telaşıyla dışarı fırlatacak ve sonra tekrar içeri fırlatacak ve ben yine her zamanki gibi kapana kısılmış olacağım. Elimi göğsüne koyup onu durduruyorum. "Bir kapı istiyorum," diyorum nazikçe. "Benim odamdaki gibi her zaman kullanılabilir bir kapı."

"Ama kulede bizimle birlikte en güvende olan sensin."

"Ossev?"

"Evet?"

"Sen bir tanrı mısın?"

"Evet."

"O zaman beni koruyabilirsin."

Bunu sindirmek için tekrar gözlerini kırıştırıyor, sonra başını sallıyor. "Seni... dışarı çıkaracağım. Bir kapı ile."

"Teşekkür ederim."

Tam olarak anlamadığını söyleyebilirim ama beni memnun etmek için çırpınıyor. Belki de çok zorluyorum ama Alothan'la ilgili anılardan sonra tek düşünebildiğim, o uzun yıllar boyunca ondan kaçmayı ne kadar çok istediğim. Her gece odamın kapısını nasıl izlediğimi, genelevden başka bir yere çıkmasını dilediğimi. Kendimi nasıl kapana kısılmış hissettiğimi.

Ben de burada kapana kısılmış hissettim, sadece farklı şekillerde.

Birlikte mutfağa doğru yürüyoruz ve Ossev sihirli bir şekilde kilitlenmiş olan kapının eşiğinde duraksıyor. Elini üzerinde gezdiriyor ve kilitler düşüyor, ağır ahşap sallanarak açılıyor. Soğuk bir esinti hemen içeri giriyor, saçlarımı mahvediyor ve eteklerimi yakalıyor. İçime çekiyorum ve ağır bir rahatlama hissiyle doluyorum.

Dışarıda.

"Teşekkür ederim," diyorum

tekrar. "Üşümüşsün."

Başımı salladım. "Sorun yok." Soğuk iyi hissettiriyor. Bana dağların tepesinde, dünyanın bir ucunda olduğumuzu ama yine de dünyanın bir parçası olduğumuzu hatırlatıyor. Bazen etrafımda örümcek ağları ve taş duvarlardan başka bir şey olmadığında kendimi çok kopuk hissediyorum. "Benimle dışarı gelir misin?"

Ossev başını salladı, ben de yolu gösterdim.

Eşikten geçip dışarı çıkıyorum ve sert esintiye karşı kollarımı göğsümde kavuşturuyorum. Eğer sık sık dışarı çıkmayı planlıyorsam kendime kalın bir pelerin yapmalıyım. Ve eğer bana kalırsa, kesinlikle mümkün olduğunca sık dışarı çıkacağım. Parmaklarımı uzun kollarımın sıcaklığına geri çekerek ellerimi kollarımın altına sokuyorum ve etrafımdaki ıssız manzaraya bakıyorum. O kadar uzun zamandır kulenin içindeydim ki dışarının ne kadar kasvetli ve gri olduğunu unutmuşum. Gökyüzü kapalı, güneş ışığından eser yok ve uzaktaki dağlar yakındaki gölü ve kulenin kendisini sivri dişli bir ağız gibi çevreliyor. Gözlerimi göle dikiyorum. Yüzeyi cam gibi pürüzsüz ama bunun aldatıcı olduğunu biliyorum. Dışarıda, yüzeyin altında yaşayan devasa yılanlar var.

Bir tanesinin Vitar'ı bütün olarak yuttuğunu hatırlıyorum. "Yılanlar bana zarar verir mi? Suya yaklaşırsam?"

"Hiçbir şey size zarar vermeyecek," diyor Ossev. "Buna izin vermeyeceğiz."

Nedense bu cevabı hoş buluyorum. Kuledeki varlığımın hapsedilme olarak görülebileceğini biliyorum ama özgürce ve zarar görmeden dolaşmama izin veriyorlarsa, düşündüğüm kadar kapana kısılmamışım demektir. Bunun farkına varmak çok yardımcı oluyor. Ossev'e gülümsüyorum ve sonra kulenin etrafında dönerek yürümeye başlıyorum. Dışarıdan içeriye göre çok daha ince görünüyor ve bunun bir tür sihir olup olmadığını merak ediyorum. Dışarıdan bakınca bir zamanlar sahilde gördüğüm bir deniz fenerine benziyor, uzun ve dar, ama içi ağlarla kaplı olsa da ferah ve sıcak. Kıyıya inen, kayadan oyulmuş taş merdivenleri olan uzun, kireçli görünümlü bir uçurum var. Daha fazla taş merdiven

kulenin tabanına doğru kesilmiş, diz boyu yabani otlar ve cılız yer örtüsüyle kaplanmış küçük bir çimenlik alana yol açmıştır.

"Eskiden burada bir bahçe vardı," diyor Ossev birden.

Şaşkınlıkla ona dönüyorum. "Var mıydı?"

Etrafındaki yabani otları seyrediyor. "Belki de öyledir. Geçmişte uzun süre kalan ziyaretçilerimiz oldu. Biri bahçe yapmış olabilir."

"Hatırlayamıyor musun? Ama senin işin geçmişi görmek." Hatırlamamasına şaşırdım çünkü Ossev, Neska ve Zaroun'a kıyasla her zaman çok sakin görünüyor. Belki de onun işinin gerçekte ne olduğunu yanlış yorumlamışımdır.

"Geçmişi görüyorum," diye katılıyor. "Ama o kadar çok görüyorum ki bir süre sonra hepsi birbirine karışıyor. Konularımı araştırabilir ve bir bahçeden bahsedilip bahsedilmediğine bakabilirim ama..." Omuz silkiyor. "Bu önemsiz. Bu bölge artık sizin." Gözleri donuklaşıyor ve yüz ifadesi mesafeli bir hal alıyor. "Belki de her zaman senin bahçendi. Belki de bir iplik değil de bir zaman döngüsü görüyordumdur."

Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok ama yine de hediye takdim ediyorum. "Teşekkür ederim. Çok heyecanlıyım."

"Öyle mi? Bir toprak parçasının üzerinde mi?"

"Bu toprak parçasında çalışma özgürlüğü için, evet. Güneşte oturmak için, eğer çıkarsa, ve temiz havayı solumak için." Ona gülümsüyorum. "Ve eğer yetiştirebilirimsem sebze yetiştirmek için. Arada bir taze yiyeceğe sahip olmak hoş bir değişiklik olurdu."

Ossev bana bakıyor. "İstediğin yere gidebilirsin. Kapıyı senin için yerinde bırakacağım. Sadece Ashen Deep'i geçmeye çalışma." Durgun suları işaret ediyor. "Sınırımız orada. Evimizden ayrıldıktan sonra zaman farklı akar ve bir gün iki yüz yıl gibi geçebilir."

Oh. Kapana kısılmışlık hissi tekrar geri dönüyor. "Yani şartlarınız bunlar mı?"

"Gitmek istersen seni götürürüm," diyor, bakışları benimkilere kilitlenmiş. "Ama şunu bil ki, hiçbir zaman

Gidersen geri dön. Giderseniz çapa olamazsınız."

Bunu biliyorum. Faith Aron'la birlikteyken ondan fazla uzaklaşamayacağını, aksi takdirde çok acı çekeceğini açıkça belirtmişti. Eğer kuleyi kendi isteğimle terk etmeye çalışsaydım, bunun da aynı şekilde -belki de üç kat daha fazla- korkunç olacağını düşünüyorum. Ama tüm bu ayrılma konuşmaları bana başka bir şey düşündürüyor. "Gidebilir misin, Ossev?"

"Yapamam."

İfadesi boş, ya da belki de bu gerçek hakkında gerçekten ne düşündüğünü benden saklıyor. Beni tutsak edenler de en az benim kadar tutsak ve bu durum içimde biriken kızgınlığı biraz olsun yatıştırıyor. Gitmek istediğimden değil elbette. Dışarıda geri dönebileceğim hiçbir şey yok. Ama onların da en az benim kadar kapana kısılmış olduklarını bilmek işleri değiştiriyor.

Eski bir Yshremi deyişine göre, mutsuz bir tür her zaman arkadaş bulur. Belki de bu geçerlidir.

Ve yine de... Kendimi gerçekten mutsuz hissetmiyorum. Yerimden biraz emin değilim, evet. Daha çok şey yapmak ya da daha çok sohbet etmek isterdim. Ama dileyebileceğim tüm kumaşlara, yemek dolu bir mideye ve beni dövmeyen ya da benden vermek istediğimden daha fazlasını isteyecek yabancılara teslim etmeyen üç efendiye sahibim.

Ve şimdi bir bahçem var.

Ve bir kapım.

"Teşekkür ederim Ossev," diyorum yumuşak bir sesle. Uzanıp koluna dokunuyorum. "Bayıldım. Burayı bir bahçeye dönüştürmek için nereden başlayacağımı bilemiyorum ama bayıldım." Eski numaralarımı geri dönerek ona flörtöz bir bakış atıyorum. "Benim sevgimi satın almaya mı çalışıyorsunuz, efendim?"

"İşe yarıyor mu?" Yüzünde hüznü bir ifade var. "Diğerleri senden o kadar çok şey alıyor ki unutulacağımdan endişeleniyorum. Zaroun senin kalbini çoktan kazandı. Neska sahiplenici ve elinden gelse seni tekeline alacak."

"Üçünüz için de buradayım," diyorum ve eğilip onu yanağından öpebilmek için aşağı çekiyorum. "Benim sevgime gelince, bu

harika bir başlangıç."

Ossev sanki dünyada başka hiçbir şey yokmuş gibi bana bakıyor. "Uyurken seni tutabilir miyim? Sadece sana göz kulak olmak için?"

İsteği beni yine şaşırttı. Ossev'i çözdüğümü sanıyordum ama o beni şaşırtmaya devam ediyor. "Ama senin işin... teller. Onlarla ilgilenmen gerekmiyor mu?"

Sırıttıyor, üç yön arasında en insani görünen o. "Geçmişin kontrolünü elinde tutmanın en güzel yanı, her şeyin çoktan olup bitmiş olması. Benim görevimin aciliyeti yok."

Bunu düşünüyorum. "Pekâlâ o zaman. Sanırım yatakta bana eşlik edecek birini istiyorum." Ona bir parmak kaldırıyorum. "Ama sadece sarılmak. Daha fazlası değil."

"Tutmak iyidir. Sen nasıl rahat edersen ben de öyle yaparım."

Elimi dirseğinin kıvrımına sokuyorum ve onu kuleye doğru yönlendiriyorum. "Henüz uyku vakti gelmedi ama bir süre daha bana eşlik etmesinde bir sakınca yok."

Ossev günün büyük bölümünde yanımdan ayrılmıyor ve bu beni yine şaşırtıyor. Sürekli ortadan kaybolmasını bekliyorum ama ne zaman arkamı dönsem orada, mutfağı toplarken ve kendime yemek hazırlarken beni izliyor. Ona bir soru sormadıkça konuşmuyor ve sohbet etmeye alışık olmadığı izlenimine kapılıyorum. Neska'nın bir şekilde birbirlerine bağlı olduklarına dair yorumunu hatırlıyorum ve belki de sözlü diyalog gerektirmeyen zihinsel bir bağları var. Her ne ise, sorularımdan hem rahatsız hem de hevesli görünüyor ve her hareketimi izliyor.

Öğleden sonraki randevum için Zaroun'un odasına gidiyorum ve ben giderken Ossev gölgelerin arasında eriyip kayboluyor. Zaroun'u geride bıraktığımda, saatler sonra, gözleri parlayarak geri döndü. "Sana sarılma vaktim geldi mi?"

"Sanırım öyle," diyorum ona gülümseyerek. Neska'yı bugün hiç görmediğim için merak ediyorum. Diğerlerinden kaçıyor mu? Hepsi birbirinden kaçıyor mu? Yoksa her şeyi çok mu abartıyorum? "Gel o zaman."

Ossev'i odama götürüyorum ve kendimi yatağa hazırlarken onu görmezden geliyorum. Saçlarımı buklelerimi korumak için yaptığım ipek boneye sarıyorum ve banyo yapıyorum, işim bittiğinde cildimi yumuşatmak için losyon sürüyorum. Buradaki kumaştan kendim için yaptığım parlak mavi, sade geceliği giyiyorum ve yatağa giriyorum. Yorganı üzerime çektiğim anda Ossev de yanımda oluyor. Battaniyenin altında sırtıma yaslanıyor ve kollarını rahat edemeyeceğim kadar sıkı bir şekilde etrafıma sarıyor.

Koluna dokunarak onu rahatlatıyorum. "Bu sevgi dolu bir okşayış, elinden alınmak üzere olan bir oyuncağı kavramak değil."

"Tabii ki."

Kollarında rahatlıyorum ve ilk kez içlerinden birinin ben uyurken bir partner gibi benimle birlikte olmaya ilgi gösterdiğini fark etmeden edemiyorum. Hiçbirini ortak olarak düşünmemiştim, sadece hizmet etmem gereken varlıklar olarak. Belki de ikimizin de birbirimize daha farklı bakmamız gerekiyor. Bunu düşündüm ve Ossev'in kolunu ovdum. Teni soğuk, ama dokunuşumdan bir zevk sesi çıkarıyor.

"Rahat mısın?" Ona sordum.

"Ben... bilmiyorum."

"Bilmiyor musun?" Bunun üzerine biraz gülümsedim.

"Emin değil misin?"

"Rahatlıktan anladığımdan emin değilim. Ama başkalarının eşlerini yatakta tuttuğunu ve bundan keyif aldıklarını görüyorum, bu yüzden denemek istedim."

Ona doğru dönüyorum. "Ve bundan zevk alıyor musun?" Cevabı çok yumuşak bir

"Evet."

Gülümseyerek ona yaslanıyorum. Biraz mermere yaslanmak gibi, ama biraz ayarlama ile rahatsız edici değil. Kendimi onunla paylaşmalıyım uzun zaman oldu.

uyumak için yatak. Hiç kimse benimle sadece uyumak istemez. Her zaman daha fazlasını isterler.

Beni bir süre daha uyanık tutan şey bu, çünkü Ossev'in başka amaçları olduğunu biliyorum. Yine de daha fazla bir şey için zorlamıyor, sadece beni tutmak için. Ossev hakkında düşünmeye devam ediyorum ve aklıma yeni bir fikir geliyor. "Sana bir şey sorabilir miyim? İpliklerime hiç baktın mı?"

"Ben yapabilirim ama diğerleri yapamaz." Başparmağı çıplak kolumu hafifçe okşuyor. "Çok yumuşaksın."

Ama ben onun cevabına kilitlenmiş durumdayım. "Sen yapabiliyorsun ama Zaroun ve Neska yapamıyor mu?"

Başını iki yana sallar. "Yüce Tanrı bizi delirtmesin diye senin kaderini bizden gizledi. Eğer senin ölümünü görseydik, burada tuttuğumuz dengeyi kaybedebilirdik. O kadar üzüldük ki her şey etkilenirdi." Nefesi boğazımı ısıtıyor ve yüzünü boynumun sütununa sürüyor. "Benim de bakmamam gerekiyor ama arada bir hızlıca bakmaktan kendimi alamıyorum."

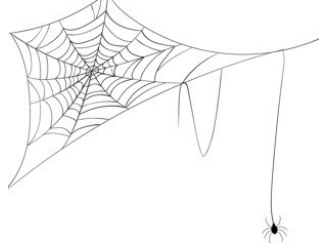
Gurur verici. Ama aynı zamanda kafa karıştırıcı. "Zaroun ölümümü görüyor." "Hayır." Kollarında kıpırdandığımda açıkladı. "O seni görüyor. Ölüyor. Her şeyin öldüğünü görüyor. Bu farklı bir şey. Yaşayan her canlının doğal sonuna doğru hızla ilerlediğini görür. Bu onun için zor. Bence en zor iş onundur. Yüce Baba'nın bizi yönlerimize ayırmasının nedeni de bu. Diğer dünyalarda Zaman Tanrısı bu kadar şanslı değildi ve işlerin kötü gittiğinden şüpheleniyorum."

Zavallı Zaroun. Onu bir daha gördüğümde daha nazık ve sevecen olacağımı aklıma not ediyorum. Bu zor bir görev değil. Zaroun çok tatlı ve sadece kendisine şefkat gösterilmesini istiyor. Benimle birkaç saat geçirmek istiyor. Daha fazlasını asla istemez.

Ossev kolunu belime doladı ve oraya yerleştirdi. "Bu... iyi mi?"

Başımı sallıyorum. Çünkü o sordu. Ossev deniyor ve benim için bu her şey demek.

On

BİR NOKTADA UYANIYORUM, TENİM FARKINDALIKLA KARINCALANIYOR. Ossev'in bedeni hâlâ benimkine yaslanmış, kolu belime dolanmış. Hareketsiz ama uyumadığından şüpheleniyorum. Gözlerimi tekrar kapatıyorum ama bir şey beni rahatsız etmeye devam ediyor ve onları bir kez daha açıp odayı tarıyorum.

Neska kapı aralığında.

Bakışları Ossev'le birlikte kıvrıldığım yatağa kilitlenmiş durumda. Odadaki duygu sıcaklığını hissedebiliyorum. Neska'nın kıskançlığı aşikâr ama yine de hiçbir şey söylemiyor.

Gözlerimiz buluştu.

Ağzı inceliyor ve sonra uzaklaşıyor, koridorda kayboluyor ve ben yanlış bir şey yaptığım hissine kapılıyorum. Ossev beni Neska'nın en sahiplenici kişi olduğu konusunda uyarmıştı ama benim işim üçüne de hizmet etmek, sadece birine değil.

Diğerlerinin benimle ilerleme kaydetmesini kıskanıyor mu? Tüm şefkatimi o alırken diğerlerine soğuk davranmamı mı tercih ediyor?

Muhtemelen, şimdi düşünüyorum da. Bunun farkına vardığımda sinirlenerek Ossev'in kolunu kendime yaklaşıtıyorum ve ona sokularak uykuya dönüyorum.

Neska bedenimi istiyorsa, istediği zaman alabilir. Eğer sevgimi istiyorsa... bunu hak etmeli.

NESKA'NIN BENİ YAKALAMASINA HIÇ ŞAŞIRMADIM.

Ertesi gün yalnızdım. Ossev ben uyandıktan sonra ortadan kayboldu, benden hızlıca bir öpücük daha istedi ve sonra işine gitti. Sabahı Zaroun'la geçirdim, saçlarını okşadım ve ona gittiğim yerlerle ilgili hikâyeler anlattım. Artık kendime ait bir zamanım olduğuna göre, bir şeyler atıştırmak ve ardından gidip bahçemi incelemek istiyorum. Bu toprak parçasından ne yapabileceğimi görmek istiyorum.

Neska'nın beni durduracağını bilmeliydim.

"Lordum," diyorum düzgün bir sesle. "Ben de tam mutfağa gidiyordum. Bana katılmak ister misiniz yoksa bana başka bir yerde mi ihtiyacınız var?"

Bana bakarken bakışları keskin. "Mutfaklar yeterli olacaktır."

Ruh halini okumaya çalışarak başımı sallıyorum. Huzursuz görünüyor ama yine de diğer benlikleriyle -diğer Aspect'lerle geçirdiğim zamana sinirlenmiş olabilir. "Sana bir şeyler hazırlayabilir miyim? Çay? Yemek?"

"Ben yemem. İçki içmem." Yine de mutfaklara giden uzun rampadan aşağıya doğru yürürken huzursuz bir ruh gibi arkamda dolaşıyor.

Elbette bunları biliyorum. Daha önce hizmet ettiğim Cleaver'lı Aron'un da bazen insanların tattıklarını denemek için bir hevesle yiyecek ve içecek aldığını biliyorum. Korkarım Neska inatçı davranıyor. Yine de inatçı olmak istiyorsa, ona ayak uyduracağım. Kurutulmuş et ve meyvelerden oluşan küçük bir tabak hazırlarken peşimde dolaşan tanrıyı görmezden geliyorum. Masaya oturup su içiyorum, düzenli bir şekilde ve sessizce yiyorum.

Bu sırada Neska'nın beni izlediğini hissedebiliyorum.

İşim bitince tabağımı alıp mutfağın kullandığım küçük alanını temizliyorum. Biraz daha et ve kozalardan çıkan meyveleri baharatlayıp kurutmayı denemek istedim ama bu dağınık, zaman alan bir iş ve Neska beni bu kadar dikkatle izlerken bunu yapmak istediğimden emin değilim. Bir şey istediği çok açık.

"Yulenna."

Durakladım. İlk defa mı adımı söyledi? Bana bir insan olarak mı hitap etti? Omurgama hoş bir ürperti gönderiyor, çünkü sesi neredeyse okşayıcı. "Evet, lordum?"

Bana bakarken gözleri parlıyor. "Masanın üzerine çık."

Neska'dan sarsıcı bir istek. Masanın üstünde mi? Onu doğru mu duydum? Tereddüt ediyorum ve sonra onu memnun etme arzusu beni ele geçiriyor. Masaya doğru ilerledim ve elimi yüzeye koyarak düşündüm. Tezgâh uzun ve bu yüzden Neska yanıma gelip kalkmama yardım ettiğinde pek şaşırmıyorum.

Sonra mutfağın ortasındaki büyük ahşap masanın kenarına tünüyorum ve gerçekten ne istediğini merak ediyorum. Beni bir şekilde cezalandıracak mı? Yüz ifadesinden bunu anlamak imkânsız. "Sizi gücendirdim mi lordum?"

"Alınmadım, hayır." Kokumu içine çeker gibi derin bir nefes alıyor ve sonra bir adım geri atıyor. "Benim için eteklerini yukarı çek."

Oh, bu seks mi? Eğer öyleyse, onun ipuçlarını tamamen yanlış okumuşum. Ona gerçekten ne hissettiğimi söylediğimden beri günlerdir, hatta belki de haftalardır seks yapmadık. Ama belki de duygularımı dikkate almaya çalışmaktan yoruldu ve sadece rahatlamak istiyor. Eğer öyleyse, şaşırmadım. Bir Tanrı'nın benim çelişkili duygularıma anlayış göstermesini istemek çok fazla şey istemek olabilir. Eteklerimi yukarı çekiyorum ve ağırlığımı kaydırarak kendimi belime kadar açığa çıkarıyorum. "Masanın üzerine eğilmemi mi tercih edersiniz lordum-"

"Sus," diyor bana, yüzünde bir konsantrasyon ifadesi. "Bu işi doğru yapmaya kararlıyım."

"Neyi doğru anladın?"

Sanki odaklanmasını bölüyormuşum gibi bana sinirli bir bakış atıyor. "Sırt üstü yat, Yulenna." Neska kısa bir süre duraklıyor ve sonra yumuşak bir sesle ekliyor, "Lütfen."

"Lütfen" bana bunun farklı bir şey olduğunu söylüyor. Şaşkınım ama istenileni yapıyorum. Masaya sırtüstü uzanıp taş tavana bakarken Neska çıplak bedenimi inceliyor.

"Son zamanlarda çok sayıda iplik gördüm," diye devam ediyor ipeksi yumuşak bir sesle. "Çok özel bir şey arıyorlar. Pek çok ölümlü erkek ve kadını iş başında izledim ve bu özel eylemi gerçekten anlamamanın tek yolunun onu kendim öğrenmek olduğuna karar verdim." Neska'nın eli kalçamdan yukarı kayıyor ve vücudumu bir kez daha titretiyor. "Amin daha önce yalandı mı?"

Boğazımda sözcüksüz bir ses çıkarıyorum, çünkü Neska'nın sormasını beklediğim onca şey varken... bu değildi. Neska, üçlünün en düşünceli, en imkânsız ve en bencil olanı... beni memnun mu edecekti? "Evet, öyle."

"Mükemmel. O zaman yanlış bir şey yaparsam bana söyleyeceksin."

Tamamen kalçalarımın arasına girip yere diz çökmeden önce aldığım tek uyarı bu. Bir an sonra bacaklarım omuzlarının üzerinde ve yüzünü amıma bastırıyor. Şaşkınlıkla küçük bir ses daha çıkarıyorum. Teni benimkine karşı serin ve amıma yumuşak, nazik bir öpücük veriyor... ve sonra bir tane daha. Ve bir tane daha.

Çok geçmeden şefkatli öpücüklerle boğuluyorum. İyi hissettiriyorlar ve Neska'nın bu kadar şefkatli olduğunu fark etmek garip, ama umarım bundan orgazm olmamı beklemediğidir. Rol yapmamı istemediğini söyledi. Zaroun'a yaptığım gibi ellerimi saçlarında gezdirmek istiyorum ama yapamıyorum.

Hoşuna gidip gitmeyeceğinden emin değilim. Özellikle Neska ona dokunmam için beni hiç davet etmedi.

Parmakları amımın dikişi üzerinde geziniyor ve sonra beni incelemesi için açıyor. Titriyorum, ağzını tenimde hissetmeyi bekliyorum.

"O kadar çok konu izledim ki," diye mırıldanıyor. "Ve yine de aradığım cevaplara hâlâ sahip olmadığımı fark ettim." Bir parmağını yarığıma sokup çıkarıyor, oradaki ıslaklığı sıyırıp geçiyor. Sonra duraklıyor. "Kaygansın."

İçten içe gerildim, utandım. Yatakta bir kadının bedensel işlevini yerine getirmesinden hoşlanmayan erkekler olmuştum ama Neska'nın sorusunun basit bir cehaletten kaynaklandığını umuyorum. "Bu doğal bir tepki," diyorum sakın bir sesle. "Bunu durduramam."

"Öyle mi? Neye tepki veriyorsun?"

"Tahrik olduğumda ıslanıyorum."

Uzun bir süre sessiz kalıyor. Parmağı ıslaklığımı tekrar okşuyor ve ben titriyorum. "Daha önce benimleyken hiç tahrik olmadın, değil mi?" Sesi soğuk, merak dolu.

Kırıldı mı, kırılmadı mı bilmiyorum. "Bana daha önce hiç dokunmaya çalışmadın."

"Hm. Bu doğru."

Alınmış gibi görünmüyor ve ben de biraz daha rahat nefes alıyorum.

Neska, "Çok gerginsin," diye dikkat çekiyor. "Bu senin için... nahoş bir durum mu?"

Bir elimi belimde biriken elbiseme sıkıştırıyorum ve cevabımı nasıl ifade edeceğimi düşünmeye çalışıyorum. "Seni memnun etme arzum, benim tepkilerimi istemeyen erkeklerle geçmişte yaşadığım karşılaşmalardan bildiklerimle savaşıyor. Bazen seks dağınıktır ve bazı erkekler bundan hoşlanmaz. Bir tanrının bir insan bedeni hakkında ne düşüneceğinden emin değilim ve bu yüzden evet, gerginim."

"Ben bir ölümlü değilim. Onların ne düşündüğü beni ilgilendirmiyor. Bu ıslaklık... seni memnun ediyor mu?" Elini kaldırdı.

elini uzatır ve parmaklarını koklar. "Alışılmadık kokuyor. Güçlü ama iğrenç değil."

"Islak olduğumda çok memnun oluyorum," diye idare ediyorum. "Ve ıslak parmaklarla dokunduğumda daha iyi hissediyorum çünkü her şey kayıyor."

"Hmm." Sesi her şeyden çok meraklı geliyor. "Boşaldığımda böyle ıslak mı oluyor?"

"Örümcek ağları," dedim ona. "Örümcek ağları."

Neska sanki eğleniyormuş gibi huffslar. "İlginç. Hoşunuza gitmiyor mu?"

"İlk başta sinir bozucuydu ama alıştım."

Parmaklarını amımın yarıklarında aşağı yukarı gezdiriyor ve ben inliyorum.

"Oldukça fazla ıslaklık yapıyorsun," diyor. "Bu hoşuma gidiyor. Seni çok tahrik etmeliyim."

Neska'nın bunu kendisiyle ilgili yapacağına güvenin. Bu özel gözlem ve onun kendini beğenmiş tepkisi beni eğlendiriyor ama sonra parmağını klitorisimin kapağına sürüyor ve her şeyi unutuyorum. Bir nefes çekiyorum, vücudum kasılıyor ve o da tepkime memnun bir ses daha çıkarıyor.

"Numara yapmıyorsun, değil mi?"

"Rol yapıyor olsaydım, ıslanmazdım." "Hmm."

İstedğin zaman kendini ıslatamıyor musun?"

Başımı sallıyorum ve bu cevap onu memnun ediyor. Beni tekrar parmaklıyor, vücudumun girişinden daha fazla ıslaklık topluyor ve kaygan parmaklarıyla klitorisimin tomurcuğunu okşuyor. Gözlerim kapalı olsa da yüz ifademi yakından izlediğini hissedebiliyorum. Tepkilerimi not ediyor ve dokunuşlarını buna göre ayarlıyor. Öğrenmek istiyor ve ben de bundan gurur duyuyorum.

Beni rahatça parmaklarken, "Bazıları sevgililerinin üzerinde ağızlarını kullandı" diye ekliyor.

Benden bir inilti daha kaçıyor. "Bazıları yapar, evet." "Ya böyle bir şey yaparsam? Hoşuna gider miydi?"

Gönüllü mü oluyor? Nefes nefese elinin karşısında kıpırdanıyorum. Diğer uyluğumun iç tarafına düz bir şekilde uzanıyor ve ben

Ne kadar yaklaştığının ve ne kadar ıslak olduğumun farkındayım... ve ne kadar tahrik olduğumun. Parmaklarını kıvrımlarımda tekrar gezdirdiğinde, vücudum ne kadar tahrik olduğumu kanıtlayan kaygan bir ses çıkarıyor. Ağzının üzerimde olmasını isteyip istemediğimi sormak zorunda mı? "Neden deneyip öğrenmiyorsun?"

Neska sinsi yorumuma sinirlenmedi. Yine ofluyor, sesi eğleniyormuş gibi. "Öyle yapacağıma inanıyorum."

Ve sonra dilinin ucunu kaygan sıcaklığımda gezdiriyor.

İnliyorum, bacaklarım sarsılıyor. Ellerim elbisemin içinde kenetleniyor ve çaresizce bir şeylere tutunmaya çalışıyorum. Tadıma bakarak memnun bir ses çıkardığında, cesur olmaya karar veriyorum ve bir elimi başının üstüne koyuyorum. Parmaklarımı saçlarına batırıyorum ve saçları da diğerleri kadar yumuşak ve ipeksi.

Yine de dokunduğumda sertleşiyor ve hemen geri çekiliyorum. "Özür dilerim," diye ağzımdan kaçırdım. "Sormam gerekirdi-"

"Bana dokunmak mı istiyorsun?" Neska'nın sesi alçak ve sanki hiçbir fikri yokmuş gibi şaşkın geliyor.

"Size zevk veren birine dokunmak doğaldır." Kalbim hızla çarpıyor olsa da ses tonumu rahat tutmaya çalışıyorum. Kırıldı mı? Rahatsız mı oldu? "Hoşuna gitmiyorsa durabilirim."

"Bana ilk kez elini uzatıyorsun, Yulenna."

Oh. Demek öyle. Bana adımla hitap etmesi de çok önemli bir duygu. Sanki aramızdaki bir konuda ilerleme kaydediyormuşuz gibi. "İlk defa istiyorum."

"O zaman devam edebilirsin." Elimi avucunun içine alıp nazikçe saçlarının arasına yerleştiriyor, sonra ıslak kıvrımlarımı ayırıyor ve sanki hiç sözünü kesmemiş gibi dilini tekrar üzerlerinde gezdiriyor.

İnliyorum, o beni kucakladıkça bacaklarım yeniden seğiriyor. Saçını çekmemeye dikkat ediyorum ama beni neyin harekete geçirdiğini görmek için farklı dilleme yöntemleri denerken dikkatimi vermek son derece zorlaşıyor.

"Klitorisin emebileceğim kadar büyük," diye mırıldanıyor, nefesi tenime değiyor. "Biraz gördüm

Kadınlarınkı çok küçüktü ama seninkini sevdim. Dilime çok güzel oturuyor."

Sonra dudaklarını klitorisimin üzerine kapatıp emiyor ve ben neredeyse masadan kalkıyorum. Bir elini kalçama sıkıştırıp beni açık tuttuğunda tekrar çığlık atıyorum ve ağzı beni çalıştırmaya devam ediyor, klitorisimi emiyor ve sonra dilinin ucuyla ona vuruyor. Orgazm olmaya çok yakınlım ve o beni yalayıp benimle oynadıkça ben de kıpırdamadan duramayarak ağzına doğru eğiliyorum. Sanki söyleyecek daha çok şeyi varmış ama ağzı meşgulmüş gibi kendi kendine mırıldanmaya devam ediyor ve mırıldanma sadece hissi artırıyor. Boşaldığımda, bacaklarımın şiddetli bir şekilde kenetlenmesiyle, yeni bir salıverme fişkırmasıyla ve yıllardır yaşadığım en sarsıcı, lezzetli orgazmıla boşalıyorum.

Belki de hiç.

Derin nefesler çekiyorum, başım dönüyor. Neska'nın yine amıma öpücükler kondurduğunu, sonra dilinin ucunun bir kez daha kıvrımlarımda gezindiğini hayal meyal fark ediyorum. Ayrıca ellerimi onun ipeksi saçlarına rahat olduğumdan daha sıkı bir şekilde sıkıştırdığımı da farkındayım. Bir nefesle onu serbest bırakıyorum. "Özür dilerim lordum."

"Özür dilemene gerek yok. Hoşuma gitti." Beni tekrar yalıyor ve vücudumu bir titreme daha sarıyor. Gözlerimi açtığımda onu kalçalarımın arasından beni izlerken buluyorum. "Bunu aşırı derecede zevkli buldum. Bunu daha sık yapmam gerekecek."

"Sen...sen yapacak mısın?"

"Gerçekten." Dudaklarını yalıyor ve yavaşça ayağa kalkıyor, ben ise masanın üstündeki enkazımdan ona bakıyorum. "Kendini benim için çıplak tut, böylece sana her an sahip olabilirim." Yayılmış bacaklarımı inceliyor ve sonra uzanıp sanki dayanamıyormuş gibi bir parmağını tekrar kaygan yarığında gezdiriyor. "Çok güzel. Diğer benliklerim dilimi ilk sana değdirdiğim için beni kıskanacaklar, biliyorsun. Sıranın kendilerine gelmesini isteyecekler."

Onlar... öyle mi? Ona göz kırpiyorum, şaşkınım.

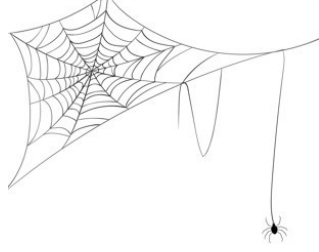
Neska uzun bir süre bana bakıyor, sonra başparmağını ağzına götürüyor. "Gerçekten." Amımı düşünüyor ve sonra tekrar bana bakıyor. "Ve seninle sıralarını isteyecekleri için, bunu en iyi şekilde yapmam gerekiyor. Ve bunun en iyi yolu da pratik yapmak."

Bununla birlikte, tekrar kalçalarımın arasına girdi.

Elim tekrar saçlarına gidiyor ve ağzını tekrar üzerime koyduğunda afallıyorum. Aether'daki tüm tanrılar adına, bu benim yeni normalim mi olacak?

Neska ıslak kanalıma bir parmağını sokuyor ve ağzını klitorisime indiriyor ve sonra her şeyi unutuyorum, nasıl nefes alacağımı bile.

On bir

NESKA'NIN ORAL SEKSI KEŞFETMESİ GARİP BİR TÜR

Üç Aspect arasındaki rekabet. Hepsi beni aniden boşaltmaktan büyüleniyor ve kendimi sürekli olarak içlerinden birinin eşliğinde, beni doruğa ulaştırmaya hevesli buluyorum.

Sanki yeni bir oyuncakları var ve o oyuncak da benim.

Neska bir öğleden sonra beni en az dört kez boşaltıyor, yorgunluktan inleyene kadar masadan kalkmama izin vermiyor. Benimle işi bittiğinde uzuvlarım jöle gibi oluyor ve odama varır varmaz Ossev yanıma geliyor.

Tek söylediği "Denemek istiyorum," ve sonra yatağında sırtüstü yatıyorum, başka bir Aspect'in kafası kalçalarımın arasında.

Bedenimden sert, küçük bir orgazm çıkarıyor ve sonra verdiğim yanıt karşısında hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Bir ölümünün tükenmeden önce ancak bu kadarını kaldırabileceğine dair bir konuşma yapıyoruz, bu yüzden ben uyurken yanıma kıvrılıyor ve bana sarılıyor.

Uyandığımda Ossev yine bacaklarımın arasında ve bu sefer beni sertçe boşaltıyor. İki kez.

Bundan sonra Zaroun onu ziyaret ettiğimde beni memnun etmek istiyor.

Sanki nereye dönsem, çılgılık atana kadar klitorisimi emmek için bekleyen bir Örümcek Tanrı var. Bu çok yorucu.

Bayıldım.

İşlerin tersine dönmesi ilk başta garip geliyor. Ben zevk veren, herkesin rahatlamasını sağlamak zorunda olan kişi olmaya alışkınım. Benim için her şeyi yapmayı düşünen sevgililer nadirdir ve aynı anda üçünün birden her an üzerime atlamaya hevesli olması? Amımı yalamaktan duydukları tatmin, onlarınki kadar benim de tatmin olmamdan mı kaynaklanıyor?

Baş döndürücü. Kendimi şımartılmış, yorgun ve çok ama çok memnun hissediyorum.

Önümüzdeki birkaç hafta boyunca üç Spidae tamamen bana ve vücudumu öğrenmeye odaklandı. Beni yıkamak istiyorlar. Benim için saçlarımı taramak ve kıyafetlerimi giymeme (ya da çıkarmama) yardım etmek istiyorlar. Her yerime dokunmak ve her dokunuşa verdiğim tepkiyi görmek istiyorlar.

Ve sonra hediyeler gelir.

Neska bana aynayı, Ossev de bahçeyi hediye ettikten sonra Zaroun bana sivri sorular soruyor ve sanırım o da bana verebileceği bir hediye düşünmeye çalışıyor. Üçü arasında şiddetli bir rekabet var, ki hepsinin aynı kişinin veçheleri olduğu düşünüldüğünde bu çok şaşırtıcı. Yine de zaman zaman o kadar farklı görünüyorlar ki, Cleaver'lı Aron'la tanışmamış olsaydım, onları Aspect yerine üçüz sanırdım.

Ne olursa olsun, diğerleri eşit ilgi talep etmeden biri bana bir öpücük ya da hediye (ya da orgazm) veremez. Öğlen yemeğimi Zaroun'la birlikte yersem, o akşam Ossev ya da Neska'yı mutfakta, diğerini de odamda beklerken bulacağımı biliyorum.

Kendimi kesinlikle uğruna savaşılan bir oyuncak gibi hissediyorum.

Yine de garip bir şekilde sınırlarımız değişmiyor. Spidae beni memnun etmeye odaklanmış durumda ama kimse benden karşılığında onlara hizmet etmemi istemiyor. Kimse benden bir öpücükten ya da bacaklarımı açmamdan fazlasını talep etmiyor. İlk başta, bu

Bir oyun gibi - benim için orgazm oluyorlar, ben de karşılığında onları memnun etmek zorunda hissediyorum - ama Ossev bana bana dokunmaktan ve tepkilerimi almaktan gerçekten zevk aldıklarını ve ben istemediğim sürece dokunuşlarımı istemediklerini açıklıyor.

Ve henüz onları vermeye hazır olup olmadığımdan emin değilim. Bu yüzden bir süre bekledim. Öpüşmekten, sarılmaktan ve üzerime inmelerine izin vermekten mutluyum ama henüz karşılık vermeye hazır değilim.

Bir gece Zaroun'la banyodayken beni şaşırttı.

"Bahçen nasıl?" diye soruyor beni göğsüne yaslayarak. Kalın buklelerim ipek boneme sarılmış ve suyun dışında tutuluyor, çünkü henüz yıkama günü değil ve bugün saçımı temizlemek ve yağlamakla uğraşamayacak kadar yorgunum. Zaroun aldırıyor, çünkü o da kafasına bir şey takmış, göz bağı. Bu şekilde ikimiz de küvetimde rahat ediyor, ılık suyun tadını çıkarıyoruz. O benim parmaklarımla oynarken ben onun göğsüne yaslanıyorum ve her şeyden ve kesinlikle hiçbir şeyden konuşuyoruz.

"Bahçem henüz başlamadı," diye itiraf ediyorum ona. Sürekli zevk için çağrıldığımdan, gerçekten üzerinde çalışacak ne zamanım ne de gücüm oldu. "Bazı yatakları temizledim ama henüz daha ileri gidemedim."

"Elma mı?" diye soruyor. "Elmaya ne dersin?"

Birleşen ellerimize kaşlarımı çatıyorum. "Elma sever misin?" "Elma görüyorum."

Zaroun'un yorumlarının çoğu zaman deşifre edilmesi gerekiyor ve bu yüzden bunu çok endişe verici bulmuyorum. "Elmalar ağaçlardan gelir ve bir elma ağacını çalıştırabileceğimizi sanmıyorum." Sabunlu elimi kolunda gezdiriyorum. "Yine de elmaları görüyor musun?"

"Gülümsemek. Mutlu."

Bu ben de olabilirim, her şey de olabilir. "Şu anda mutluyum," diye itiraf ediyorum ve garip bir şekilde bu doğru. Buraya gelmeden önceki son sevgilim, Cleaver'lı Aron ve çapasıyla seyahat eden Solat'tı.

En cömert aşık olmasa da yeterince yakışıklıydı. Ve Aron'la seyahat etmek, çoğu çekici kadın kölenin son noktası gibi görünen genelevlerden kaçmamı sağladı. Doğru, etrafta Spidae'lerin kendileri dışında konuşacak kimse yok ve hava her gün kasvetli ve kasvetli ve eğer yiyecek ya da belirli bir kıyafet istiyorsam kendim yapmalıyım... ama yine de mutluyum. Karnım tok. Kendime ait diyebileceğim bir evim var ve bedenimle kimseye hizmet etmeye zorlanmıyorum. Hizmet edilen benim. Spidae'ye çapa olarak yardım etmem gerektiğini biliyorum ama son bir haftadır sanki onlardan daha fazla şey elde ediyormuşum gibi hissediyorum.

Orgazmlar yüzünden olabilir.

Ama evet, mutluyum. Kendim için hayal ettiğim bir şey değil ama memnunum ve hatta her günün getireceklerini dört gözle bekliyorum.

BİR DAHAKI SEFERE KADAR KONUŞMAMIZ HAKKINDA HIÇBİR ŞEY DÜŞÜNMEDİM.

örümceklerden biri mutfakta bana yaklaşıp ayağımın dibine bir elma düşürdüğünde.

Bu beni duraklatıyor, göz kırpmıyorum.

Kulede dolaşan, her yüzeyi kaplayan ağların içinde sessizce sürünen örümceklere alıştım. Başlarda sinir bozucu olduklarını düşünsem de, artık onlar da tıpkı tanrılar gibi kulenin demirbaşlarından biri. Örümcekler ara sıra bana ağlara sarılmış yiyecek paketleri de getiriyorlar. Bazen kim bilir nereden topladıkları meyve ve yemişler, bazen de yeni öldürülmüş bir hayvan. Buna alışmak biraz daha zaman aldı ama Spidae'nin örümcekleri bana böyle şeyler getirmeleri için yönlendirdiğini bilerek daha rahat olmayı öğrendim.

Hepsi benim güçlü ve sağlıklı olmamı istiyor ve bu yüzden bana hazırlamam için getirdikleri çeşitli şeylerin tadını çıkarmak için titizliğimi görmezden gelmeyi öğrendim.

Elmayı aldım ve mutfağımdaki örümceğe gülümsedim. "Benim için mi?"

Alçaktan çömeliyor, arka ayakları havada ve küçük bir kıpırdanma hareketi yapıyor. Bana bir köpek yavrusunu hatırlatıyor ve yüzü ve bacakları kesinlikle köpeğe benzemese de, örümcekte tatlı, masum bir hava var. Sanki sadece beni memnun etmek istiyormuş gibi görünüyor.

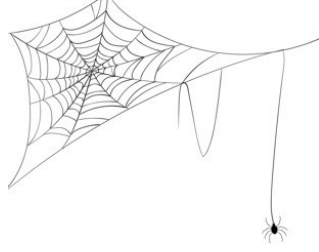
Ona gülümsüyorum ve elmayı elbisemin üzerinde parlatıyorum. "Çok teşekkür ederim. Elmaları çok severim."

Örümcek koşarak uzaklaşıyor ve ben de kuruması için ot demetlerini bağlamaya geri dönüyorum.

Bir an sonra, bir elma daha ayağıma yuvarlanıyor. Kafamı kaldırdığımda örümcek bir kez daha keyifle kıpırdanıyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

Elma sevdiğimi söylemiştim.

On iki

SONRAKI ÜÇ GÜN BOYUNCA ÖRÜMCEK ORTAYA ÇIKMAYA DEVAM ETTİ.

tekrar tekrar, bana daha fazla elma getiriyor. Bu beni her seferinde gülümsetiyor ve yeni arkadaşımın beni ziyaret etmesini dört gözle beklemeye başlıyorum. Her zaman mutfakta bekler ve ben de onu beslemek için artıkları biriktirmeye başladım. Örümcekler hala sevimli ya da sevecen değiller ve midilli büyüklüğündeki bir örümcek kesinlikle bunların ikisi de değil... ama içimde büyüyor.

Ona Elma demeye başladım ve görünüşe göre bir evcil hayvanım oldu.

Kayalık toprağı kazarken elma da beni bahçeye kadar takip ediyor, meyve çekirdeklerini ve kökleri çıkmış patates uçlarını toprağı atıyor ve kompostlanmış mutfak artıklarını yığına ekliyorum. Buradaki her şey gri ve soğuk olduğu için umut verici görünmüyor. Bir şeyler yetiştirmeye kararlıyım ama fidelerim buradaki havaya dayanacak kadar dayanıklı görünmüyor.

Devasa örümceğı bir göz atıyorum. Bana getirdiğı elmalar her zaman taze ve sulu oluyor. "Meyvelerini nereden alıyorsun, aşkım?"

Arka tarafını kıpırdatıyor, bir adım uzaklaşıyor ve sonra geri dönüyor. Apple açıkça oynamak istiyor. Yakındaki bir sopayı alıyorum, örümceğı yatıştırıp yatıştırmayacağından emin değilim, ama o (Apple'ın ben öğrenene kadar erkek olacağını düşünüyorum.

Aksi halde) onu kovalamak için koşturur, sanırım bazı oyunlar evrenseldir. O öğleden sonra kulenin etrafında dönerken sopayla oynuyoruz, ben onu önüme atıyorum ve Apple onu almak için koşturuyor. Suyun kenarından uzak durmaya dikkat ediyorum ve gri, kasvetli topraklara ve sivri dağ zirvelerine bakarken hiçbir hayvan yaşamı görmüyorum. Kuş yok, tavşan yok, tilki yok, yaşamı ima edebilecek hiçbir şey yok.

Sadece ben ve Apple varız... ve kule.

İçeri döndüğümüzde Apple titriyor ve ocağın içinde yaktığım küçük ateşe doğru ilerliyor. Yemeğimi ısıtırken kömürleri yakıyorum ve bu tuhaflığı düşünüyorum. Eğer Elma kulenin dışında üşüyorsa, o ve kardeşleri nasıl oluyor da etrafta dolaşıp benim için yiyecek toplayabiliyorlar? Her gün taze meyve, sebze ya da et kapsülleri var. Dışarının ne kadar çorak olduğu göz önüne alındığında, bana böyle şeyler getirmek için uzun mesafeler kat ediyor olmalılar... değil mi?

Yemeğimi bitirip bulaşıkları yıkadıktan sonra Apple mutfaktan hızla uzaklaşıyor ve kulenin kalbine giden dolambaçlı rampaya doğru ilerliyor. Eğlenerek arkasından sesleniyorum. "Bir şey mi duydun?"

Cevap gelmeyince eteklerimi toplayıp yukarı çıktım, çünkü Spidae beni çağırmamıştı. Ben de biraz dikiş dikebilirim. Tamamen zarif, minik, altın rengi kumaş kıvrımlarından yapılmış, gülünç, yere kadar uzanan kolları olan hoş bir mavi elbise üzerinde çalışıyorum, çoğunlukla yapıp yapamayacağımı görmek için. Sırf kendimi köpüklü bir karışımla giydirmenin basit keyfi için onu bitirmek ve giymek için sabırsızlanıyorum.

Odama gittiğimde Zaroun eşyalarımın ortasında duruyordu, gözleri bağlıydı ve başı tavana doğru eğikti. "Oh," diyorum selamlama amacıyla. "Beni uzun zamandır mı bekliyordunuz lordum? Örümceklerden birini takip ediyordum."

Apple ortalıkta görünmüyor. Muhtemelen ustalardan biri burada olduğu için ortalıkta görünmemeye çalışıyordur.

Zaroun başını bana doğru eğiyor ve narin ağzından bir gülümseme yayılıyor. "O senin için iyi bir arkadaş."

Bu gördüğü gelecek mi, yoksa genel bir yorum mu? Zaroun'dan asla emin olamıyorum. Bunun önemli olmadığına karar verdim, çünkü Apple uzun süre hayatımda olursa, bunun iyi bir şey olacağını düşünüyorum. Daha önce hiç evcil hayvanım olmamıştı ve örümcek alışılmadık olsa da tatlı doğası ve oyunculuğu beni güldürüyor. "Şimdiye kadar öyleydi, evet." Yanına gidip koluna dokunuyorum, onu memnun etme içgüdüm yükseliyor. "Size nasıl yardımcı olabilirim lordum? Hizmet etmek için buradayım."

Zaroun uzanıp parmaklarını çenemin üzerinde gezdiriyor, sonra başını benimkine doğru eğiyor. Dudakları ağzımın üzerinde fısıldayarak vücuduma açlık hissi gönderiyor. "Seni tatmayalı çok uzun zaman oldu."

Karnımda bir sevinç kıvrımı açılıyor. "Bir günden az oldu, Zaroun."

"Çok uzun zamandır," diye kabul ediyor. "Ağzım kurudu ve sadece senin tadın susuzluğumu giderecek." Beni tekrar öpüyor, bu sefer uzun uzun. Zaroun, Ossev'in umutsuz ihtiyacı ya da Neska'nın yoğun fethiyle öpüşmüyor. Öpücükleri her zaman hafif ve çırpıntılıdır, sahip olmaktan çok bir alay ve bir vaattir. Tüm öpücükleri benzersiz oldukları için seviyorum ama Zaroun'un öpücükleri bana kendimi değerli hissettiriyor. Özel.

Üst dudağımı öpüp ağzını çenem boyunca bastırmaya başladığında nefesim kesiliyor. Kolum boynuna dolanıyor ve ağzı kulak mememi gıdıklarken onu kendime yakın tutuyorum. "Beni nerede istiyorsunuz lordum? Yatakta mı?"

"Ağzımı açmanı istiyorum. Sıcak ve ıslak olmanı ve dilimin etrafında kenetlenmeni istiyorum. Neresi olduğu umurumda değil." Ve kulağımı ısırıldı.

Tahrikten titreyerek onu yatağıma doğru çekiyorum. Ossev ve Neska'nın sırayla her yerde benimle birlikte olduklarını fark ettim; salonda, mutfakta, duvarın dibinde, küvetimin üzerinde ama Zaroun her zaman nereyi tercih ettiğimi soruyor. Üçü arasında kesinlikle en tatlı ve düşünceli olanı. Yatağın kenarına oturuyorum ve o

boğazımı öpüyor, elleri göğüslerime gidiyor. Korsemin sıkı kemikleri arasında sıkışıp kalmışlar ama elleriyle onları şişiriyor, her birinin yuvarlak tümseğini öpmeden önce elbisemin kenarlarına bastırıyor. Sonra daha aşağıya, kalın kombinezonlarımla bacaklarımı örttüğü yere doğru ilerliyor.

Ben daha uzanamadan ellerini yukarı kaldırıyor ve kokumu içine çektiğinde memnuniyetle iç geçiriyor. "Senin kokunu seviyorum, benim güzel çapam. Her zaman ağız sulandırıcı kokuyorsun."

"Öyle mi?" Nefes nefese sordum.

"Bugün de açık hava gibi kokuyorsun." Eğilip kalçalarımın arasından derin derin içine çekiyor, ben de kıpırdanıyorum. Yatakta yaptıklarında olağandışı bir şey bulmamaya çalışıyorum, kendime onların tanrı olduğunu ve belki de tanrıların çoğu ölümlü erkekten farklı şeylerden hoşlandığını hatırlatıyorum. Bir kadının eteklerini yukarı kaldırıp kokusunu içlerine çekmek ve uzun, ürpertici anlar boyunca başka hiçbir şey yapmamak gibi şeyler. Tümseğime sokuluyor ve açık ağzını kalçalarımın iç kısımlarında gezdiriyor, bunu yaparken de tatmin edici sesler çıkarıyor. "Çok tatlı."

Kıvrانmak ve kalçalarımı ağzına doğru kaldırmak istesem de hareketsiz kalmaya çalışıyorum. "Ayakkabılarımı çıkarmalıyım. Onları bahçede giyiyordum..."

"Güzel, yemyeşil bir bahçe," diye onaylıyor.

Oh... gelecekte güzel ve yemyeşil mi? O zaman burada bir şeyler yetişiyor mu?

"Ama ayakkabılarla ilgilenmiyorum," diye devam ediyor Zaroun. "Sadece aınla."

Ve sonra beni yalıyor.

Sıcak, kaygan ağzını hassas tenimde hissettiğimde nefesim kesiliyor. İçgüdüsel olarak ellerim başına gidiyor ve o uyluklarımla beşiği arasında yalayıp, alay edip tadına bakarken onu yerinde tutuyorum. Dili klitorisimle oynuyor, beni inletiyor ve parmakları kıvrımlarım boyunca oynuyor. Sanki bana dokunuyor

Her yerde ve ağız hafif ve eğlenceli olmaktan yoğun ve odaklanmaya geçtiğinde orgazmım artıyor. O anımı işlerken inliyorum ve ona tutunuyorum, beni acımasızca doruğa doğru sürüklüyor.

Boşaldığımda, paramparça edici bir yoğunlukta oluyor. Boşalırken haykırdım, tamamen harap olmuştum. Doymuş, nefes nefese, nefesimi tutmak için battaniyeye yaslanıyorum. "Oh, Tanrım. Bu çok güzeldi."

"Bitmedi," diye mırıldanıyor, dişleri artık hassas olan kıvrımlarımdan birini sıyrıyor. "Daha fazlasına ihtiyacım var."

İnliyorum, ama itaat etmek için çaresizim. Onlarda bu işin nasıl yürüdüğünü biliyorum. Beni memnun etmeye odaklanıyorlar (gerçi bundan da büyük bir tatmin duyduklarından şüpheleniyorum) ve Zaroun'un benimle işi bitmeden önce en az beş ya da altı orgazm yaşayabilirim.

Bu düşünceyle bacaklarım seğiriyor ve sonra Zaroun kalçama dokunuyor. "Çok fazla hareket ediyorsun."

"Hassas," diye nefes alıyorum, sakın olmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. "Çok hassas."

"Tekrar yüzüme oturmalsın," dedi. "Bunu çok sevmiştim."

Kıpırdamadan duruyorum. "Yine mi...?"

"Bunu daha yapmadık mı?" Amcığıma öpücükler konduruyor ve vücuduma titremeler gönderiyor. "Bunu oldukça net bir şekilde gördüm." Zaroun duraklıyor ve sonra dilini yavaşça ve acıyla klitorisimin üzerinde gezdirerek şimdiye kadarki en muhtaç miyavlama sesini çıkarmamı sağlıyor. "Mmm, evet, bunu kesinlikle daha önce duymuştum. Gel. Senden daha fazla ses ve daha az çırpınma istiyorum."

Çok mu çırpınıyorum? İnliyorum, ama yatağa çıkıp göz bağını ayarladıktan sonra bana uzandığında, itiraz etmek için çaresizim. Bir yanım bitkin, ama daha büyük bir yanım onun pembe, kızarmış ağzının ve soluk, ince burnunun üzerine oturmak istiyor. Bir yanım onun mükemmel yüzüne yaslanıp ona sürtünmek istiyor ve eğer bu en lezzetli zihinsel görüntü değilse, ne olduğunu bilmiyorum.

Eteklerimi toplayarak, titreyen kalçalarımın yüzüne sarılıyorum ve beni ağızına doğru çekiyor. Dili vücudumun girişini arıyor ve sonra ıslak, alıştırıcı itişlerle içime doğru itiyor. Yatağın başlığına tutunarak inliyorum ve başımı arkaya atıyorum. Bir tanrının yüzüne biniyorum... onun isteğiyle. Ve içimden bir ses, çıkardığı memnun seslere bakılırsa beni yakın zamanda bırakmayacağını söylüyor.

Bu yeni pozisyonda yüzüm odamın kapısına dönük ve gözlerim fal taşı gibi açıldığında kapıda birinin durduğunu fark ediyorum.

Bu Neska, Zaroun'un yüzünü sürerken beni izliyor.

Nefesim kesildi, irkildim. Zaroun dilini tekrar derine sokup zevkle inlerken amım sıkıştı. Neska'ya bakıyorum, sahiplenici Spidae'min beni diğer Aspect'lerden biri tarafından dillenirken görmeyi nasıl karşılayacağını merak ediyorum. Beni izlerken gözleri kısılıyor ve elimde olmadan Zaroun'un yüzüne doğru bastırdığımda solgun yanaklarında hafif bir kızarma oluyor.

Hiçbir şey söylemiyor.

Gitmiyor da.

Zaroun'un yetenekli ağızına karşı sallanıyorum ve bunu yaparken bile Neska'ya uzanıyorum. Bu bir davet, ama aynı zamanda bana dokunulduğu kadar ona da dokunmak istiyorum. Ona kıskançlığa gerek olmadığını göstermek için. Aynı anda birden fazla sevgiliyle başa çıkabileceğimi. Üç Yön'e de hizmet etmek için burada olduğumu.

Gümüş bakışları uzattığım elime odaklanıyor. Bir an için sessiz isteğimi reddedeceğini düşünüyorum, ama sonra odama giriyor, yatağın başında ve kapıya bakan başlığın diğer tarafında duruyor.

"İşini iyi yapıyor mu?" Neska soruyor, yüzümü incelerken sesi uzak ve mesafeli.

Cevap vermek için ağızımı açıyorum, ancak Zaroun dilini tekrar içime sokuyor ve ben öne doğru eğilerek inliyorum

Ona karşı sallanırken bile zevkle. Klitorisim burnuna sürtünüyor ve bu en enfes işkence.

"Nefes almak zorunda değil, biliyorsun," diye mırıldanıyor Neska, parmağını çenemin altına koyarak beni gözlerine bakmaya zorluyor. "Bütün gün eteklerinin altında kalabilir, senin tatlı, ıslak amcığın tarafından boğulabilir."

İnliyorum, kirpiklerim zihnimde canlanan görüntüyle çırpınıyor. Yatak başlığını daha sıkı kavriyorum, Neska'nın ellerimi göğüslerime koyabilmesi için çıplak olmayı diliyorum. Böylece her yerime dokunabilirdi. Üçünün de aynı anda bana dokunduğunu, bir vücut karmaşası içinde üzerime üşüşüklerini hayal ediyorum ve bu fikir nefesimi kesiyor.

Birden bunu her şeyden çok istemeye başladım.

"Biliyorsun, değil mi? İlginç." Neska'nın sesi mesafeli kalsa da gözleri gümüş bir ateşle dolu. "Sen aç küçük bir çapasın, değil mi? Sadece doğru şekilde dokunulmaya ihtiyacın var." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "İstenmeye ve olduğun kişi için takdir edilmeye ihtiyacın var. Ve zevk almaya ihtiyacın var." Ağzımın izini sürüyor. "Üçümüzün arasında, bence seni yataktan hiç çıkarmamalıyız."

Bu düşünce beni tekrar inletiyor.

"Sen de bundan hoşlanıyorsun," diye mırıldanıyor Neska. "Bazen bize mi hizmet ediyorsun yoksa biz mi sana hizmet ediyoruz diye merak ediyorum." Başparmağı ağzıma girip alt dudağımı bastırıyor.

Onu yakalıyorum ve sertçe emiyorum, gözlerimde bir söz.

Bakışları sıcaklıkla alevleniyor ve bir parmağını ağzıma sokuyor. Nefes nefese, bakışlarımız kilitlenmiş bir şekilde aldığımızda, bir ikincisini ve ardından üçüncüsünü ekliyor. Sanki sınırlarımı zorlamaya çalışıyor, ama hiçbir şeyin yasak olmadığını, tüm taraflar eşit derecede istediğinde hiçbir şeyin sınır dışı olmadığını anlaması gerekiyor. Ve ilk kez, hizmetim için artık onlara kızgınlık duymadığımı fark ediyorum. Artık beni sadece kullanılacak bir oyuncak olarak görmüyorlar. Bana dokunmaktan ve beni memnun etmekten en az benim onları memnun etmekten hoşlandığım kadar hoşlanıyorlar.

Neska üç parmağını yavaşça ağzıma sokup çıkarıyor, ben kalçalarımı Zaroun'un diline karşı yuvarlarken bile kaygan bir şekilde çalışıyor. Neska'ya o kadar odaklanmışım ki sınıra ne kadar yakın olduğumu fark etmedim. Birden boşalıyorum ve ellerim Neska'nın bileğine gidiyor, doruk noktamda inlerken onu yerinde tutuyor, titriyor ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar açarken parmaklarını sertçe emiyor ve bir zevk bulanıklığı gelgit gibi vücudumda yuvarlanıyor.

Tekrar kendime geldiğimde, kendimi bitkin ve doygun hissediyorum ama sanki hâlâ bir şeyler eksik. Neska'nın parmaklarını emiyorum ve sonra onları ağzımdan çekip ıslak parmak uçlarının dudaklarımda gezinmesine izin veriyorum. "Size nasıl hizmet edebilirim lordum?" Fısıldıyorum. "Çünkü ben hizmet etmek için buradayım."

Boğazı çalışıyor ve bir an için bana öyle bir özlem ve ihtiyaçla bakıyor ki nefesim kesiliyor. "Bana... dokunur musun? Kendi ihtiyacın için mi? Benimkine değil?"

Bunu nasıl reddedebilirim? Kalbi olan biri böyle bir isteği nasıl reddeder, özellikle de böylesine acı veren bir ihtiyaçla doluyken?

Ben de başımı salladım ve elini çektim. Onu yatağa doğru çekerek bize katılması gerektiğini söylüyorum ama o yatağa bakıyor ve bir an düşünüyor.

Zaroun söylenmemiş bir komutla başını sallıyor ve böğrümü sıkıyor. "Sıkı tutun."

Dur bakalım.

Zaroun öne doğru kaymadan önce aldığım tek uyarı bu ve sonra yatağın kenarındayım. Yatak başlığı aniden yok oluyor ve Neska orada duruyor, saçlarımı nemli alnımdan geriye doğru okşuyor ve yüzündeki o aç şehvetle bana bakıyor. Hâlâ Zaroun'un yüzüne sarılmış durumdayım, arayan dili tekrar içime gömülüyor ve nefesim kesiliyor. "Başlık...?"

"İşimiz bittiğinde geri vereceğim," diyor Neska, başparmağını tekrar alt dudağımda gezdirerek. "Tabii beni burada istemiyorsan...?"

Başımı sallıyorum, fani beynimi böyle şeylere odaklamaya çalışıyorum. Ossev bana nasıl bir kapı verdiyse, sanırım Neska da yatağımın yarısından kurtulabilir. Zaroun ağzımı hoyratça açarken kalçalarına yapışıyorum, aşırı hassas amcığım onun arayış içindeki dilinin her darbesinde titriyor. Neska önümde hareketsiz duruyor, sadece yüzümü okşuyor ve ne yapacağımı görmek için beklediği izlenimine kapılıyorum.

Ona ulaşmamı istiyor. Ona vermek istediğim şeyi vermemi istiyor.

İlk ilişkimizin öyle baş döndürücü bir şekilde tersine döndüğünü hissediyorum ki, hayatımda ilk kez kendimi güçlü ve kontrol sahibi hissediyorum. Elimi giyinik göğsünde gezdiriyorum ve ona bakıyorum, sanki çok fazla şey ummaktan korkuyormuş gibi daralmış ve aç gözlerine. "Sizi çıplak istiyorum lordum."

Kelimeleri söylediğim anda cübbesi elimin altında kayboluyor. Parmaklarım sert, kaslı gövdesine dokunuyor, solgun ve zayıf. Tıpkı diğerleri gibi uzun, kıvrak ve bir şekilde başka bir dünyaya ait. O da solgun ama mükemmel yapılı ve elimi mermer gibi karnından kasıklarına doğru indiriyorum. Burada bile kusursuz. Görülecek ne bir gözenek ne de bir leke var. Aleti dışarı fırlamış, uzun, ince ve mükemmel bir şekilde yapılmış, shaftının uzunluğu boyunca narin bir damar izleniyor.

Zaroun yüzünü kaydırarak klitorisimi emiyor ve ben Neska'nın mükemmel sikine uzanırken bile inliyorum.

Onu okşuyorum, elimi onun uzunluğunda aşağı yukarı gezdiriyorum ve hislerini öğreniyorum. Kesesi bile muhteşem - ki bunu söylemek garip geliyor, çünkü normal bir erkekte erkek vücudunun en çirkin kısımlarından biridir. Ölümlü bir erkekte taşaklar buruşuk, sarkık ve kaba tüylerle kaplıdır ama Neska Zaroun kadar mükemmel, kesesi porselen bir deriyle kaplı, en ufak bir kırışıklık ya da tüy barındırmayan iki mükemmel, dolgun küre. Düpedüz doğal olmaması gerekirdi, ama bu tanrılardaki diğer her şey gibi görünüyor - mutlak mükemmellik ve biraz da uhrevi.

Neska'nın sikinin ucunda bir boncuk incileşiyor, başından battaniyeye doğru damlarken bir ağ teline dönüşüyor. Başındaki pre-cum'u fırçalıyorum ve hemen yerine gelmesini izliyorum. Teninde hafif bir kızarıklık var ve sikinin ucunu öpmek için öne doğru eğiliyorum.

Zaroun dilini tekrar amımın derinliklerine sokarken, o da hemen elimde sarsılıyor.

Nefes nefese Neska'nın sikine yapışıyorum, diğer elim denge için onun sert kalçasında. "Sana istediğim gibi dokunabilir miyim?" Nefes nefese Neska'ya soruyorum. Soru aptalca gibi görünüyor, çünkü doğru düşünemiyorum, kendimi onun mükemmel uzunluğunu yüzüme, dudaklarıma sürtmekten alıkoyamıyorum. Elimi teninde gezdirmekten kendimi alamıyorum, parmaklarımı etrafına doladığımda neredeyse ihtiyaçtan zonklayan şişkin shaftın üzerinde.

"Nasıl istersen," diyor ve ilk kez sesi benim kadar soluksuz çıkıyor. "Keyfine bak."

İfadesi karşısında inliyorum, çünkü normalde bir siki emmek benim zevkimle hiç ilgili değil. Ama Zaroun göbeğime ilgi gösterirken amıma titreme üstüne titreme gönderirken, Neska'yı boşaltma düşüncesiyle tahrik olmaktan kendimi alamıyorum. Onu ağızıma almak ve diğer Aspect'inin yüzünü sürerken bile onu çalıştırmak. Kendimi çökmüş ve bir o kadar da doğru hissediyorum.

Shaftının tabanını kavrayarak öne doğru eğiliyor ve başını dudaklarımin arasından geçiriyorum, onu dilime doğru iterken sürtünmeyi arttırmak için dudaklarımı büzüyorum. Nefesi kesiliyor ve Zaroun klitorisime geri dönüp onu dikkatle okşarken bile inliyor. Neska'ya karşı nazik olmayı ve acele etmemeyi unutarak inliyorum.

"Her şey yolunda," diye fısıldıyor Neska, ben onu ağızıma alırken yanağımlı okşuyor. "İhtiyacın olanı al."

İnleyerek, onu boşaltmaya aç bir şekilde, onu derinlemesine emiyorum. Erkekleri ağızımla tatmin etme konusunda çok fazla deneyimim var ve bu yüzden çenemi gevşetmek ve derinlere inene kadar ileri itmek benim için kolay, başı daralıyor

boğazımdan. Nefesinin kekeleymesini seviyorum ve yanaklarımı çukurlaştırıp burnumdan nefes alarak onu pompalamak için başımı yavaşça hareket ettirirken bile ağzımın kayganlaşması için tükürükle dolmasına izin veriyorum. Konsantrasyon ve pratik gerektiriyor ve onu emmeye o kadar odaklanmışım ki, klitorisimi emene kadar kalçalarımın arasındaki Zaroun'u neredeyse unutmuşum, sert-

-Ve sonra başka bir orgazm içimi yırtıyor, keskin ve parlak.

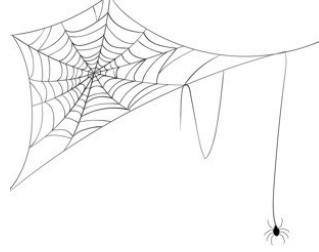
O kadar irkiliyorum ki istemsizce nefes alıyorum ve bunu yaparken Neska'yı daha derine çekiyorum. Bu çok fazla. Neska inlediğinde geri çekiliyorum, ağzımı salgısıyla doldururken bile hava almak için öksürüyorum. Ağlar dudaklarımdan damlıyor, teller yüzümle Neska'nın siki arasında kalıyor ve Zaroun sanki ikimizin de aynı anda boşalmasından memnunmuş gibi bir ses daha çıkarıyor.

Neska'ya uzanarak kalçasını okşadım ve sikiindeki ağları yaladım. "Özür dilerim lordum. Bu olması gerektiği kadar uzun değildi. Bir dahaki sefere daha iyisini yapacağım."

"Dikkatiniz dağılmıştı." Sesi hâlâ kibirli ve aristokrat, ama tonunda belli belirsiz bir eğlence var. Yanağımı tekrar okşuyor, uzun, örümcekli parmakları çenemin etrafında kıvrılıyor. "Buna izin vereceğim. Eğlendin mi?"

"Çok fazla," diye itiraf ediyorum ve o da bana nadiren gülümsüyor. Ben de gülümsüyorum ve bu iyi hissettiriyor. Doğal. Kolay.

ON üç

BUNDAN SONRA NESKA IPLIKLERINE DÖNMEK ÜZERE AYRILIR. ZAROUN Beni yıkamakta ısrar ediyor ve birlikte küvete giriyoruz, ben göğsüne yaslanıp rahatlarken o da yavaşça avuç avuç suyu tenime döküyor. Kemiksiz ve bitkinim, ama en iyi şekilde.

Doymuş bedenimin aksine kafam çalkantılı düşüncelerle dolu. Neska'yı, bizi nasıl izlediğini ve Zaroun'un bunu fark etmediğini ya da umursamadığını düşünüyorum. Neska'ya dokunduğumda Zaroun'un nasıl zevkle inlediğini düşünüyorum. Hepsi sırayla benimle birlikte olurken birbirlerini izliyorlar mı? İçlerinden birine dokunduğumda üçü de bunu hissediyor mu? Yoksa birbirlerinin kafalarına o kadar bağlılar ki bir diğerrinin tepkisini hissedip tepki mi veriyorlar? Eğer öyleyse, neden birbirlerini kıskanıyorlar? Daha fazlası olmalı.

"Var," diye mırıldanıyor Zaroun tembelce, göğsümde ıslak daireler çizerek. "Ama bu bir ölümlünün anlayabileceği bir şey değil."

Dönüp ona bakıyorum, çünkü böyle şeyleri yüksek sesle söylemediğimi biliyorum. "Aklımı mı karıştırıyorsun?"

Sadece gülümsüyor, gözleri artık kırışmış olan göz bağı tarafından kapatılmış. "Belki de seni okumak kolaydır?"

Hmm. Buna inanabilir miyim bilmiyorum. Duygularımı saklamakta her zaman iyi olmuşumdur. Bu işin bir parçası.

Bir örümcek odaya giriyor ve tam karnım guruldarken kapının yanına bir kapsül bırakıyor. Alaycı bir kahkaha atıyorum, çünkü elbette Geleceğin Sureti ne zaman acıkacağımı biliyor. Yine de örümceğin görüntüsü bana daha öncesini ve Elma'yı hatırlatıyor. "Bu daha fazla meyve mi?" Ona soruyorum. "Kulenin etrafında hiçbir şey yetişmezken örümcekler onu nasıl buluyor ve buraya getiriyor?"

"İpleri takip ediyorlar."

Başka bir esrarengiz cevap. "Hangi iplikler?"

"İplikler." Islak parmaklarını meme ucumun etrafında gezdirerek sıkılaştırmasını sağlıyor. "Yaşamdan yaşama uzanırlar, ama aynı zamanda uçaktan uçağa ve yerden yere de uzanırlar. Erişilemeyecek hiçbir yer ve hiçbir zaman yoktur. Örümcekler ihtiyaçlarımızı görüyor ve bizim için onları arıyor."

Hmm. "Sence bana bir yemek tarifi kitabı getirebilirler mi? Ya da tatlılar? Meyve dışında bir şey?" "Yine mi?"

Yine mi? "Evet, yine." Boğazımı okşarken gülümsüyorum. "Ne diyebilirim ki? Tatlı şeyler arzuluyorum."

"O zaman her zaman arzuladığın şeye sahip olmalısın." Ve eli suyun altından kalçalarımın arasına doğru ilerliyor ve sonra saatlerce tatlıları (ya da herhangi bir şeyi) düşünmüyorum.

"İŞTE BU ŞEKİLDE EVCİL BİR ÖRÜMCEK EDİNDİM," DIYORUM ARON'A. Aynamdan bir çapa. "Sanırım ona beni izlemesini ve ihtiyacım olan şeyleri almasını söylediler, ama şirketten hoşlanıyorum."

"Elma adında evcil bir örümcek," diye yineliyor Faith, aynadan bana göz kırparak. "Sen... bunun normal olmadığını biliyorsun, değil mi? Bunun berbat bir şey olduğunu biliyorsun değil mi?"

Kıkırdıyorum, çünkü Faith'in bir şeyleri söylemek için çok kaba bir yolu var ve yine de onun açık sözlülüğünü takdir ediyorum. "Biliyorum. Ama Apple'ı seviyorum. Çok tatlı ve memnun etmeye hevesli." Elmayı itiyorum

Üzerinde çalıştığım yumuşak, tüllü kumaşın içinden iğneyi geçirip nakış işime bakıyorum. "Ve onun bir örümcek olduğu gerçeği artık beni rahatsız etmiyor. İlk geldiğimde onlara karşı temkinliydim ama artık köşelerde saklanmalarına ve duvarlarda gizlenmelerine alıştım."

Aynada, Faith nazikçe titrer. "Dehşete düştüm. Yani, eğer bir köpek yavrusu istiyorsan, bir köpek yavrusu iste."

Dikişlerimi bağlıyorum ve işimi bitirdiğime göre ipliği ısırmak için eğiliyorum. "Apple'ın yavru köpeği yemesinden korkardım."

"Bu kesinlikle dehşet verici bir konuşma," diyor Faith neşeli bir sesle. "Vay anasını, ben de burada, Aron'un diyarında kıvılcımlar, şimşekler ve her an birbirleriyle savaşmaya çalışan insanlarla işlerin tuhaf olduğunu sanıyordum. Ama sen kazandın. Resmen en kötü işi yapan çapa sensin. Unvan için seninle dövüşmeyeceğim bile."

En kötü işi yapan sunucu ben miyim? "Gerçekten abarttığınızı düşünüyorum."

"Ben mi? Dramatik olmak mı? Asla." Faith aynanın arkasından bana sırtıttı. "Yine de aradığına sevindim."

"Aradılar mı?"

Elini sallayarak şaşkınlığımı yok sayıyor. "Benim dünyamdan bir konuşma şekli. Senden haber aldığım için çok heyecanlıyım. Sen... iyisin, değil mi? Mutlu musun? Seni terk etmişiz gibi hissetmiyorsun, değil mi?"

Aynadaki bakışları endişeli. Bu kadar endişeli olması beni duygulandırdı. İlk kararımı verdiğimde üç Spidae ve burada kalma seçimim hakkında ne düşüneceğimi gerçekten bilmiyordum. Sanki seçeneklerim yokmuş ve sadece tek bir doğru yol varmış gibi hissediyordum. Ancak zaman geçtikçe ve hepimiz birbirimize alıştıkça, memnuniyetimin her geçen gün arttığını görüyorum. Zaroun, Neska ve Ossev'i koridorda beni durdurduklarında ya da uykudan uyandırdıklarında görmek için sabırsızlanıyorum. Artık bana yaklaştıklarında bir şeylerin ters gittiğinden endişelenmiyorum. Güzel elbiselerim ve yiyebileceğim tüm yiyeceklerim var. Bir bahçem var. Bir evcil hayvanım var. Sonsuzluğa sahibim,

Sonsuz orgazmlar ve onlara hizmet ediyor olmam gerektiği halde iyi tatmin edildiğimden emin olmaktan başka bir şey istemeyen üç sevgili.

"Oldukça mutluyum... Biliyorum sizin tercih edeceğiniz bir yer değil ama burayı seviyorum ve Spidae'ler bana karşı çok nazik."

"Evet, çünkü onları görünce 'İşte bunlar çok nazik üç kardeş' diye düşünüyorum," diye alay ediyor Faith.

İğne işime bakarak yeni bir renk ipek iplik alıyorum ve iğneyi geçiriyorum. "Bana inanmayabilirsin ama öyleler. Belki herkese karşı şefkatli değiller ama bana karşı cömertler." Duraklıyorum, yüzüm ısınıyor çünkü dünü ve Neska'yı emerken Zaroun'un yüzünü nasıl sürdüğümü düşünüyorum. "Çok cömertler."

"Mmm."

Boğazımı temizliyorum. "Peki ya sen? Aron nasıl? Bağın nasıl gidiyor?"

Faith uzun bir hikâyeye başlıyor ve kuleyi (ve beni) geride bıraktıklarından beri olan her şeyi anlatıyor. Aron kendi düzlemine dönmüş ve Faith'i de beraberinde Fırtınalar Düzlemi'ne getirmiş. Böyle bir şeyin mümkün olduğunu fark etmemiştim ama mantıklı. Faith'i nasıl izlediğini gördüm. Onu asla geride bırakmazdı.

Yeni bir yer, hizmet edecek yeni bir efendi bulmam gerektiğini bilmemin nedenlerinden biri de buydu. Kimse sevdiği kadınla birlikteyken eski bir yatak kölesinin ortalıkta dolanmasını istemez. Faith bu tür konularda nazik ve açık fikirlidir ama ben kendimi rahatsız hissediyordum. Kimse huysuz bir tanrıyla fazla vakit geçirmek istemez ve Aron üç Spidae'den çok daha dengesizdi.

Yeni ustalarımı düşünmek beni gülümsetiyor. Konuşurken Faith'in hikâyesini dinliyorum ama dikkatimin bir kısmı da ustalarımda. Neska'nın aynası Faith'le konuşmamı sağlamanın yanı sıra bana istediğimi ve istediğim kişiyi izleme olanağı da veriyor. Bu özgürlüğü seviyorum ama henüz pek kullanma şansım olmadı. Son zamanlarda sürekli Spidae'lerden biriyle birlikte oldum,

ve konuşmamız biter bitmez en az birini görmeyi bekliyorum. İlgi isteyeceklerinden şüpheleniyorum, bu da muhtemelen birinin kafası kalçalarımın arasındayken sırt üstü yatacağım anlamına gelecek...

...ya da başka bir yüze binmek. Bu düşünce amımı tahrik ederek sıkıyor. Gördüğüm onca ilgiden sonra biraz ara vermek isteyeceğimi düşünebilirsiniz, ama bu sadece onların dokunuşlarını daha da arzulamama neden oluyor. Parmaklarım titriyor, iğneyi geçirmekte zorlanıyorum. Neska ve Zaroun'la geçirdiğim dün geceyi düşünmeden edemiyorum. İki kişi olmalarına rağmen, sanki her şey benimle ve benim zevkimle ilgiliymiş gibi hissediyordum. Banyodan sonra düşüncelerimle baş başa kalmıştım ve bugün onlardan hiçbirini görmedim.

İşler aramızda ilerlemeye devam ediyor. Bir dahaki sefere onlardan birini gördüğümde, saldırıp tekrar sevişmeyi talep edecek miyim, ama bu sefer benim de gelmem gerekiyor mu? Bana ilk kim yaklaşacak, merak ediyorum. Ossev'i dün erken saatlerden beri görmedim ve belki de dahil edilmediği için kıskanmıştır diye endişeleniyorum. Genellikle kıskanç olan Neska'dır ve Ossev çok daha yumuşak başlı ve uysaldır, ama diğer iki Aspect'in aynı anda benimle yatağa girmesini ve kendisinin olmamasını nasıl karşılayacak?

"Ben de Aron'a dedim ki, Fırtınalar Düzlemi'nin neye ihtiyacı var biliyor musun? Ördeklere. Bir sürü ördeğe."

"Mmm." Endişelenmemeye çalışarak iğneyi elimdeki kumaşa batırıyorum. İşlediğim bu kuşak Neska için. Zaroun için de bir tane yapmıştım; koyu mavi bir kuşak üzerine yıldızlarla dolu bir gece gökyüzü. Neska'nınki günün en parlak kısmı olacak, canlı mavi bir gökyüzüne karşı cesur bir güneş. Ossev'inkinin ne olacağına henüz karar vermedim.

"Ve en azından bir Kanada kazı, sırf diğerleriyle dalga geçmek için. Gerçi Kanada'da olmadığına göre burada onlara Kanada kazı diyor musunuz bilmiyorum. Ama canınıza okuyacak bir ördek istiyorsanız, işte bu. Haksız mıyım?"

"Kesinlikle," diye mırıldanıyorum. Sanırım Ossev için morlar ve soluk turuncu. Bu çok hoş olurdu. Bej bir kuşağa karşı şafağın tüm renkleri. Bu fikri sevdim.

"Yulenna! Beni dinlemiyorsun bile!"

Projemden başımı kaldırıyorum, adımın öfkeli sesiyle irkiliyorum. "Ne?"

Faith başını bana doğru sallıyor ama yüzünde bir gülümseme var. "La-la diyarında hayallere dalmışsın. Az önce Aron'un ördeklere ihtiyacı olduğunu söyledim."

"Ördekler nedir?" Şaşkınlıkla soruyorum ve dikişimi bir kenara bırakıyorum.

"Aynen öyle!"

"Özür dilerim. Dikkatimin dağınık olduğu konusunda haklısınız. Sadece bir şeyler düşünüyorum." Ve gülümsedim.

Faith elini aynaya doğru kaldırır. "Seni orada durduracağım, çünkü örümcek adamlarla ilgili seksi detaylar isteyeceğim son şey. Eğer istersen yarın konuşabiliriz." Elini indirerek aynaya bakıyor. "Bu şey hakkında her gün konuşabiliriz, değil mi?"

"Sanırım öyle?"

"O zaman yarın konuşuruz. Git erkek arkadaşını öp. Ya da erkek arkadaşlarını. Ya da öpüşmelerini izle. Umurumda değil. Yarın konuşuruz." Bana el sallıyor, göz kırpmıyor ve sonra ayna kararıyor.

Öpüşmelerini izlemek mi? Eğleniyorum ve ilgimi çekiyor ama bunun olacağından şüpheliyim. İkisini aynı anda odaya sokmak neredeyse imkansız... ve zaten bundan hoşlanacaklarından da pek emin değilim. Düşünceleri birbirine bağlı olduğu için belki de kendilerine dokunmak gibi olur.

Bir el omzuma dokunuyor ve biri boynuma bir öpücük kondurmak için üzerime eğiliyor. "Gülümsüyorsun. Bunu görmek hoşuma gidiyor."

Tuhaf bir şekilde, ses tonundan ve öpücüğünden Ossev olduğunu anlıyorum. Dokunuşuna doğru eğildim. "Benden kaçıyor musun diye merak ediyordum."

"Asla. Neden yapayım ki?"

Bir şey söylemeli miyim? Yoksa diğerlerinden birine mi söylemeliyim? Yoksa o zaten biliyor mu? Tereddüt ediyorum, kararsızım ve konuşmayı (ve düşüncelerimi) farklı bir yöne çekmeye karar veriyorum. "Bugün beni görmeye gelmedin."

"Öyle değil mi? Zaman çok değişken bir şey olabiliyor. Burada böyle şeylere dikkat etmediğimizi biliyorsun." Boğazıma bir öpücük daha konduruyor ve örümcek ağları kadar yumuşak saçları omzuma dökülüyor. "İşimin içinde kayboldum."

Mmm. Eğer Zaroun'un dikkatini dağıtmış ya da Neska'yı kontrol ediyor olsaydı, buna biraz daha inanabilirdim. Ossev görevinden en çok uzaklaşmış gibi görünüyor ve bunun görevin doğasıyla bir ilgisi olduğundan şüpheleniyorum. İşini diğerlerinden çok daha kolay bir kenara bırakabiliyor. Ama Ossev ağların içinde kaybolduğunu mu söylüyor? Tam olarak inanmıyorum. "Hepsinin bu olduğundan eminsen..."

Tereddüt ediyor, başını kaldırıyor ve ben haklı olduğumu anlıyorum. Onu rahatsız eden başka bir şey olduğunu biliyorum.

"Ne oldu?" Kollarında dönüp ona bakarak usulca soruyorum. "Bana anlatabilirsin."

Ossev'in yüz ifadesi sinsî bir ifadeye dönüşür. "Yine kuralları çiğniyorum."

Kuralları çiğnemek...? "Ah?"

"Seni iplerimden izliyorum. Ben 'hile' yapıyorum. Yüce Peder beni yaramaz bulur." Yine de yüzündeki ifade pişmanlıktan başka bir şey değil. Kendinden oldukça memnun görünüyor ve aynı zamanda gözlerini benden alamıyor. Bakışları aç ve yiyip bitirici bir hal alıyor ve beni incelerken bedenim farkındalıkla karıncalanıyor.

Bu yaramaz tanrının ne yaptığını biliyorum. Masum numarası yaparak, "Peki ne izlediniz?" diye sordum. "Seni. Diğerleriyle birlikte."

Bu konuda üzgün görünmüyor. Burada kendini ihmal edilmiş hissedeceğinden endişeleniyordum. "Peki sen ne düşündün?"

"Hoşuma gitti." Ossev'in mavi gözleri şiddetle parlıyor. "Sana dokunulmasını izlemek hoşuma gitti. Üzerinde eller ve ağzında bir penis görmek hoşuma gitti."

Ossev'in en açık sözlü olduğu an olduğu için bir nefesi ısıyorum. Görünüşe göre röntgenci olmayı seviyor. "Ve sen kıskanmadın mı?"

"Olmalı mıyım?" Kolumla oynuyor, sonra yakamın kalın kumaşının altından bir parmak ucunu geçirip çıplak tenime sürtüyor. "Onların elleri benim ellerim, ben orada olmasam bile. Onları sana dokunurken görüyorum ve kendimi onların yerinde hayal etmek çok kolay. Kendime böyle dokunulduğunu düşünmek. Yumuşak dudaklarının arasında benim sikimin olduğunu hayal etmek."

Ona yaklaşıp elimi göğsüne koyuyorum. Sözleri yoğunluk ve açlık dolu ama kıskançlık değil. Memnun oldum. Parmaklarımla önünü okşayıp gülümsüyorum. "Seni orada görmek isterdim."

"Bir dahaki sefere olacağım. Yüzüme oturabilirsin. Sana dokunabildiğim sürece hiçbir şey umurumda değil. Senin zevkine katıldığım ve boşalmanı izlediğim sürece memnunum."

"Sadece izlemeyi seviyorsun," diye mırıldandım ona, eğlenerek.

"Seni izlemeyi seviyorum," diye düzeltiyor. "Seninle durum farklı. Yüz binlerce insan ipliği gördüm ve hiçbirini seninki kadar ilginç bulmadım, çünkü sen bize aitsin. Çünkü sen bizim için buradasın ve seni memnun etmek bizim görevimiz. Bu farklı bir şey."

Kısaca, herhangi bir çapa için de aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini merak ediyorum. Belki de hissetmezdi. Başka bir çapa onların taleplerine karşı durur ve duyguları olmayan bir şey gibi kullanılmamakta ısrar eder miydi? Ya da hiçbir şey söylemez ve sadece serbest bırakılması gerektiğinde Spidae ile etkileşime girer miydi? Bu onların insanlıklarına dokunmalarına yardımcı olur muydu? Yoksa daha da uzaklaşmalarına mı neden olurdu?

Bana ihtiyaçları olabileceğini düşünmek küstahlık mı?

Ossev, "Kibirli değil," diye mırıldanıyor, kolu belime dolanıyor. "Seni görmemizi sağlama konusunda iyisin. Sen sadece bir beden değilsin. Sen, kimse görmese bile güzel elbiseleri seven Yulenna'sın. Sen bahçeyle uğraşan ve dikiş dikerken mırıldanan kadınımızsın. Sen yıkanmayı seven, hikayeler anlatırken gülen ve ne kadar uğraşırsa uğraşsın ekmek pişiremeyen bir insansın."

Buna kıkırdıyorum. "Düşüncelerime gizlice girdiğin için kızgın olmalıyım."

"Ama sen değilsin."

Hayır, değilim. Bunu beklemeye başladım. Ve bir bakıma, bu kötü bir şey değil. Ben söylemeden ruh halimi ve öfkemi hissedebiliyorlar. Birbirimize karşı bir daha asla yanlış yapmayacağız. Spidae yatakta beni memnun etmediklerini ve bu tür şeyler hakkında ne hissettiğimi bilecek... ve artık beni umursayacak kadar iyi tanıyorlar.

"Peki sen beni boşaltmak için mi buradasın?" Hafifçe soruyorum, parmağımı Ossev'in göğüs uçlarında gezdiriyorum. "Yüzüne binmeme izin vermek için mi?"

"Evet," diye mırıldanıyor, bakışları şiddet dolu. "Bunu çok isterim."

Aklıma yeni bir fikir geliyor ve meme ucuyla oynamaya devam ediyorum. "Seks yapmak ister misin?"

"Az önce söyledim ya."

"Hayır, Ossev. Düşüncelerimi oku. Seni içimde istiyorum. Daha önce olduğu gibi. Ama bu sefer ikimiz de istiyoruz."

Şaşkınlıkla irkiliyor ve gözlerindeki ifade değişiyor.

Oh. Onu incittim. Bunu bilmek için zihin okuyan bir tanrı olmama gerek yok. "Ossev, öyle demek istemedim-"

"Sen yaptın," diyor başını sallayarak. Elimi avucunun içine alıp ters çeviriyor ve avucuma bir öpücük konduruyor. "Ama bunu söylerken ne demek istediğini şimdi anlıyorum. Daha önce anlamamıştım. Umursamıyordum. Ama artık seni tanıdığımı göre, dokunuşuma tahammül eden bir Yulenna ile onu kucaklayan bir Yulenna arasındaki farkın ne olduğunu biliyorum." Ağzı hareket ediyor

Avucuma dikkatini verirken yumuşak, tüylü öpücüklerle tenime dokunuyor ve sonra bakışları üzerimdeyken her bir parmağın ucunu öpmek için hareket ediyor. "Artık aramızdaki farkı bildiğimize göre, keşke geriye dönüp geçmişi ve sana karşı daha önce nasıl olduğumuzu düzeltebilseydik. Bunu araştırdım ama ipleri kendimiz için değil başkaları için yönlendirmeliyiz. Bunun üzerinde hiçbir gücüm yok."

Denediği için bile duygulandım. Geçmişte yaşadıklarını değiştirmek isteyecek kadar önemsiyor. Kötü deneyimler değillerdi, sadece duygusuzlardı. Kesinlikle daha kötülerini yaşadım.

"Daha kötülerini yaşamış olman onları doğru yapmaz," diye mırıldanıyor Ossev, başparmağımın ucunu öperek. "Daha büyük bir yanlış, daha küçük yanlışları mazur göstermez."

"Sen bir tanrısın," diyorum ona, telaşla. "Kimseden özür dilemene gerek yok."

"Senin için bile mi?"

Kalbim sıkışıyor. "Ben... biz hâlâ birbirimizi anlamaya çalışıyoruz, Ossev. Dördümüz de. Seni insanlığıyla buluşturmak için buradayım, değil mi? İnsan olmanın ne demek olduğunu hatırlatmak için, böylece ilgilendiğin kişilere daha iyi hizmet edebilirsin. Böyle hatırlatmalara ihtiyacınız olmasaydı burada olmazdım. Bana ihtiyacınız olmazdı. İlk başta işleri yanlış yaparsak, bu en insani sorundur."

Kıkırdıyorum ama o bana katılmıyor ve kalbim bir kez daha sıkışıyor çünkü perişan görünüyor. Üçü arasında Ossev en hassas, duygularıyla en çok temas halinde olanı olabilir. Üçü arasında en iyi arkadaşım o olacak, fark ediyorum ve bu onu daha da önemsememe neden oluyor.

Uzanıp serin yanağını okşuyorum ve ona gülümsüyorum. "İtiraz ettiğimde şikâyetlerimi dinledin ve beni kendi isteğine göre eğip bükebileceğin ve ipleri büktüğün kadar kolay bükebileceğin halde bunu yapmadın. Beni dinledin ve beni memnun etmek için çaba gösterdin. Herkesin isteyebileceği tek şey bu, Ossev. Ondan ders çıkarabilecekken tarihi yeniden yazmaya gerek yok."

Bana bakıyor, mavi gözleri parlak ve acıyor. "Öpücük isteyebiliriz. Daha fazlasını isteyemeyeceğimizi söylemiştin ama ben her zaman öpücük isteyeceğim."

Gülüyorum. "Ne zaman istesen, seve seve veririm." "O zaman şimdi soruyorum."

Hâlâ kıkırdarken, diğer elimi yanağına koyuyorum ve yüzümü yukarı eğerek onu öpmek için yaklaşıyorum. Dudaklarımız buluşuyor ve kollarını bana sarıyor, kucaklaması acı verecek kadar tatlı. Sanki onun için dünyadaki en değerli şeymişim gibi bana sarılıyor, dudakları dudaklarımda. Uzun bir süre öpüşüyoruz, ısıırıyoruz, okşuyoruz ve dillerimizle alay ediyoruz, ta ki ben daha fazlasına ihtiyaç duyana kadar. Onu öpmeye devam ediyorum, dilim müstehcen bir şekilde ağzının derinliklerine kayıyor. "Yatağa gel."

Ossev başını sallayarak inliyor. Şaşırtıcı bir şekilde beni yatağa itmiyor ya da liderliği ele almıyor. Sadece bana bakıyor, o mavi gözleri ateşle parlıyor ve bekliyor. Benim yönetmeme izin veriyor.

Elini tutup onu yatağa doğru yönlendiriyorum. Onu yatağın kenarına oturtuyorum ve parmaklarımı solgun, mükemmel teninin üzerinde gezdirerek dikkatli dokunuşlarla soyuyorum. Çırılçıplak kaldığında tekrar öpüşüyoruz ve sonra soyunmama yardım ediyor, korsemin bağcıklarını hızla çözerken iplikler konusundaki uzmanlığı açıkça görülüyor. Elbisem yere düşüyor ve içinden çıkıp onun kucağına yerleşiyorum. Kollarını bana doluyor ve yüzüme bakıp bekliyor.

Ona yatakta ne istediğimi söylememi bekliyor. Neye ihtiyacım olduğunu.

Yol gösterici dokunuşlarla elini göğsüme koyuyorum ve ona okşanmaktan nasıl hoşlandığımı anlatıyorum. Meme uçlarımın koparılmasından ve emilmesinden nasıl zevk aldığımı ve Ossev'in hevesli bir öğrenci olduğunu. Meme ucum sıkılışıp ağrıyana ve ağzından ıslanana kadar göğsümle ilgileniyor ve sonra aynı özeni göstermek için diğerine dönüyor. Bunu yaparken eli kalçalarımın arasına kayıyor, ıslaklığımı okşuyor ve klitorisimle oynamaya başlıyor.

Hızlı öğreniyor, Ossev'im.

Başka bir öpücük için başını kaldırdığında, nefes nefese ve aç bir şekilde doruk noktasının eşiğindeyim. İpeksi saçlarını avuçlarken inliyorum ve diğer elimle sikini vücuduma doğru yönlendiriyorum. Üzerine oturduğumda birbirimizin gözlerine bakıyoruz ve nefesi kesilen ben miyim yoksa o mu bilmiyorum. Ama fark etmez. Harika, bağlantılı ve mükemmel hissettiriyor.

Üstünde yavaşça sallanıyorum, hızımız arttıkça ağızlarımız aç, çılgın öpücüklerde buluşuyor. İnlediğimde ve boşalmak için klitorisime dokunulmasına ne kadar ihtiyacım olduğunu düşündüğümde, eli hemen harekete geçiyor, ben onun etrafında kenetlenirken başparmağı mükemmel noktaya sürtünüyor. Sonra sert ve hızlı bir şekilde boşalıyorum, ben onun uzunluğunu aşağı doğru çekerken ve o içime doğru iterken onu sıkıca kavriyorum.

Benim nefes nefese kalışım ve birleşen bedenlerimizin terli kavrayışı dışında dünya yok oluyor. İçimde alçak, memnun bir zonklama var ve sonunda nefesimi tutup iç çektiğimde Ossev'in de geldiğini fark ediyorum. Kalçalarımın içi ve göbeğim onun boşalmasıyla yapış yapış oluyor. Çıplak omzuma öpücükler konduruyor, tenime sokuluyor. "Beni onurlandırdın," diye mırıldanıyor. "Benim tatlı Yulenna'm."

"Bizim tatlı Yulenna'mız," diye bir ses geliyor kapı aralığından.

Dönüp Neska'nın orada durduğunu görünce pek şaşırmadım. Gümüşü gözleri parlıyor ve kalçalarımı Ossev'in yumuşayan uzunluğunun üzerinde sallamamı izliyor. Neska'nın bakışlarıyla karşılaştığımda Ossev meme ucumu diliyle hafifçe ısıyor ve ben yeni bir uyarılma çırpınışıyla soluk soluğa kalıyorum. "Görünüşe göre izlemeyi seven tek kişi Ossev değil." Neska odaya girip bize doğru ilerlerken bile sesim titriyor. "Sana da yaramaz diyeyim mi?"

"Ben yaramaz değilim," diyor buyurgan bir sesle. "Ben talepkârım."

Ossev beni kucağından indirip yatağa uzanırken çıplak popomu okşuyor ve Neska'nın beni takip edip birkaç ay önce nefret ettiğim ama şimdi açlıktan titrememe neden olan şiddetli ve sahiplenici bir tavırla öpebilmek için beni kendine çekmesini izliyor.

Neska ağzımı talep ediyor, alt dudağımı ısıyor ve beni ihtiyaçla inletiyor. Beni sertçe ısıyor ve sonra acının parıltısını yalayarak uzaklaştırıyor. "Ossev'e iyi davrandın mı?"

İnliyorum, çünkü "iyi" kelimesini duymak bana bir şeyler yapıyor. "Çok iyi." Ona uzanıyorum. "İzledin mi?"

Bu düşünce karnımın derinliklerinde beni titretiyor. Az önce orgazm olmuş olsam da içgüdüsel olarak benimle işlerinin bitmediğini biliyorum. Tek bir orgazmdan sonra asla bitirmezler. Bana her zaman daha fazlasını vermek isterler. Ve utanmadan, her zaman daha fazlasını alacağım.

Cevap vermiyor, ama ona yaslanmamı izlerken bakışları amansız.

Sorun değil. Cevabı biliyorum. "Gördüklerin hoşuna gitti mi?"

"Evet ve hayır." Bakışları ağzıma doğru kayıyor. "Gelmen hoşuma gitti. Ben olmadığım için hoşlanmadım."

"Sen olabilirsin," diyorum nefes nefese. "Ben buradayım."

Başka bir şey söyleyemeden beni kalçalarımın yakalıyor ve duvara doğru itiyor. Örümcek ağıları saçlarıma dolanırken Neska ağzımı kendi ağzıyla kapatıyor, bornozunu çıkarırken bile beni yutuyor. Kollarım ona dolanıyor ve birbirimizi kabaca öpüyoruz, o kalçalarımın arasına girerken ben dudağımı ısıyorum. Derinlere dalıyor ve ben ona yapışarak zevkle haykırıyorum.

Neska beni sert ve hızlı bir şekilde içine alıyor, keskin, delici vuruşlarla içime girerken nefesi kesiliyor. Önceden beri **kaygı** , beni sahiplenirken vücudum ıslak, ateşli sesler çıkarıyor, ama hala ıslak olmamdan rahatsız görünmüyor.

Ossev'in kalıntılarını giyiyor ya da diğ er Suret yatakta kalıp bizi izliyor. O da bunun bir parçası, ç unk u hepimiz i  i eyiz. Bu düşünce her Şeyi tüketiyor ve beni tahrik ediyor. Tırnaklarımı Neska'nın sırtına geçiriyorum, o i ime girerken sıkıca tutunuyorum ve boşaldı ımda, boğazımda sert, sıkılmış bir çığlık ve bıçak kadar keskin hissettiren bir dorukla.

Ondan ka an tıslamadan Neska'nın da geldiğini anlıyorum. Kolları etrafımda sıkılaşıyor ve duvardan  ne, onun kucağına yığılıyorum. Beni kendine yakın tutuyor, bacaklarım beline kilitleniyor ve dudaklarını yanağıma de diriyor. "Bunu sevdim," diye mırıldanıyor, sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle. "Teşekkür ederim."

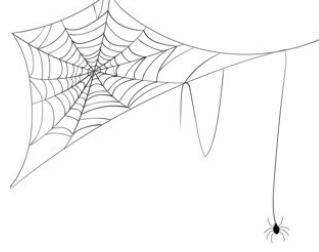
Boynuna gülümsüyorum, terli ve doygun. "Sizi memnun etmek için buradayım lordum.     n z  de."

"Biliyorsun." Beni yatağa taşıyor ve Ossev'in uzanmış halinin yanına yatırıyor. "Her zaman yaparsın."

Ossev göçme uzanıyor, sıkıyor, Neska yanımda hareket ederken bile ve yine fark ediyorum ki, neredeyse bitmemişiz. İkiisi de bana dokunuyor, elleri tenimde geziniyor. Neska beni öpüyor ve başımı çevirdiğimde Ossev orada, ağzı da diğeri kadar benim için istekli. Ben tekrar ihtiyaçtan inleyene kadar vücudumla oynuyorlar ve sonra Neska beni sikinin üstüne oturtuyor, böylece ona binebiliyorum ve Ossev'e mastürbasyon yapıyorum, biz  p    rken onun salgısı tenime sıçırıyor.

Zaroun burada bizimle olsaydı, bu mükemmel olabilirdi.

On dört

İKİ SPIDAE'NİN AYNI ANDA YATAĞIMDA OLMASI

rutin ve heyecan verici bir hal alıyor. Görünüşe göre biri yanımdan ayrılır ayrılmaz yerini başka bir Aspect alıyor. Zaroun yatakta benimle saatler geçirecek, her yerime dokunacak ve Ossev de bize katılacak. Zaroun gittiğinde Neska onun yerini alacak ve ben uyurken orada kalacak. Uyandığımda, hem Zaroun'u hem de Neska'yı benimle birlikte ortada, kol ve bacaklarımın birbirine dolanmış bir şekilde bulacağım.

Birbirlerine dokunmakla ilgilenmiyorlar. Sadece bana odaklanıyorlar.

Çok da yoğun. Geçmişte yatağımda iki sevgilim olmuştu ama hiç bu kadar düzenli olmamıştı. Yine de Spidae benimle ilgileniyor ve yatak oyunu için asla çok yorgun olmamamı sağlıyor. Bol bol kestiriyorum ve Apple bana hazırlayabileceğimden çok daha fazla yiyecek getiriyor. Ossev bahçemde bana yardım ediyor (daha çok ben toprağı kazarken etrafta durup şaşkın şaşkın bakıyor) ve Zaroun beni yıkıyor ve sonra omuzlarımı ovuyor.

Kendimi şımartılmış ve sevilmiş hissediyorum. Bazı insanlar üç sevgiliyi tatmin etmek zorunda kalmayı bunaltıcı bulabilir ama bana bunaltıcı gelmiyor. Beni çok zorlamamaya dikkat ediyorlar ve nadir günlerden biri olduğunda

Dokunmak ya da dokunulmak istediğimde -ya da regl olduğumda- bana sarılırlar ve bunun yerine konuşuruz.

Neska özellikle regl olduğumda endişeleniyor. Bundan hoşlanmıyor çünkü bana acı veriyor ve beni yoruyor. Bana özenle bakıyor ve hatta yataktan kalkmak istemediğimde benim için meyve kesiyor. Ertesi ay regl olmadım ve hamile olduğumdan endişelendim.

"Hamile değilim. Senin için döngüyü durdurdum," diyor Neska sorduğumda. "Sana zarar vermesi hoşuma gitmedi."

Bana zarar vermedi ama özlediğimi de söyleyemem. Anne olmak gibi bir arzum yok ve bir haftalık kramplardan ve kanlı akıntıdan kurtulmak? Bu bana verdikleri en büyük hediye olabilir. Bana durdurulmasını isteyip istemediğimi sormadılar ama artık üçünün de nasıl düşündüğünü biliyorum. Acı çektiğimi gördüler ve bunu düzeltmek için çabaladılar. Geri vermelerini isteseydim, üçü de neden her ay bir hafta ağrım olsun istediğime şaşırırdı ama istediğimi yaparlardı.

Dünyaya bakmamı ve diğer çapalarla iletişim kurmamı sağlayan ayna, burada kapana kısılmış olmaktan duyduğum endişeyi yatıştırıyor. Kendim gibi olanlarla bağlantıda olduğumu hissediyorum ve diğerleriyle dedikodu yapabiliyorum. Sıkıldığımda ya da huzursuz olduğumda, diğer insanların hayatlarını nasıl sürdürdüklerini izleyebiliyorum ve bana burada ne kadar iyi durumda olduğumu hatırlatıyor, beni gözetleyen üç tanrıyla birlikte kulede güven içinde saklanıyorum.

Bazen aynamı başka şeyler için de kullanıyorum.

Ossev'in izlemeye olan eğiliminden ilham aldım ve aynadan bana yataklarında ölümlü bir çift göstermesini istedim. Neska bana katılmadan önce nefesim boğazımda, sadece birkaç dakika izledim. Beni kucağına çekti ve amımla oynadı, kulağıma müstehcen şeyler anlatırken beni ovarak serbest bıraktı ve aynadaki çifti izledik. O zamandan beri hem Ossev hem de Neska benimle birlikte, bazen üçümüz birlikte bir şeyler izledi. Belki de bir başkasının mahremiyetine izinsiz girdiğim için biraz suçlu hissetmeliyim, ama ilk seferden sonra

Bir şekilde halkın içinde olan bir çift bulduğumuzdan emin olmalıyız ki casusluk yapıyormuşuz gibi hissetmeyeyim.

Yani evet... Kulede işler yolunda. Bahçem bitkilerle çiçek açıyor ve günümün büyük bir kısmını üç Yön'den biriyle geçirdiğim için çok fazla boş zamanım olmasa da, fırsat buldukça bahçeyle uğraşıyorum. Dikiş işlerim o kadar verimli değil ama çok da endişelenmiyorum. Bir sürü elbisem var ve hala Faith (ve şimdi Rhagos'un çapası Max) ile aynada konuştuğumda dikiş dikmek için zaman buluyorum. Her şey ve hiçbir şey hakkında sohbet ediyoruz ve kuleden ayrılma arzusu hissetmesem bile bu dış bağlantıyı seviyorum.

Burada oldukça memnunum.

Çoğunlukla.

Merak ettiğim küçük bir şey var... Neden üçümüz birlikte değiliz? Aynı anda?

Bu beni rahatsız ediyor ama mümkün olduğunca birbirlerinden uzak durmaya kararlı görünüyorlar. Biri benimle seks yapmadığı sürece, o zaman sonunda bana katılacak bir izleyici bulacağım. Ama üçü birlikte bir odada? Konuşuyorlar mı? Birbirleriyle vakit geçirmek?

Ya da üçümüz birlikte yatakta? Bu asla olmaz.

Kendime her şeyin olduğu gibi iyi olduğunu söylüyorum, ancak başımın üzerinde asılı duran küçük bir kıyamet bulutu bana her şeyin mükemmel olmadığını hatırlatıyor. Üçüne birden değil, her birine ayrı ayrı hizmet ettiğimi.

Aynı şey değil. Ya Neska ve Zaroun benimle birlikte, ya Zaroun ve Ossev, ya da Neska ve Ossev, ama asla üçü bir arada olmuyor. Yatağım hepimize yetecek kadar büyük ve kendimi aynı anda üçüyle de paylaşmayı çok isterdim ama bu asla gerçekleşmiyor. İlk başta birbirlerinden kasıtlı olarak kaçtıklarından endişelendim, ancak ikisini aynı anda yatağıma aldığımda durumun böyle olmadığını anladım.

Kasap Tanrı'nın dayanağı olan Faith çok açık sözlü bir kadındır. Belki de bu konuya nasıl yaklaşabileceğime dair fikirleri vardır. Faith'i düşünerek aynama dokunuyorum ve bana onun yüzünü gösterip göstermeyeceğini görmek için bekliyorum. Sonra oturup dikişlerimi dikiyorum.

Bekle, çok dar gelen karmaşık bir kolun dikişlerini çekiyorum.

"Daha erken," diyor Faith esneyerek ve aynada beliriyor. Parlak sarı saçları dağılmış ve gözlerini ovuşturuyor. "Ne var ne yok?"

Penceremden dışarı bakıyorum, öğleden sonra güneşine bakıyorum. Zamanın akışkan olduğunu hatırlıyorum. Belki de burada daha yavaş geçiyordur. "Tavsiyeye ihtiyacım var. Çok mu meşgulsün?"

"Tavsiye mi istiyorsun? Benden mi?"

"Bir çıpadan diğerine tavsiye," diye katılıyorum, dikişimi bir an için bırakıyorum.

"Benden mi?" Odada başka biri olup olmadığını kontrol eder gibi arkasına bakıyor. "Aron'la birlikte olduğumun farkındasın, değil mi? Yanlış yapan biri varsa, o da ikimiziz."

"Ama ikiniz de mutlusunuz," diye belirtiyorum. "Delicesine mutlu. Seni Rhagos'un pençelerinden kurtarmak için Yeraltı Dünyası'na gitti."

"Bu çok iyiydi," diye kabul ediyor, yüzünde hülyalı bir ifade var. "Bir dahaki sefere inatçı olduğu için onu boğmak istediğimde bunu kendime hatırlatmam gerekecek."

Parmaklarımı yarım dikilmiş kolun yumuşak kumaşında gezdiriyorum. "Spidae lordlarıma benimle akşam yemeği yemelerini istediğimi söylemek istiyorum."

"Tamam...?"

"Üçü de. Sonra da yatağa birlikte girmemizi istiyorum. Üçümüzün de."

Faith'in kaşları havaya kalktı. "O-kaaay. Neden böyle bir konuda benden tavsiye almak istediğini anlamıyorum. Muhtemelen çoğu erkek kitap bitirmeyi sever. Ya da üçlü sonlandırma. Ya da her neyse. Delik doldurmak, gerçi bunu söylerken içim biraz cız etti. Ne demek istediğimi biliyorsun. Bu tavsiye için neden bana geliyorsun?"

Endişeyle dudağımı çiğniyorum. "Ben sadece... benimle asla birlikte olmuyorlar. Aynı anda benimle odada asla ikiden fazla olmuyorlar. Bir sorun var diye endişeleniyorum. Tüm bunlara hizmet edemeyecek kadar kırılgan olduğumu düşündüklerinden endişeleniyorum."

ihtiyaçlarını karşılayabilirim. İşler yoluna girdiği için memnun olmam gerektiğini biliyorum ama sanırım buna ihtiyaım var."

"Her gün duyabileceğin bir şey değil," diyor Faith, parmağını yanağına vurarak. "Gerçekten de tüm boşlukları doldurmadıkça tam olamayacağını mı düşünüyorsun? Bunu bir arkadaş olarak soruyorum."

Ona yalvaran bir bakış attım. "Aynı anda iki efendiye hizmet etseydin, ikisine de aynı anda hizmet etmek istemez miydin? Aynı anda? Seni her yönden paylaşmalarını?"

"İki Aron muhtemelen beni yok ederdi, ama sanırım bunu görebiliyorum?" Ellerini iki yana aıyor. "Onlar için işini düzgün yaptığını hissetmek için ihtiyaın olan şey buysa, ihtiyaın olan şey budur. Aklıma çılgınca bir fikir geldi. Belki de benim yerime onlara sormayı denemelisin?"

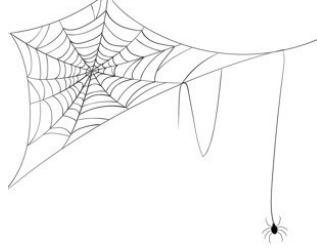
Bunu hayal ederek tereddüt ediyorum. Zaroun her zaman düşüncelere dalmış durumda. Neska sık sık kıskançlık ve zorbalık yapıyor. Ossev'e sormak kolay olurdu ama o karmaşık enimizin sadece bir tarafı. "O kadar basit mi bilmiyorum dostum."

"Gerçekten seni reddedebileceklerini mi düşünüyorsun? Kaba olmak istemem ama diz çökerek istemeyi denedin mi?" Bana bir kaşını kaldırdı.

Gülüyorum, çünkü mükemmel bir noktaya değindi.

Belki de tek yapmam gereken doğru zamanda sormaktır.

On beş

VE BEN DE SORUYORUM.

Dizlerimin üstünde değil. Elbette gizlice, böylece beni üzen bir şey olduğunu hissetmezler. Ben üzüldüğümde, hepsi tempo tutuyor ve huysuzlanıyor.

Ossev'in yaklaşmak için en iyisi olduğuna karar veriyorum ve bir sabah bahçede birkaç yabani otu temizleyene kadar bekliyorum. Elma yanımda, taşlardan birinin üzerine atlıyor ve sonra tekrar koşarak uzaklaşıyor ve Ossev ben bir minderin üzerine diz çökmüş, ellerim toprakta bana bakıyor.

"Bundan hoşlandığına emin misin?" diye soruyor, eğilip çalışmamı izlerken. "İnsanların bitkilerle uğraşmasını birçok kez izledim ama ellerini toprağa sokmanın neden zevk verdiğini henüz kavrayamadım."

Uzun, ince bir otu bir kenara atarak, "Tamamlanmış bir görevin verdiği tatmin," diyorum ona. "Kontrolden çıkmış bir şeyi tekrar kontrol altına almanın hazzı. Bitkilerimle ilgilenmeyi ve onlara iyi bakıldığını bilmeyi seviyorum. Tıpkı üçünüzün benimle ilgilenmeyi sevmesi gibi." Uzanarak, yavaş ama istikrarlı bir şekilde açılmakta olan minik yapraklardan birini okşuyorum. "Üçünüzden bahsetmişken, bir şey sorabilir miyim?"

"Elbette." Bakışları parmaklarımda, ifadesi yumuşak ve düşüncelerimi tahmin edemediğini merak ediyorum. Kulenin dışında daha mı sessizler? İlgi çekici bir kavram.

"Beni diğer Unsurlarınla paylaşmaktan hoşlanıyor musun?" Topuklarımdın üzerinde geriye yaslanıp parmaklarımı kirden arındırıyorum.

"Bu beni rahatsız etmiyor."

"Ama birbirinize dokunmuyorsunuz."

Gözlerini kırıştırarak bana bakıyor, bakışları benimkilere odaklanıyor. "Bizim için hiçbir şey yapmıyor. Orada bulunacak bir zevk yok. Zaroun ya da Neska elime dokunduğunda sanki kendi elime dokunmuş gibi oluyorum. Seninkine dokunmayı tercih ederim."

İlginç. Kendi kendini tatmin etmenin çok zevkli olabileceğini belirtmek isterim, ancak bu onların rahat olduğu bir şey değilse, konuyu zorlamayacağım. Birbirlerine benim verdiğim isimlerle hitap ettiklerini fark etmekten kendimi alamıyorum ve bu bana büyük bir memnuniyet veriyor. Belki de sonunda kendilerini benim onları gördüğüm gibi ayrı ayrı görecekler. Birbirlerine bağlı ama yine de eşsiz. "Bana dokunmandan hoşlanıyorum," diyorum dikkatlice ve sonra ona imalı bir gülümseme veriyorum. "Üçünüzün de bana aynı anda dokunmasını isterim. Böyle bir şey mümkün mü? Görev yerlerinizi aynı anda terk edebilir misiniz?"

"Zaman akışkandır," diyor Ossev, düşünceli bir ifadeyle. "Eğer acil bir şey olursa, biz gözlemllemek ve rehberlik etmek için orada olana kadar onu yerinde tutabiliriz."

Bu bir evet mi? Yoksa sadece bir şeyler mi düşünüyor? Bana hafifçe bakmaya devam edip bir ayağıyla toprağı eşelediğinde, onu tekrar uyarmaya karar veriyorum.

"Üçünüzle zaman ayarlamam gerekiyor mu?"

"Zaman akışkandır," diyor tekrar, yüzünde şaşkın bir ifadeyle. "Ne soruyorsun?"

Topuklarımdın üzerinde geriye yaslanıp ellerimi kucağımda kavuşturuyorum, sakın ve ciddi görünmeye çalışıyorum. "Birlikte akşam yemeği yemek istiyorum." Gülümsemesi genişleyince açıklıyorum. "Üçünüz de benimle. Bu sorun olur mu?"

"Üçü de mi?" Kafası karışmış gibi başını eğiyor.

"Üçünüze de bağılıyım," diyerek devam ediyorum. "Üçünüze de hizmet ettiğimi kanıtlamak istiyorum. Akşam yemeği ve sohbetle güzel bir akşam geçirmek istiyorum - yine üçünüzle birlikte - ve sonra birlikte yatmak istiyorum. Üçünüzün de. Yatakta. Benimle birlikte."

Ossev bana sadece göz kırpmıyor.

"Bu... yapılabilir mi? Yoksa sorun olur mu? Bencilce davranıp ağlalarınızla ilgili sorunlara neden olmak istemiyorum, çünkü işinizin son derece önemli olduğunu ve benim ihtiyaçlarımdan daha öncelikli olduğunu biliyorum. Ama bunu istiyorum..." Kendimi destekliyorum ve isteğimde daha katı olmaya karar veriyorum. "Hayır, bunu çok isterim. Buna ihtiyacım var."

"İhtiyacın var mı?"

Tekrar başımı sallıyorum. Bunu tarif etmek zor. Pozisyonumu gerçekten doldurduğumu hissetmek için üçüne birden hizmet etmem gerektiğini onlara nasıl anlatabilirim? Gerçekten onların dayanağı olduğumu? Şu anda her seferinde birine ya da bazen ikisine hizmet ediyorum. Sanki hepimiz gerçekten birleşmiş, uyumlu bir birimmişiz gibi hissettirmiyor. Bazen eşleşen dört ayrı birim gibi hissediyoruz.

Ve üçü tarafından aynı anda ele geçirilmenin yakınlığını arzuluyorum. Kimsenin dışarıda bırakılmamasını ya da eksik bırakılmamasını. Hepimiz birlikte olmalıyız.

Ossev'e bakıyorum, kafamda dönüp duran bu düşünceleri zihnimden koparıp anlamasını, benden daha iyi ifade etmesini istiyorum.

Ama sadece düşünceli bir ifadeyle bana bakıyor, hareket etmiyor. Doğal olmayan bir şekilde hareketsiz, düşüncelerini ele verecek bir kıpırtı bile yok. "Sen... üçümüze de aynı anda hizmet etmek istiyorsun."

"Her şekilde," diye kabul ediyorum, umarım yeterince açık konuşuyorumdur. "Her şekilde."

"Ve sen kendini... bunalmış hissetmez misin? Seninle aynı odada bulunan üç tanrının varlığıyla?"

Endişelendiği şey bu mu? "Hiç de değil."

Bakışları odaksızlaşıyor. "Ama nasıl..."

Bazen Spidae'ler ölümsüz tanrılar olmalarına rağmen çok masum olabiliyorlar. Bana birçok kez bir şeyi ağda görmenin onu kavramak anlamına gelmediğini söylediklerini hatırlatıyorum kendime. "Benim bir ağzım var," diyorum ona. "İki sıcak, ıslak deliğim var. İki elim var. Şüphesiz tüm bunların arasında üçünüzü de memnun etmeyi başarabilirim."

Ossev'in bakışları ağzıma yöneliyor ve gözleri belli belirsiz açılıyor. Bakışlarında yükselen ateşin parıltısını, içindeki yangının körüklendiğini neredeyse görebiliyorum.

"Bunu ağlarınızda görmediniz mi lordum?" Dikkatli ve yumuşak bir sesle soruyorum.

"Evet, ama o sen değilsin. Bu onu farklı kılıyor. Her şey farklı." Şaşkın görünüyor.

O halde Yüce Baba beni onların yanına yerleştirmekle akıllılık etmiş. Sırf ben burada olduğum için, yemin ettikleri ölümlü olduğum için şimdi anladıkları ve kavradıkları pek çok şey var. Sanki ölümlü ilişkilerini tüm yönleriyle kavramalarını engelleyen bulmacanın eksik parçasıyım. İlk başta Faith ve Cleaver'lı Aron'da gördüğüm gibi yakın bir ilişkimiz olabileceğinden emin değildim ama bunun mümkün olduğunu biliyorum. Dördümüz de neredeyse oradayız.

"Üçünüze de aynı anda hizmet etmek istiyorum," diyorum ona. "Lütfen size hizmet etmeme izin verin."

"Ne zaman?" Sesi kısık, nefessiz.

"Hepimizin aynı odada bulunması ve ağlara sıkıntı vermemesi mümkünse, bu akşam hepinizi görmek isterim? Güzel bir akşam yemeği yiyebilir ve sohbet edebiliriz. Üçünüze de nasıl daha iyi hizmet edebileceğimi konuşabiliriz." Ellerimi kalbimin üzerinde kavuşturuyorum. "Ve sonra üçünüzü de memnun edecekse birlikte yatarız."

Ossev bana sarsak bir baş selamı verdi.

"Bu gece." "Diğerlerine söyleyeyim mi?"

"Biliyorlar." Yüzüme bakıyor, başını yine o tuhaf hareketiyle eğiyor ve sonra tekrar içeri giriyor.

Kule.

Kendi kendime gülümsememeye çalışarak dudağımı ısıırıyorum. Bu gece heyecan verici olacak. Kendimi hazırlamalıyım.

GÜNÜN GERİ KALANINI BUNUN İÇİN HAZIRLIK YAPARAK GEÇİRİYORUM.

Akşam. Eğer Spidae zihnimi okuyup doğru anın gelmesini bekliyorsa, minnettarım. Yapacak çok işim var. Hızlı bir banyo yapıyorum ve kalın buklelerimi dağılmamaları için tutturuyorum. Bu gece çok fazla yağ ve sıvı içerecek ve saçımı daha birkaç gün önce yıkadım.

Kabul ediyorum, dağılırsa tekrar yıkarım ama hazırlıklı olmaya çok inanırım.

Nabız noktalarım biraz koku sürüyorum ve yeni bir elbise giyiyorum, yumuşak, dökümlü ve narin bir amber tonunda soluk, soluk bir şifondan yapılmış bir elbise. Yürüdüğümde tül gibi kumaşın arasından uzuvlarım görünüyor ve bu da duyulara hoş bir alay konusu oluyor. Göğüslerimi dolgunlaştırmak ve göstermek için küçük bir korse giyiyorum ve hem ayakkabıları hem de mücevherleri atlamaya karar veriyorum... ve iç çamaşırları, ama bu bir veridir.

Giyindiğimde ve kendimi şehvetli hissettiğimde, "bizim" yemeğimizi hazırlamak için mutfağa gidiyorum. Spidae'lerin sadece ilgilerini çeken bir şey olduğunda yemek yediklerini çok iyi biliyorum, bu yüzden birkaç parça taze meyve kesiyorum ve sonra kendime daha büyük bir porsiyon hazırlıyorum, fındık ve oldukça sevdiğim sert bir tatlı ekmek ekliyorum. Birkaç ay önce Apple bana etiketi bilinmeyen bir dilde yazılmış bir şişe şarap getirmişti ve onu doğru zaman için saklıyordum. Bu gece uygun görünüyor.

Bu akşam için bir şey daha hazırlanmalı. Bir genelevde çalıştığım günleri düşünerek güzel kokulu bir yağa otlar ekliyorum. Oradaki kızlar

enfeksiyonlardan nasıl kaçınılacağını biliyordu ve bu yağ hem müşteriler hem de bizim için eğlencenin hayati bir parçasıydı.

Yağ demlendikten ve kokusu mutfağa yayıldıktan sonra, yemek salonum olmadığı için taş zeminin ortasındaki büyük masaya manevra yaptırıyorum. Dört kadeh şarap koyuyorum, hazırlanmış dört tabağı yerleştiriyorum ve ardından iki büyük, ağır sandalyeyi masaya çekiyorum, lordlarımın rahat edebilmesi için her birinin sert sırtına bir minder atıyorum. Diğer tarafa tek taburemi ekliyorum ve sonra ellerimi telaşla büküyorum.

Sadece üç koltuğum var ve eşleşmiyorlar. Bu yanlış geliyor. Bir yerden bir sandalyeye daha ihtiyacım var. Ama nereden? Beynimi zorlayarak, kulede başka bir sandalyeyi nerede görmüş olabileceğimi düşünmeye çalışıyorum. Odamdaki ateşin yanında büyük bir tane var ama onu koridordan aşağıya tek başıma götürmem imkânsız görünüyor. Neska ya da Ossev'le irtibata geçip onlardan sandalyeyi taşımalarını mı istesem?

Kapıda bir figür beliriyor. Bu Neska, bana bakarken gümüş gözleri parıldıyor. Onun arkasında, diğer iki tanrı-benzeri odaya giriyor ve sonra üçü de benimle birlikte mutfağa giriyor.

Ve...oh. Üçünün de aynı odada olması garip hissettiriyor. Hava yüklü ve ağır geliyor ve onların tanrı, benimse sadece bir ölümlü olduğum gerçeğinin çok farkındayım. Ossev bu yüzden mi üçünü neden bir arada istediğimi sordu? Kendimi ezici hissedeceğim için mi? Yine de, bu işi sonuna kadar götürmeye kararlıyım. Bunu istiyorum ve onların tanrısal ayaklarının altında bir böcek gibi hissetmem umurumda değil.

"Böcek değil," diyor Zaroun o hülyalı, dalgın haliyle. "Ölümlü. Çok farklı. Tatlı. Şefkatli. Yumuşak. Çok ölümlü."

Haklısın. Ölümlü kötü değildir, sadece farklıdır ve ölümlü olduğum için onlara bağılıyım. Yine de gerginim, çünkü bu gecenin özel olmasını istiyorum. "Hazır değilim," diye itiraz ediyorum, ellerimi masanın üzerinde gezdirirken

odaya girip bana katılacak. "Her şey mükemmel olmalı. Bu gece önemli-"

"Hazırsın," diyor o buyurgan sesiyle. Tanrı büyük sandalyelerden birine doğru ilerler, arkasındaki minderi çeker ve yere fırlatır.

Ayaklarının dibindeki yastığı görünce nefesim kesiliyor, vücuduma sıcaklık doluyor. Birinin ayaklarının dibindeki yastığa oturmaya çok uzun zaman olmuştu ve bu bana bazen bir erkeğe hizmet etmenin ne kadar zevkli olabileceğini hatırlatıyor. Elim boğazıma gidiyor, çünkü belki de yanlış anlıyorum. "Sandalye sizi memnun etmiyor mu lordum?"

"Öyle," diye devam ediyor Neska o kibirli sesiyle, ifadesi okunmuyor. "Ama ayaklarımın dibinde oturman beni daha çok memnun edecek."

Sonra sandalyeye oturuyor, bileklerini zarif bir şekilde sandalyenin kollarına dayıyor. Bakışları bana kilitlenmişti ve Ossev'in gözleri bağlı Zaroun'u diğer sandalyeye götürmesini ve ardından masanın kenarına oturmasını, onun için ayarladığım yeri görmezden gelmesini kalbim çarparak izliyorum. Dikkatleri tamamen bana odaklanmıştı.

"Ossev senin iplerini izlediğini söyledi," diyor Neska ben hareket etmeyince. "Geçmişte bir adama güvendiğinde, ona hizmet etmekten, şımartılmış bir evcil hayvan gibi ayaklarının dibinde oturmaktan zevk aldığını söyledi. Yoksa yanlış mı anladık?"

Yutkunuyorum, bunun ne kadar uzun zaman önce olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Sanırım çok uzun bir zaman. Belki on yıl. Bana iyi davranan, bana hediyeler alan ve beni güzel yemeklere götüren yaşlı bir müşterim vardı. Beni şımartmaktan başka bir şey istemezdi ve bu yüzden onun yanında kendimi rahat ve güvende hissederdim. Ayaklarının dibinde diz çöküp bacaklarını okşamaya bayılırdım, çünkü o yanımdayken her şey güvende hissederdim. Sanki beni dünyadan koruyacakmış gibi. O adamı uzun zamandır düşünmüyorum, çünkü evlendiğinde geneleve gelmeyi bırakmıştı, ama ayaklarının dibindeki yastığı ve nasıl hissettiğimi hatırlıyorum.

"Bu çok fazla güven gerektirir." Henüz harekete geçmiyorum, çünkü bu çok ince bir çizgi ve onların, size keyif verdiği için boyun eğmek ve hizmet etmek ile mecbur olduğunuz için boyun eğmek ve hizmet etmek arasında bir fark olduğunu anlamalarını istiyorum. Bir yanım o mindere oturmak istiyor ve bir yanım da oturursam her şeyin eski haline döneceğinden korkuyor. Sadece kullanmaları için bir beden olacağım ve ötesini düşünmeyeceğim.

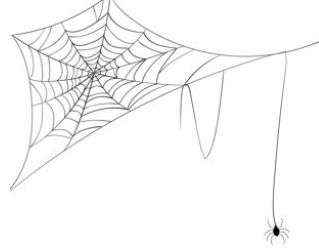
"O zaman bize güven," diyor Ossev, bakışları üzerimde parlıyor. "Bedeninle olduğu kadar kalbinle de ilgileneceğimize güven."

Neska sadece bekliyor, beni izliyor. Gözleri kısık, dimdik oturuyor. Ossev gibi beni ikna etmeye çalışmayacak. Benim kararımı, benim seçimimi yapacak. Zaroun'a dönüyorum, çünkü ona sorabilirim. O yastığa tırmanırsam ne göreceğini sorabilirim ama bu güven değil, değil mi? Bana doğru dönüyor, gözleri bağlı yüzü sakın, bekliyor.

Ben tereddüt ederken Neska elini uzatıyor, avuç içi yukarı bakıyor.

Elimi onunkinin içine kaydırıyorum ve yastığa gömülüyorum, her şeye rağmen güvenmeye karar veriyorum.

ON altı

"BİZİM TATLI YULENNA'MIZ," DIYE MIRILDANIYOR NESKA, YANAĞIMI OKŞAYARAK

Bacaklarına yaslandığımda parmak eklemleriyle. "Güvenini kötüye kullanmayacağız. Elimizdeki ödülün ne olduğunu artık anladığımıza göre, kalbin güvende."

Tahtadan bir gıcırtı geliyor ve sonra Zaroun sandalyesini yaklaşıyor, diğer bacağı benimkine sürtünüyor. Öne doğru eğiliyor, uzun, örümcekli parmakları arkadan boynumu okşuyor. "Çok güzel. Çok sevgi dolu."

Gözlerim dalgalanarak kapanıyor ve bu anın tadını çıkarıyorum, okşanıyorum ve seviliyorum.

"Aç mısın, tatlı Yulenna?" Neska'nın parmakları ağzıma doğru kayıyor, dudaklarımın kenarlarında geziniyor. "Seni besleyelim mi?"

Her yerim karıncalanıyor, başımı sallıyorum.

"Ossev," diye emrediyor Neska ve üçü bir aradayken kontrolü onun ele aldığını görmek beni şaşırtmıyor. Her zaman kontrolü elinde tutan o olmuştur, değil mi? "Çıpamızı besle. İzlemek istiyorum."

Ossev masanın kenarından atlıyor ve yakınlarda bir yerde durup parmaklarıyla bir parça meyve alıyor. Bir süre düşündükten sonra başka bir parça için onu kenara atıyor ve sonra eğilip bana uzatıyor. "O güzel ağzını aç."

Bu basit emre itaat etmek kadar cinsel bir his olmamalı, ama ağzımı açıp dilimi gösteriyorum ve üzerine yerleştirilecek lokmayı bekliyorum.

Ossev onaylarcasına mırıldanıyor, parmakları dilime değiyor ve bir meyveyi oraya yerleştiriyor. Yiyorum, tatlılığın ağzıma dolmasına izin veriyorum ve Zaroun uzun, ince parmaklarıyla boğazımı okşadığında, sadece yutma eylemi bile bir şekilde inanılmaz derecede samimi hissettiriyor. Ossev bana bir parça daha yedirirken ellerim Neska'nın bacağına uzanıyor ve ona tutunuyorum.

"Şarap," diyor Ossev. "Susamış."

"Bekle." Neska doğruluyor ve Ossev duraklıyor. İkisi de bana bakıyor. "Elbisesine bir şey dökebilirsiniz ve bunun için çok uğraştı. Bunun yerine bizimle yatakta olmak varken, güzel çapamıza daha fazla ev işi yaratmak istemem."

Benim yararımaymış gibi hissettiren bu alışverişi izlerken kaşlarım çatılıyor ama nereye varmaya çalıştıklarından emin değilim.

Sonra Zaroun'un eli korsemin önüne doğru kayıyor. İpleri çekiştirip gevşetiyor ve Neska da aniden orada bitiveriyor, korsenin kalın, sert kumaşını çekip kurtarıyor. Elleri elbisemi göğüslerim havaya çıkana kadar aşağı çekiyor, elbisemin yakası göğüslerimin altında kıvrılıyor.

Neska her birini okşuyor, başparmağı meme uçlarımda geziniyor. "Daha iyi."

"Çok daha iyi," diye onaylıyor Ossev ve sonra bana bir parça meyve daha uzatıyor.

Isı merkezime doğru titreşiyor. Bu kez Ossev bana bir parça kavun yedirdiğinde, suyu çenemden aşağı damlıyor ve Neska parmak uçlarıyla damlaları yakalamak için orada. Zaroun'un elleri çıplak göğüslerime gidip onları okşuyor ve içimden bir inilti yükseliyor.

"Bunu sevdim," diyor Ossev. "Onu her gün böyle beslemeliyiz."

"Belki de yaparız," diye mırıldanıyor Neska, bakışları bana kilitlenmiş. Islak parmağının ucunu ağzıma sokuyor, ben de daha fazla dokunuşa aç bir şekilde emiyorum. "Bunu ister misin, tatlı Yulenna?"

"Evet." Başımı eğip yüzümü onun eline sürüyorum. Şu anda elleri beni keşfederken ve vücutları bedenimin üzerinde gezinirken kendimi çok şımartılmış ve tapılmış hissediyorum. "Lütfen, lordlarım."

"Bunu söylemen hoşuma gidiyor. Sanki biz seninmişiz gibi söylüyorsun." "Öylesin." Neska'nın bacağına yapıştım, ona bakıyorum

Açlık. "Üçünüz de benimsiniz ve ben de sizinim."

Zaroun parmak ucuyla meme ucuma dokunuyor ve ben nefes nefese kalıp yüzümü tekrar Neska'nın eline sürüyorum. "Onu daha fazla besle," diyor Neska. Şimdiki Zamanın Sureti Ossev'e buyurgan bir hareket yapıyor. "Gücüne ihtiyacı var. Ölümlüler düzenli olarak beslenmelidir ve bu seferki diğerlerinden daha fazla çünkü üç tanrıya hizmet ediyor."

"Öyleyim," diye karşılık verir Ossev. "Sabırlı ol." Bana bir lokma daha yediriyor, sonra da çıtır çıtır bir ceviz veriyor, ben çiğnerken çenemi okşuyor. "Ekmek, sonra da şarap."

Neska'nın bacaklarına kıvrılmış, itaatkâr bir şekilde yiyip içiyorum. Zaroun sandalyesinde öne doğru eğilmeye devam ediyor, sanki bana dokunmaya doyamıyormuş gibi açıkta kalan tenimi okşuyor ve okşuyor. Ossev beni beslemeye devam ediyor, benim için en iyi lokmaları seçmeye büyük özen gösteriyor ve sonra onları yıkamam için bana küçük şarap yudumları sunuyor. Bu sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor, ta ki karnım doyana ve başım sert şaraptan biraz dönene kadar. Ayrıca sürekli dokunuşları yüzünden yüzüyorum, her biri doğrudan içime ısı gönderiyor. Yakınlıkları çok güçlü ama beni de tahrik ediyor.

Ossev bir yudum daha almak için bardağı dudaklarıma doğru kaldırırken hafifçe eğiyor. Ağzımı ıskalıyor, çenemden aşağı ve çıplak, açıkta duran göğüslerimin üzerine dökülüyor. Soğuk sıvının sıcak tenimdeki hissiyle nefesim kesiliyor ve geriye çekiliyorum.

Ossev, "Şimdi güzel hayvanımız kirlenmiş," diye mırıldanıyor. "Bunu düzeltmeliyiz."

"Kesinlikle. Mükemmel bir fikir," diye yanıtlıyor Neska.

Sonra Zaroun'un elleri ıslak göğüslerimin etrafında kayıyor, onları dolgunlaştırıyor ve sıcak vücudu arkamdan benimkine bastırırken meme uçlarımı dışarı doğru işaret ediyor. Neska yere doğru hareket edip ıslak tenimi yaladığında tekrar nefesim kesiliyor. Ossev bir sonraki anda diğer göğsümün üzerinde, meme ucumu yalıyor.

Sıcak zevk içimde parlıyor. Tenimdeki şarabı yaladıklarında inliyorum, sonra beni yalamaya devam ediyorlar. Onların sıcak, aç ağızları ve Zaroun'un göğüslerimi onlar için tutan nazik parmakları dışında dünyam yok oluyor. Kendi yanağıyla yanağımı dürtüyor ve öpüşebilmek için başımı çeviriyorum, dudaklarımız başka bir el - Ossev'in mi? Neska'nınki - elbisemin altından kayıyor ve sıırıslıklam olmuş amımın üzerinde geziniyor.

"Yatak odasına çekilelim mi?" Neska soruyor, dudakları hâlâ meme ucumu okşuyor. "Yoksa onu burada, mutfakta yere mi yatıralım?"

Zaroun'un öpücüğünden ayrılıp ona bakıyorum, gözlerimiz buluşuyor.

"Bizi nasıl istediğini söyle, tatlı Yulenna." Dili tenime değiyor. "Bize neye ihtiyacın olduğunu söyle. Biz senin lideriniziz."

Ossev'in dişleri diğer göğsüme sürtünüyor, keskin bir his ve vücuduma bir başka sıcak zevk kıvrımı gönderiyor. Neska cevabımı beklerken elimi Ossev'in saçlarında gezdiriyorum, yüzünü göğsümün eğimine sürtüyor. Ne istediğimi, neye ihtiyacım olduğunu söylememi bekliyorlar. Bunu şimdi tek bir kelimeyle bitirebileceğimi ve onların da buna saygı duyacağını düşünüyorum.

Her ne kadar üçüne de boyun eğiyor olsam da, hala sorumlu olan benim.

Baş döndürücü, lezzetli bir duygu.

"Üçünüzü de aynı anda istiyorum," diyorum, sadece havaya atmak için. Amacımın ne olduğu konusunda soru işareti kalmasın diye. "Bizim için yağ hazırladım, böylece herkes kaygan olacak ve vücudum için kolaylık sağlayacak. Yağlandıktan sonra üst kata, yatağa çıkmak istiyorum. Lütfen."

"Yağın için bizi çıplak mı istiyorsun?" Ossev göğüslerimin vadisine sokularak soruyor. "Yoksa sadece senin için mi?"

"Hayır, üçünüze de yağ süreceğim." Aklıma gelen görüntü karşısında nefesim kesildi. "Ve sonra beni yağlayacaksın, böylece seni her şekilde alabileceğim."

"Çok iyi hissettiriyor," diye inliyor Zaroun, sanki onu çoktan yağlamışım gibi. Başı boynuma doğru eğiliyor ve orada dinleniyor.

Parmaklarımı Neska'nın saçlarına doluyorum ve göğsümü tekrar öptüğünde, başını geri çekmeye zorlayarak onu çekiştiriyorum. "Sizi yağlamama izin verin lordum. Her yerinizi yağlamama izin verin."

Ossev ayağa kalkmadan önce ağzıma bir öpücük konduruyor ve zevkle bakan gözlerimin önünde cesurca soyunuyor. Onun için yaptığım kuşağı kalçalarından söküp atıyor ve soluk cübbesini bir kenara fırlatıyor. Uzun, uhrevi vücudu da en az geri kalanı kadar solgun, ama üçünün bir arada olduğu bu ruhani görüntüyü sevmeye başladım, çünkü bu ince vücudun bir dünya güç barındırdığını biliyorum. Aleti dışarı fırlamış, tıpkı geri kalanı gibi istekli.

Neska ayaklarının dibinde, gümüş rengi bakışları yoğunluğuyla beni yutuyor. Onun için yaptığım kuşağı dikkatlice çıkarıyor ve katlanmış halde sandalyesine koymadan önce dudaklarını şefkatli bir jestle kuşağa bastırıyor. Sonra aynı titiz hareketlerle soyunuyor ve aç bakışlarıma maruz kaldığında eli, başından boncuk boncuk ağ damlayan sertleşmiş sikine gidiyor.

Zaroun yanımdan kayıyor ve kuşağını gözlerinin üzerine koyarak mevcut göz bağını kapatıyor ve cübbesini yumuşak ve düzgün bir şekilde indirip içinden çıkıyor.

Üçü de o kadar güzel ve ruhani ki nefesimi kesiyor. Bu bir ziyafet... ve hepsi benim ziyafetim. Birdenbire hepsine tekrar dokunmak için acıktım.

ayaklarım, göğüslerim sallanıyor ve ben de kıyafetlerimi çıkarıyorum. En az üçü kadar çıplak olmak istiyorum. Kendime engel olamayarak öne doğru bir adım atıyorum ve kollarının bana sarılmasına bayılıyorum. Eller tenimi okşuyor ve bir diğerine geçmeden önce birini öpüyorum, her birinin tadına baktığımdan emin oluyorum. Garip bir şekilde, hangisinin hangisi olduğunu sadece kokusundan ve tadından anlayabiliyorum. Zaroun yumuşak, tadı tatlı. Neska'nın kokusunda sadece bir miktar narenciye var ve Ossev üçü arasında en topraksı olanı.

Neska çenemi tutarak beni tekrar ona doğru çeviriyor ve güzel gümüş gözleri tahrikle kaplanıyor. "Yağın, güzelim."

Evet, tabii ki. Elleri ve ağızları dikkatimi dağıttı. İsteksizce ellerinden kurtuluyorum ve yağ dolu kâseyi almak için odayı geçiyorum. Bitkileri çıkarıp kokusunu içime çekiyorum; etkili olması için yeterince demlenmiş. Üç sevgilime döndüğümde, kollarının bana sarılmasına bayılıyorum ama ben orada olmadığımda birbirlerinden uzaklaşıyorlar. "Ben yokken birbirinize dokunabilirsiniz," diye işaret ediyorum. "Benim için sorun olmaz. Bunu seksi bulurum."

Ossev Neska'ya bakar. Neska Ossev'e göz kırpar ve Zaroun'a bakar. Zaroun'un ağzının kenarları hoşnutsuzlukla aşağı doğru çekilir.

"Ya da değil. Benim için fark etmez." Belki zamanla hoşlarına gidecek bir şeydir. O zamana kadar, onları açgözlülükle kendime saklamaktan oldukça mutluyum.

Kaseyi Ossev'e veriyorum ve parmaklarımı içine daldırıyorum, sonra uzanıp Zaroun'un sikini parlayan ellerimle okşuyorum. İnliyor, vücudu dokunuşumla titriyor ve bana uzanıyor. Bir süre bana dokunmasına izin veriyorum, aletini okşarken onu öpüyorum ve sonra geri çekiliyorum. Parmaklarımı tekrar daldırırken elleri sırtımda geziniyor, bu sefer Neska'ya doğru ilerliyor. Bana bakışı neredeyse meydan okuyucu, ama öpmek için eğildiğimde yüzümü ellerinin arasına alıyor ve saygıyla beni öpüyor. Ossev'e doğru ilerlediğimde, Neska saf bir hayal kırıklığı sesi çıkarıyor, ama o

Durdur beni. Ossev'i de yağlıyorum, ellerim muhteşem sikinin üzerinde geziniyor ve kaygan, kendinden emin hareketlerle okşuyor. Elimde olmadan Neska'ya tekrar uzanıyorum ve sonra onlar bana dokunurken ikisine de otuz bir çekiyorum, nefesim boğazımda düğümleniyor.

Zaroun omzumu öpüyor ve arkama geçiyor. "Şimdi sen, güzelim."

Ossev'in gözleri beklentiyle parlıyor ve Neska bir elini önümde gezdirirken o da kokulu yağ dolu kaseyi masanın üzerine koyup parmaklarını yağlıyor. Ben titreyene kadar nazik okşamalar ve öpücüklerle bana dokunuyorlar ve sonra Ossev'in yağlanmış parmakları amımın üzerinde geziniyor.

"Şimdiden çok sıcak ve ıslak," diyor yüksek sesle. "Hisset onu."

Neska parmaklarını yağ kabında gezdiriyor ve sonra bana dokunuyor, parmakları Ossev'inkilerle hakimiyet için yarışıyor. Onlar birlikte bana dokunurken inliyorum, eller klitorisimin ve kıvrımlarımın üzerinde geziniyor, sonra ağrıyan kanalıma giriyorlar. Dizlerim bükölüyor ve onlar bana tekrar tekrar dokundukça Zaroun'a karşı zayıf bir şekilde eğiliyorum, tek ses benim düzensiz nefesim ve dudaklarındaki ismimin fısıltısı.

"Şimdi kayganlaştı," diyor Neska konuşarak. "Çevir onu Zaroun, böylece diğerk deliğini de yağlayabilelim."

Her ne kadar bu planımın bir parçası olsa ve başından beri bunu bekliyor olsam da, içimden kaçan ihtiyaç iniltisine engel olamıyorum. Zaroun'un kolları etrafımda, ağız benimkinin üzerinde, beni dikkatimi dağıtacak şekilde öpüyor. Ossev kaygan ellerini yanlarımda aşağı yukarı gezdiriyor, sonra kalçalarımın arasına bastırıyor ve onlar için iyice açılmamı istiyor.

Yapıyorum ve hemen elleri orada, amımı okşuyor ve alay ediyor. Zaroun'un ağıza karşı boğuk bir ses çıkarıyorum, istilacı parmaklarına karşı kenetleniyorum. O kadar yoğun hissettiriyor ki, kıpırdayarak uzaklaşmak istiyorum... ve aynı zamanda onlara dayanmak istiyorum. Sıcak bir ağız kalçama öpücükler kondururken, parmaklar da kalçamın büzölmesine bastırıyor.

kıçımı. Ellerimi Zaroun'un saçlarına gömüp, daha fazla parmak kıçıma girerken ona yapışıyorum.

"Dokun ona Zaroun," diyor Neska. "Burasının ne kadar sıkı ve sıcak olduğunu hisset."

Ve sonra Zaroun da beni terk ediyor. Üçü de kıçımın girişini gerip kızdırarak daha fazla istilaya hazırlarken çaresizce eğiliyorum. Üçünün de bana bu şekilde dokunmasının hissi lezzetli olduğu kadar keskin ve düşmememin tek nedeni belime kilitlenmiş sıkı bir kolun beni tutuyor olması.

Neska, "Onu iyice açın," diye emrediyor. "Üçümüzü de ne kadar iyi aldığına bak. Çok güzel, çapamız. Çok da istekli."

İnliyorum. "Yatağa. Şimdi. Lütfen, lordlarım."

Bir parmak kıçıma girip çıkıyor, alay ediyor, ama sonra hepsi kayıp gidiyor ve bir kez daha öpücüklere boğuluyorum. "Bizim için hazır mısınız?" diye soruyor Ossev.

"Üçümüz de mi?" Zaroun omzumu ısıyor.

"Bütün güzel deliklerine, tatlı Yulenna?" Neska kalçalarımı kavlıyor ve sikini kıçımın yarığına sürüyor, bu da içime katıksız bir özlem dalgası gönderiyor.

Başımı sallıyorum, ihtiyaçtan kendimden geçiyorum. Tek bildiğim, üçünün alaycı dokunuşlarından daha fazlasına ihtiyacım olduğu. Her şeye ihtiyacım var.

"Yatak," diyor biri, kim olduğunu bilmiyorum.

Bir sonraki anda oda değişiyor, titriyor ve sonra üst kattayız, yatağın kenarı dizlerime geliyor. Sendeleyerek ilerliyorum, ellerimi yatağın ortasına koyuyorum.

"Bak ne kadar istekli," diye mırıldanıyor Neska. Bir eli sırtımdan aşağı inip kıçımı avuçluyor. "H e p i m i z için aç."

"Evet," kabul ediyorum. "Lütfen."

Bu doğru. Daha fazlası için sabırsızlanıyorum. Buna havaya ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım var.

Ama kimse bana uzanmayınca, muhtaç bir protesto mırıldanıyorum ve arkamı dönüp onlara bakıyorum. "Üçünüzle de birlikte olmak istiyorum lordlarım."

Zaroun hala bir sütun gibi. Ossev bana değil, Neska'ya bakıyor. Gümüş gözlü kader bir kez göz kırpmıyor ama onun dışında hareketsiz. "Sabırlı ol, tatlı ölümlü. Toplanıyoruz."

Toplanıyor musunuz? Bana ilk kimin dokunacağı konusunda tartışıyorlar mı? Zihinlerinde mi tartışıyorlar? Şimdi mi? Bu kadar muhtaçken ve yoğun bir doruğa yakinken mi? Zamanlamaları berbat. İyi o zaman. İkna edilmeleri gerekiyorsa, bunu yapmak için yeteneklerimi kullanmaktan mutluluk duyarım. Neska'nın önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, kaygan sikini ağzıma alıp hevesle emiyorum. Tadı yağ ve ot gibi ama nahoş bir tat değil. Bana seksi düşündürüyor ve onu boğazımın derinliklerine alırken bile inliyorum, bir elim şaftının tabanına sarılmış.

Ürkek bir ses çıkarıyor ve boğazımın arkasına sıcak, tuzlu bir sıçrama vuruyor. Onu emmeye devam ediyorum, bunu yaparken en yakınımıdaki kişiye uzanıyorum. Bu Zaroun ve sikini okşadığımda, ona daha iyi dokunabilmem için hevesle öne doğru hareket ediyor.

"Bize istekli olduğunı söyledi," diyor Ossev, yüzümdeki bir tutam saçı geriye doğru okşayarak. Sesinde bir onay tonu var. "Sorumluluğu al Neska. Onu en çok nerede memnun etmemiz gerektiğini söyle."

Titriyorum, amım bu düşünceyle sıkıca kenetleniyor. Bunu ifade etme şeklini de sevdim. "Bize nerede boşalabileceğimizi söyle" değil, "Yulenna'ya en çok zevki nerede verebileceğimizi söyle". Bir ölümlüye karşı üç tanrı olmasına rağmen kontrolün bende olduğunu hissettiriyor.

"Zaroun," diye mırıldanıyor Neska, ben başımı sikinin üzerinde sallarken bile. Hâlâ ağzıma akıyor ve yumuşama belirtisi göstermiyor. Tecrübelerime dayanarak onun hiç duraksamadan defalarca boşalabileceğini biliyorum, bu yüzden yanaklarımı çukurlaştırıyorum ve ona bakarken bile emmeye devam ediyorum.

Zaroun'un nefesi kesiliyor, elim kaygan uzunluğunun üzerinde geziniyor. Başımı kaldırmadan Ossev'e de uzanıyorum. Şaftını arayan elime bastırmaktan çok mutlu oluyor ve sonra üçüne birden sahip oluyorum. Odayı dolduran aynı yüklü enerji içimde süzülüyor gibi görünüyor, vücuduma zevk karıncalanmaları gönderiyor ve meme uçlarımı sıkılaştırıyor. Neska'nın sikinin etrafında inliyorum.

"Şşş, şşş," dedi bana. "Sabırlı ol. Buna değmesini sağlayacağız."

Çenemi tutarken kullandığı tatlı, sevecen ses tonunu severek gözlerimi kapatıyorum. Tanrım, ama hizmet edecek kadar gardımı indirmeyi seviyorum.

"Gözlerini aç," diyerek yanağıma dokunuyor. "Zevkin bir parçası da izlemek, değil mi? İzlemeyi sevdiğini biliyorum."

Sızlanıyorum, çünkü bu doğru.

Neska yoğun gümüşü bakışlarıyla beni yerimde sabitliyor. Sikini ağzımda devasa hissediyorum ve onu yerinde tutabilmek için çenemi gevşek tutmak için her şeyimi harcıyorum. Tükürük ağzımın köşelerinde birikiyor ve çenemden aşağı sızıyor. Berbat haldeyim. Ama Neska bu manzara karşısında sadece gülümsüyor, sanki onu emmek için kontrolümü kaybettiğimi bilmek onu çok memnun ediyormuş gibi.

"Onun kıcını istiyor musun, Ossev?"

Elim istemsizce sikinin etrafını sıkıyor ve Ossev inleyerek saçlarımı okşuyor. "İstediğimi biliyorsun."

"Sonra Zaroun yatağa uzanacak ve tatlı Yulenna'mız ona binecek ve sikini amına alacak. Yulenna onun üzerine yerleştğinde, sen de ona arkadan binecek ve onu bu şekilde memnun edeceksin."

Aman Tanrım. Amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor ve kendimi çok boş ve ağırlı hissediyorum. Bunu nasıl da istiyorum.

"Peki ya sen?" Ossev sorar.

"Bulduğum yeri seviyorum." Bana gülümsüyor, kontrolcü bir efendinin bakışı ve neredeyse boşalmama neden oluyor. "Beni emmeye devam edebilir, değil mi tatlı ölümlü?"

Ağzımın derinliklerine doğru iterken bile başımı sallamayı başarıyorum, memnun etmeye hevesli.

"Aferin kızıma," diye nefes alıyor ve yemin ederim amım daha da ıslanıyor.

Zaroun'un elleri kolumu okşuyor ve sonra üçü birden beni ayağa kaldırıyor. Neska'nın sikini kaybettiğimde bir protesto sesi çıkarıyorum ve ağzımdan kayıyor, tükürük ve yağla ıslak ve parlak bir şekilde parlıyor. Artık ellerim onların siklerinde de değil ve bedenlerine uzanıyorum, dokunmak için çaresizim, böylece onlar da bana dokunacaklar.

"Sabır," Neska chides Tekrar, silme ve Ağzımın yağ kaygan köşeleri. "Yoksa arzuladığınız şeyi elde edemezsiniz."

Bu noktada beni inkar edeceklerini sanmıyorum ama Neska'nın sesinin baskınlığını seviyorum. Benim zevkim konusunda ona güvenmenin, onun talepkâr ve özel bir ilah olmasına izin vermenin çok özgürleştirici bir yanı var. En iyi olduğu kişi olabiliyor ve tüm o kontrolcü doğasını kendi zevki kadar benim zevkime de odaklayabiliyor.

Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Zaroun'un yüzüne oturmak ister misin, Yulenna?"

"Evet," diye yalvardım. Ağrıyan amım buna bayılırdı.

"Eğer iyiysen, bunu daha sonra kıcına girdiğimde yapabilirsin," diye mırıldanıyor Neska. "Ama şimdilik Zaroun'un sikini al."

Eller kalçalarıma uzanıyor ve Zaroun'un yatağa uzanmış beni beklediğini fark ediyorum. Oh. Zaroun'un diğer kaderler kadar talepkâr olmadığı için hiçbir şeyin dışında kaldığını hissetmesini istemiyorum, bu yüzden üzerine eğilip onu tutkuyla öpüyorum, ağzımla ona ne kadar taptığımı ve benim için en az diğerleri kadar önemli olduğunu gösteriyorum.

"Biliyorum," diye fısıldıyor, şişmiş dudaklarımı ısırarak. "Her zaman biliyorum."

Kalçalarımı onunkilerin üzerinde kaydırıp sikine doğru sallanırken bile onu öpmeye devam ediyorum. Nefesinin benimkine karşı kekelemesini ve ellerinin beni ihtiyaçla sıkıca kavramasını seviyorum.

Aramıza uzanarak onu bomboş amcığma sokuyorum ve sonunda şaftının üzerine çöktüğümde dudaklarına karşı inliyorum. "Tanrım, bu çok iyi."

"Bize nasıl hissettiğini anlat, Zaroun," diyor Neska, eli omurgamdan aşağı kayıyor ve sonra kıcımlı okşuyor. "Sıkı, ıslak ve etrafında kenetlenmiş mi?"

Zaroun'la aynı anda onun sözleri karşısında inliyorum.

"Mükemmel," diye devam ediyor Zaroun. "Bizim Yulenna... her zaman çok mükemmel."

Onun iltifatları beni gelmiş geçmiş en şehvetli kadın gibi hissettiriyor. Kalçalarımı onun üzerinde sallayarak onu daha da içime çekiyorum. Vücutlarımız arasındaki sürtünmeyi ve homurdanarak benimle buluşmak için yükselmesini seviyorum.

"Sür onu," diye emrediyor Neska, yanağımı okşayarak. "Sür onu ama henüz boşalmasına izin verme."

Dalga geçmek mi? Zaroun'u kesinlikle kızdırabilirim. Ellerimi yanlarına koyuyorum ve kalçalarımın başına hiçbir şeyimi oynatmadan sikinin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplıyorum. Kalın şaftının içimde mekik dokuması o kadar iyi geliyor ki, kendi zevkime odaklanarak dudağımı ısıriyorum. Küçük bir doruk noktası yakalayabilirim, sonra-

Neska'nın parmakları çenemde sıkılaşıyor. "Henüz değil, sabırsız olan."

Zaroun'un üzerinde daha hızlı hareket ederek, vücudumdaki tüm açlık ve ihtiyaçla ona binerek ona sızlanıyorum. Kukum o kadar kaygan ve siki o kadar iyi hissettiriyor ki, doruk noktasının ulaşamayacağım bir yere sürüklendiğini hissedebiliyorum. Buna o kadar çok ihtiyacım var ki içimdeki her şey istemekten ağrıyor.

Ossev bir elini sırtımda gezdirerek, "Açgözlü," diyor. Çalışan kalçalarımın arkasına tırmanırken yatak kayıyor. "Boşalmak için ne kadar aç olduğuna bak."

"Yaramaz çapamız bekleyebilir," diye cevap veriyor Neska ve ellerimden birini yataktan kaldırıyor.

Zaroun'un sert şaftına geri batarak bir protesto inliyorum, sadece diğer elimi de havaya girmesi için. Bu beni bir süre

Ellerimi bağlamak için ip yerine ağ kullandığını fark ettim.

Bağlara karşı sarsılıyorum, nefes nefese kalıyorum ve Neska tekrar çenemi yakalıyor. Çenemi kavıyor ve gözlerimin içine bakıyor. Titriyorum, Neska'ya ve onun saf kontrol ifadesine bakarken Zaroun'un sikinin etrafında kenetleniyorum.

"Durmak mı istiyorsun?"

Nefes nefese başımı salladım. "Hayır, lordum."

"Eğer durmak istiyorsan, sadece düşünmen yeterli." Yüzümü inceliyor, sonra eğiliyor ve bana şaşırtıcı derecede nazik bir öpücük veriyor. "Artık eğlenmediğin zaman anlayacağız, güzelim. Bizimle güvendesin."

Beni rahatlattığı için duygulandım... Beni orgazmımdan uzaklaştırdığı için duygulandım ve hayal kırıklığına uğradım. "Biliyorum."

Sonra çenemi oynatıp başparmağını ısıriyorum.

Boğazından kısık sesle hırlıyor, gözleri parlıyor ve "yaramazlığımdan" memnun olduğunu anlayabiliyorum. "Kıçına sahip çık, Ossev. Onu doldur ve ona yetkili olmadığını hatırlat."

Bir el belime uzanarak beni öne doğru eğiyor ve tekrar inliyorum.

"Aynen öyle," diye mırıldanıyor Ossev, diğer eliyle kıcımın yanaklarını ayırıyor ve başparmağını vücudumun arka girişine bastırıyor. "İyi bir kız ol ve seni boşaltalım."

Ossev'in sözleri üzerine ona sarıldığımda Zaroun'un nefesi kesildi.

Neska, "İyi bir kız olarak anılmaktan hoşlanıyor," diye belirtiyor. "Onun etrafında nasıl gerildiğini hissettin mi?"

"Belki de parmağımın kıçında olmasından hoşlanıyordur," diye mırıldanıyor Ossev, yaklaşarak. Sırtıma bastıran sıcaklığını hissedebiliyorum.

"İkisi de," diye idare ediyor Zaroun. "İkisini de seviyor."

Kendi adıma cevap verebileceğime itiraz etmek istiyorum ama haksız değiller. Bundan hoşlanıyorum. Çok fazla. Dikkat dağıtıcı ve lezzetli ve vücudumun gerildiğini hissedebiliyorum, çaresizce

Orgazmla serbest bırakıyorum. Bileklerimdeki bağları çekiştiriyorum ama sıkı sıkıya tutuyorlar ve bu da olaylara başka bir müstehcenlik katıyor - ne kadar uğraşırsam uğraşayım kaçamıyorum.

Ossev'in horozunun başı kıcımın büzülmesine sürtünüyor ve bir sonraki sert itiş bekleyerek inliyorum.

Ama öyle olmuyor. Onun yerine, eli ön tarafıma dolanıyor ve klitorisimi ovuyor, hızlı ve öfkeli bir şekilde ve ben sert bir şekilde doruğa ulaşıyorum, serbest bırakılmamla haykırıyorum. Ovalamaya devam ediyor, Zaroun altımda düzensiz sesler çıkarırken bile vücudumdan kurtulmayı sıkıyor. Doruğa ulaşmayı bitirdiğimde, kollarımdan ağlara asılırken gevşek, sıkılmış ve bitkin bir haldeyim.

Ossev eğildi ve omzumu öptü. "Buna ihtiyacı vardı."

Neska, "O zaman onu tekrar boşaltmamız gerekecek," diye cevap veriyor ve Ossev'in kontrolü ele almasına biraz içlerim gibi görünüyor.

"Oh, yapacağız." Ossev başparmağını yağlanmış arka tarafıma sokup çıkarıyor ve o bunu yaparken ben de bitkin bir inilti çıkarıyorum. Bir an sonra başparmağını değil, sikini tekrar sokuyor ve beni tekrar öne doğru ittiğinde Zaroun'un kolları etrafımı sarıyor. Zaroun'un elleri aşağıya doğru inip Ossev'in vücuduma girebilmesi için kık yanaklarımı ayırırken kollarım iki yanıma doğru uzanıyor ve inliyorum.

Aynı anda iki sevgili edinmeyeli uzun, çok uzun zaman oldu ve bunun ne kadar istilacı ve sıkı hissettirebileceğini unutmuşum. Sanki bedenimin kaldırabileceği sınıra kadar zorlanıyormuşum gibi. Ossev sikini içime sokarken inliyorum, yavaş ama istikrarlı bir şekilde çalışıyor. Neska yüzümü okşamaya devam ediyor, Ossev'in kıcıma ne kadar derin girdiği, beni bu kadar dolu görmenin ne kadar iyi görüldüğü, amımın her nefeste sıkılaşmasının Zaroun'u nasıl hissettirdiği hakkında pis sözler mırıldanıyor.

Ossev k   yanağıma dokunarak sallanmasını sağlıyor ve sonra zevkle homurdanarak üzerime doğru eğiliyor. "  ok iyi."

"Yulenna?" Neska sorar.

Zevkin puslu havasında önemdeki elinin belli belirsiz farkındayım. Ossev'in siki i ime doğru girerken ve altımda yatan Zaroun'un elleri   n  m   okşarken amım Zaroun'un­kinin etrafında tekrar tekrar kenetlenirken bacaklarımın a ıldığını hissediyorum. Neredeyse çok fazlaymış gibi geliyor ama Neska'nın bakışlarıyla karşılaştığımda hâlâ daha fazlasını istediğimi fark ediyorum.

Ben de Neska'yı istiyorum.

Ben de ağzımı daha geniş açıp ona yalvaran bir bakış attım. "Sen de beni istiyor musun?" diye soruyor, bakışları yoğun bir şekilde

Benim. "Daha yetmedi mi, açgözlü kız?"

"Henüz doldurulmamış bir ağzım var lordum."

Kıkırdıyor ama gözlerinin parlayı ından bundan hoşlandığını görebiliyorum. Katılmasının istenmesi hoşuna gidiyor. Sarma  dolaş bedenlerimizin odak noktası onların değil benim zevkim olsa da kontrolün onda olmasından hoşlanıyor.

"Ellerin olmadan beni alabileceğini düşünüyor musun?" diye soruyor, diğerleri bana karşı hareket etmeye ba larken bile ba ını eğiyor.   nliyorum, çünkü akıntıyla birlikte sürükleniyor gibiyim. Hem Ossev hem de Zaroun beni kavrayıp iterken yapabildiğim tek şey tutunmak. Bu sırada Neska   nemi yerinde tutarak beni gözlerinin içine bakmaya zorluyor. "Seni bırakamayacak kadar bağlı görmek hoşuma gidiyor."

"Sizi götürebilirim lordum," diye söz veriyorum. "  zin verin size göstereyim."

Ossev'in eli omzuma gidiyor ve nefesimin kesilmesine neden olan hızlı, sert vuruşlarla kıçıma girerken beni yerimde tutuyor. Zaroun daha nazik ama daha az istekli değil. Sonra Neska orada, yatağın üzerinde değil yanında duruyor, ayaklarının altına ağ   r  yor ve onu yerden kaldırıyor, böylece onu emmem için m  kemmел bir y  ksekl  e geliyor.

Onu hevesle ağzıma alıyorum, sıcak zevk içimde yuvarlanıyor. Ba ından beri istediğim şey buydu.

Spidae'm yatak odasında benimle birlikte. Üçümüz de birbirimize bağlıyız ve birbirimizi seviyoruz.

"Üçümüz de burada seninleyiz," diye onaylıyor Neska, onu boğazıma alıp ağızımla işlerken bir elini saçlarıma daldırıyor. "Birlikte."

Zaroun altımda titriyor, salıverilmesiyle birlikte sıcak bir yapışkanlık uyluklarımın iç kısımlarına dökülüyor. Zaroun'un bu kadar çabuk orgazm olmasından dolayı hayal kırıklığına uğrayan biri varsa da bunu belli etmiyor çünkü içimi okşamaya devam ediyor, hareketleri daha çılgınca bir hal alıyor ve birden fazla kez boşalacağını fark ediyorum. Ossev homurdanıyor ve ben Neska'yı dillemeye devam ederken bile bana daha sıkı sarılıyor. Onu sertçe emiyorum ve boşalmadan hemen önce inleyip ağızımdan çekiliyor, çeneme ve göğüslerime ağlar püskürtüyor. Zaroun beni tekrar dolduruyor, içime girerken vücutlarımız kaygan sesler çıkarıyor ve başparmağını klitorisimin üzerinde kaydırarak ikinci kez de boşalmamı sağlıyor.

Ossev en son doruğa ulaşan kişi oldu ve doruğa ulaştığında çekip arka tarafımı serbest bırakmasıyla kapladı, benim yapış yapıştı ve üçünün de izlerini taşıyordu. Ossev sırtıma yaslanırken ve Zaroun altımda pantolonunu indirirken ben ağın içinde gevşek bir şekilde sarkıyorum. Neska ayakta durmaya devam ediyor ama beni kendine doğru çekiyor, artık bağlanmamış saçlarımı okşuyor ve yanağımı karnına yaslıyor.

Hava hâlâ üçünün enerjisiyle yüklü gibi ama daha az yoğun, daha az acil. Doymuş hissettiriyor.

Yanağımı Neska'nın karnından kaldırıyorum, ağlar tenime yapışıyor ve ikimizi birbirine bağlıyor. Ben uzuvlarımızın birbirine dolanmasına odaklanırken bile o yüzümü sevgiyle okşamaya devam ediyor. Her yerde ağ var. Önümün her tarafına sıçramış ve kalçalarımın iç kısımlarından aşağıya perçemler halinde akıyor. Arka tarafım da kaplanmış gibi. Neska'ya baktığımda onun da göbeği tellerle kaplı ve Zaroun da neredeyse benim kadar dağınık görünüyor.

Sanırım yatak takımının birkaç kez iyice yıkanması gerekecek.

"İstediğin bu muydu, tatlı çapa?" Neska beni tekrar okşayarak soruyor. Bakışlarındaki o ateşli yoğunluk gitmiş, yüz ifadesi düpedüz sevecen bir hal almıştı. "Seni memnun edebildik mi?"

Mutlu bir şekilde başımı sallıyorum. Benim için mesele doruğa ulaşmak değildi. Sadece üçüne aynı anda bağlı hissetmekle ilgiliydi. Beni iki kez boşaltmış olmaları -ve onların da boşalmış olmaları- sadece ilave bir zevkti. "İstediğim her şeydi."

Biri uzanıp bir kolumu, sonra da diğerini kurtarıyor ve ben Zaroun'la birlikte yatağa yığılıyorum. Hemen kollarını bana doluyor, yan dönüyor ve başını yüzüme yaslıyor. Gözlerimin bağlı olduğuna dikkat ederek yanağına dokunuyorum ve Ossev diğer tarafıma geçip bana sarılınca memnun oluyorum. Neska da yatağa giriyor, başımızın yanına uzanıyor ve saçlarımı okşuyor. Temizlenmek için birazdan kalkmamız gerekecek ama şimdilik bedenlerin ve ağların baskısıyla çevriliyim ve bundan daha fazla memnun olamazdım.

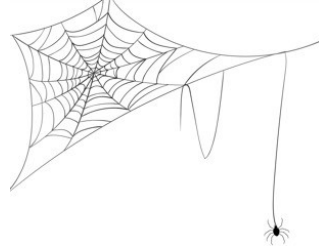
Tavana bakarken, orada da her zaman var olan ağları fark ediyorum. Aklıma yeni bir düşünce geliyor ve kendi kendime kıkırdıyorum. Bu yüzden mi kulenin her yerinde örümcek ağları var? Spidae'lerin her birinin ellerinde sikleri, duvarlara tohumlarını püskürttükleri ani ve vahşi bir zihinsel görüntü geliyor aklıma.

"Yaramaz şey," diye mırıldanıyor Ossev, omzuma bir öpücük kondurarak. "Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

"Sadece o da izlerse," diye ekliyor Neska ve ben kıkırdarken bile zihnim daha iffetsiz, örümcek ağlarıyla kaplı fikirlerle dolup taşıyor.

Belki de ben yaramaz bir şeyimdir. Ama ben onların yaramaz şey, ve bu en iyi kısmı.

SONSÖZ

BAHÇEM ÇOK GÜZEL.

Aslında bu benim bahçem değil. Benimki havanın ilk acı gününde öldü ve ne kadar uğraşırsam uğraşayım hiçbir şey bir fideden daha büyük büyümedi. Aylarca bunun için üzüldüm ama sonra tatlı Spidae lordlarım bana bir iyilik yaptı. Vahşi Doğanın Tanrısı Lord Kassam, bahçemin hüzünlü kalıntıları üzerinde çalışmaya başladı ve bir harikalar diyarı yarattı. Şimdi yemyeşil, güzel ve her türlü kötü hava koşulundan etkilenmiyor, her asma ve daldan meyveler sarkıyor.

Yeşillikler arasında dolaşıyor, kocaman yaprakları okşuyorum. Günün griliğine rağmen açan bir çiçeğin kokusunu içime çekiyorum ve gerçekten çok sevildiğimi hissediyorum. Masam için kesmek üzere bir tane seçmeden önce birkaç çiçeğe dokunuyorum ve sonra yerdeki sarmaşıklarda büyüyen büyük salatalıklara doğru ilerliyorum. Atıştırmak için küçük bir tane seçiyorum ve sonra ikramlarımla birlikte içeri giriyorum. Büyülü, tanrı eli değmiş bahçem o kadar hızlı ve bol büyüyor ki düzenli olarak budamak zorunda kalıyorum ama umurumda değil. Elma bana yardım ediyor ve benim için bile çok fazla yiyecek olduğunda, onu bir kozaya bağlayıp diğer çapalara, Faith ve Max'e gönderiyorum.

Vahşi Tanrı'nın çapası Carly'nin meyve hediyelerine ihtiyacı yok sanırım. Onun yerine güzel elbiseler gönderiyorum.

Ossev kuleye açılan kapıda beni bekliyor ve ben de ona gülümsüyorum. "Bu gece salatalık var."

Ben parlak kırmızı eteklerimi savurarak yanından geçerken burnunu kırıstırıp düşünüyor. "Bu türden bir şey yedim mi?"

"Salamura yaptırmıştın," diye belirttim. "Bu taze. Lezzetini ortaya çıkarmak için biraz tuz ekleyeceğim ve tadı farklı olacak, göreceksiniz."

"O zaman tekrar tadına bakacağım."

Eğlenerek ona bakıyorum. Salatalık bir yemek değil elbette, ama tabağıma eklediğim şeyler -kuru et, kuruyemiş ve ekmek- ona hitap etmiyor. O benim kemiricim, Ossev. Sırf beni yerken gördüğü için bahçedeki her şeyi denemekten hoşlanır ve bu zevki kaçırmak istemez. Zaroun'u memnun etmek kolay ve Neska da aşına olduğu şeyleri seviyor ama Ossev üçü arasında en maceracı damak tadına sahip. Düzenli olarak yeni ikramlar deneyebilmesi için bir şeyleri değiştirmek için elimden geleni yapıyorum.

Hem rahat hem de keyifli bir rutine yerleştik. Sanırım bazı çapalar heyecan ve heyecan dolu bir hayat isteyebilir, ama ben kulenin benim olmasını ve istemem gereken her şeye sahip olmayı seviyorum. Üç lordumu terk etmek ya da terk etmek gibi bir arzum yok. Kendimi nadiren sıkılmış ya da huzursuz bulursam, her zaman bakabileceğim bir ayna var... ya da bunu arkadaşlarımla iletişim kurmak için kullanabilirim. Faith ve ben düzenli olarak konuşuyoruz, Max ve Carly ise daha az. Yine de bir tanrıya hizmet etmenin nasıl bir şey olduğunu anlayan bir arkadaş çevresine sahip olmak güzel. Bu arkadaşlarla kule odamın rahatlığında konuşabilmek daha da güzel.

Ossev yanağıma bir öpücük konduruyor ve eteklerimin arasından sırtımı okşuyor. "Neska seni arıyor."

"Ben hiçbir yere gitmedim." Mesajı iletmek için Neska'nın değil de Ossev'in burada olması beni eğlendirdi. Şimdiki Zamanın Kaderi üçümüz arasında en huysuz olanı, zamanımdan payını alamadığını hissederse hemen surat asıyor. İlişkinin kontrolü için aramızda sürekli bir itme-çekme var, ama her zaman ben kazanıyorum. Neska beni paylaşmazdı

Ama sadece onun için değil, üçü için de burada olduğumu açıkça belirttim.

Ve üçü beni mutlu ettiği için o da buna uyuyor. Üçümüz de sık sık yatağa girmiyoruz.

-hâlâ en çok benimle mutlu oluyorlar- ama birlikte olduğumuzda, patlayıcı ve heyecan verici oluyor.

"Evet, ama Neska seninle konuşması gereken önemli bir şey olduğunu söylüyor." Kolları arkamdan dolanıyor ve ardından Ossev bana sarılıyor. "Onunla konuşmalısın."

Bu Ossev gibi değil. Zaroun gibi yapışkan değil. Aksine, üçü arasında en şakacı olan o. Ruh hali bozuk görünüyor ve bu beni endişelendiriyor. Konularında kötü bir şey mi gördü? Başka bir savaş mı? Cleaver'lı Aron kendi düzlemine döndüğünden beri daha fazla çatışma başlatmakta hızlı davrandı ve bazen Spidae'min ruh halinde bunların yansımalarını hissediyorum.

"Nedir bu?" Ossev'e merakla soruyorum. "Sadece... Neska ile konuş."

Başımı sallıyorum, salatalığımı daha sonra yemek üzere bir kenara koyuyorum. Açım ama üç tanrının çapası olarak her zaman açım. Yemek bir süre daha bekleyebilir. Ossev'in ısrarı ve tuhaf ruh hali beni endişelendiriyor. "Zaroun'a geç kalacağımı söyleyeyim. Bu öğleden sonrayı onunla geçirmem gerekiyor."

Öpüşüyoruz ve sorunun ne olduğunu anlamaya çalışarak yüzünü inceliyorum. Savaş olamaz. Savaş olduğunda tedirgin olurlar ama böyle endişelenmezler. Ben uzaklaşırken Ossev'in dokunuşu sanki beni bırakmaya dayanamıyormuş gibi devam ediyor ve Zaroun'un ağ odasına doğru kulenin rampasını tırmanırken bile bunu düşünüyorum.

Geleceğin Sureti orada, her zamanki gibi beni bekliyor. Sırtı bana dönük, elleri parlayan tellere gömülmüş, onları ayıklıyor, örgüden çekiyor ve gerektiğinde sıkıştırarak kurtarıyor.

"Zaroun?" Kapının önünde bekleyerek seslendim. "Buradayım."

Dönüyor, gözleri kapalı ve bana doğru adım atarken yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Yulenna?"

"Benim." Ona doğru ilerliyorum, yeterince yaklaştığımda kollarına dokunuyorum. "Dönmeden önce Neska'yı ziyaret etmeliyim. Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?"

"Her şey yoluna girecek...?" Başını bazen yaptıkları o örümcek gibi eğiyor.

"Bu bir soru mu? Bana mı soruyorsun?" Dudağımı çiğniyorum, endişeliyim.

"İyi olacak mı?" Zaroun yanağıma dokunuyor. "Yulenna mutlu. Her şey yolunda."

O zaman cevabı bilmiyor. Bunun ne hakkında olduğunu bilmiyor ve bu beni endişelendiriyor. Zaroun net olarak göremediği şeyleri açıklamaya çalıştığında sözleri kafa karıştırıcı oluyor. Bu her neyse, benimle ilgili. Acaba Neska'yı gücendirecek bir şey mi yaptım? Dün geceyi düşünüyorum, ayaklarının dibine oturduğumu ve bana çerez yedirdiğini, sonra da üç kez boşalana kadar amımı yaladığını. Sonra Ossev'e beni siktirdi, ben de başımı Neska'nın kucağına koyup onun sikini yaladım. Çok güzel vakit geçirmiştik ve sonrasında birlikte yatağa kıvrılmıştık, bu yüzden onun da hoşuna gittiğini düşünmüştüm. Üzgün ayrıldığını sanmıyorum, ama belki de başka bir sorun vardır?

Zaroun'a "Kısa süre içinde döneceğim, söz veriyorum," diyorum.

"Her şey yolunda," diyor usulca, yüzünde üzgün bir ifade.

Gözyaşlarım gözlerime batıyor ve onları kırıştırarak uzaklaştırıyorum, sinirli ve endişeli bir şekilde. Neyin yanlış olduğunu bile bilmezken ağlamanın bir anlamı yok. Ama Ossev'deki ve şimdi de Zaroun'daki üzüntü ve endişeden hoşlanmıyorum. Kalbim göğsümde çarparak Neska'nın odasına doğru rampayı koşar adım çıkıyorum.

Orada, saç tellerinden ayrı duruyor ve düşünceli bir şekilde onlara bakıyor. Odaya girdiğimde bana doğru dönüyor ve yüz ifadesi tipik Neska ifadesi - tamamen okunamaz.

"Neler oluyor?" Hışırdayan eteklerim bacaklarıma dolanırken hızla içeri dalarak soruyorum. "Ossev buraya gelmemi söyledi ve Zaroun mesafeli davranıyor. Neden herkes bu kadar garip davranıyor? Beni endişelendiriyorsun."

Neska uzun bir süre bana bakıyor. Normalde bana böyle baktığında uzanıp yüzüme dokunur ya da ağzımı okşar. Ağzımı okşamaya bayılır. Ama bugün bana uzanmıyor ve bu beni her şeyden çok endişelendiriyor.

"Yüce Baba'yla görüşüyorduk." Gözlerim kocaman oldu. Yüce Peder mi?

Neska'nın gümüş gözleri kısık ve duygusuz. "İnsanlıkla yeniden yeterince bağlantı kurduğumuzu ve çok şey öğrendiğimizi düşünüyor. Varlığınıza artık gerek yok. İstedığınız zaman gidebilirsiniz."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. Tanrıların çapaları ömür boyu hizmet eder sanırdım. Benim onların çapası olmamdan hoşlandıklarını sanıyordum. Düşündüm ki... "Oh."

Yüzü okunmuyor. "Bana nereye bırakılmak istediğinizi ve ne zaman bırakılacağınızı söyleyin."

"Oh..." Ani bir gözyaşı hücumuna daha karşı koyuyorum. Bunu daha önce de yaşadım - yerleşik ve rahat bir hayata geçtikten sonra hayatım bir kez daha alt üst oluyor. Hizmet ettiğim adamın (ya da adamların) benden bıkmaması. Peki bu sefer neden bu kadar acıtıyor? Neden kalbim buza dönüşmüş gibi hissediyorum?

Üç Spidae'ye çok düşkünüm. Onlara tapıyorum ve bana davranışlarını seviyorum. Kuledeki evimi seviyorum. Bahçemi seviyorum. Tuhaf, oyuncu örümceğim Elma'yı seviyorum. Herkesi gözetlememi sağlayan aynamı seviyorum ve güzel elbiseler için sonsuz kumaş kaynağına sahip olmayı seviyorum. Onlarla birlikte acımasız dünyadan uzakta güvenle saklanmayı ve bir sonraki yiyeceğimin -ya da bir sonraki müşterimin- nerede olabileceği konusunda endişelenmemeyi seviyorum.

En çok da Spidae'yi seviyorum. Ossev'i merakı ve hevesi için seviyorum. Zaroun'u tatlılığı için seviyorum.

ve onunla sessiz zaman geçirmek. Neska'yı kontrolcü, yoğun tavırları ve beni fethetmek istiyormuş gibi davranması ve talep etmesiyle seviyorum... ve en ufak bir kıymığım olsa, acım için ilk telaşlanan ve üzülen o oluyor. Bana kendimi özel ve değerli hissettiriyorlar ve her birini ayrı ayrı ve bir bütün olarak seviyorum.

Hayatımı onlar olmadan düşünemiyorum. Kendimi Rastana'ya, Aventine'e ya da hatta doğu krallıklarına geri dönerken göremiyorum. Tam burada kalmak istiyorum.

Ama böyle bir seçeneğim olmayabilir.

"Anlıyorum." "Çok sessizsin."

"Ne düşüneceğimi bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum. Bakışlarımı düşürdüğümde elinin yan tarafında seğirdiğini, sonra da büküldüğünü fark ediyorum. Sanki bana dokunmak istiyor ama kendine güvenmiyor.

Bu küçük hareket beni duraksattı. Ossev'i ve Zaroun'un benim mutlu olmamla ilgili kopuk kopuk sözlerini düşünüyorum. Bunu benim için mi yapıyorlar? Özgür olabilmem için bana seçim şansı mı veriyorlar?

Neska'ya bakıyorum. "Kalmamı ister misin?"

Yutkunuyor, bu hareket garip bir şekilde insani. Bakışları üzerimde geziniyor. "Ben... seni etkilemeyeceğim."

Ama sesinde ona ihanet eden bir aksaklık var. Onu bunu fark edecek kadar iyi tanıyorum. Neska kendi halindeyken, keskin kelimeler ve kesici ifadeler kullanır. Tereddüt etmesi bana her şeyi anlatıyor.

Ben de elini tutup yanağıma götürüyorum ve parmaklarının tenimde seğirdiğini hissediyorum. "Kalmamı istiyor musunuz lordum? Evet mi, hayır mı?"

"Sana mutluluk getirecek şeyi istiyorum." Parmakları titriyor ve sonra yanağıma yumuşatıyor. "Seçim tamamen senin olmalı."

"Ama üzgünsünüz. Üçünüz de üzgünsünüz. Bunu söyleyebilirim." Yüzümü çeviriyorum, avucunun içine bastırıyorum ve onu öpüyorum. "Böyle bir zamanda üzgün olmak çok insani bir şey. Yüce Peder haklıydı. Çok şey öğrendiniz."

"Eğer özgürlüğünüzü istiyorsanız, sizi tutmayız. Senin mutsuzluğun bize mutluluk getirmez." Sert ağzının köşeleri minik bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Bunu şimdi fark etmekten nefret ediyorum."

"Beni önemsedğin için mi? Önemsemek kötü bir şey değil. Seni işinde daha iyi yapar. Ölümlülere sempati duymayı sağlar. Seni rahatsız etse bile bundan memnunum." Ona gülümsüyorum, duygulanıyorum. "Ve nasıl hissettiğim konusunda endişelenmen hoşuma gidiyor."

Sessiz.

Sessizliğine aldırmiyorum. Biliyorum çünkü şu anda çok şey hissediyor. Hareketleri bana her şeyi anlatıyor. Elinin küçük seğirmeleri. Sanki elbisemde delikler açabilecekmiş gibi bana bakışı. İlerliyorum, bir elimi beyaz ipek cübbesinin önünden aşağı doğru kaydırıyorum ve belindeki kuşakta duruyorum. Ona yaptığım kuşağı takıyor.

Dağınık dikişlerin bazılarıyla uğraşmama ve onun için yeniden yapmayı teklif etmeme rağmen kuşağı her zaman takıyor. Her gün sadakatle takıyor. "Kuşağını takmışsın."

"Her zaman. O benim en değerli varlığım."

Ona bakıyorum, tatlılığına gülümsüyorum. "Biliyorsun Neska... Burada olmak istemezsem beni tutmak istememeni anlıyorum. Teklifin için minnettarım. Ama seni daha iyi hissettirecekse, gitmek istesem bile beni tutamazsın."

Sesimin şakacı tonu karşısında neredeyse kıllanıyor, ve ben eğlenceye karşı koymak zorundayım. "Seni kesinlikle tutabilirim."

"Hayır, sizi temin ederim, yapamazsınız. Kalmak istemeseydim, kalmazdım."

Neska'nın gözleri kısılır. "Ellerinizi ve ayaklarınızı ağla bağlasam nasıl olur?"

Düşünüyormuş gibi yapıyorum, sonra şakacı bir şekilde cevap veriyorum, "O kadar sert orgazm olurdum ki zaten hiç ayrılmak istemezdim."

Eğlenerek ofluyor ama uzun, ince bedenindeki gerginliğin bir kısmı azalıyor. "Zaten çabuk orgazm oluyorsun."

"Biliyorum. Üç lordum da beni boşaltmak için ne istediğimi biliyor." Parmaklarımı göğsünün üzerinde gezdiriyorum. "Beni yatakta nasıl memnun edeceklerini biliyorlar... ama onlarla kalmak isteyip istemediğimi nasıl soracaklarını bilmiyorlar. Merak uyandırıcı, sence de öyle değil mi?"

Neska elimin altında geriliyor. "Sen... kalmak mı istiyorsun? Çapamız olarak kalmak mı?"

"Her şeyden çok. Sizin olmayı seviyorum. Üçünüzün de bana ait olmasını seviyorum. Asla ayrılmak istemiyorum."

Gözleri sıcaklıkla parlıyor ve gerginlik havayı terk ediyor. Bana doğru uzanıyor, önce yanağımı sonra boynumu avuçluyor ve alnını benimkine bastırıyor. "Emin misin?"

"Tamamen. Sizin çapanız olmayı seviyorum... üçünüzün de çapası."

Boğazından eğlenen bir ses çıkarıyor. "Evrende bizi üç yüzü olan tek bir yüz yerine üç ayrı yüz olarak gören tek kişi sensin."

"O zaman ihtiyacın olan tek kişi benim." Rahatlamış bir şekilde ona gülümsüyorum. "En azından ben yaşlanana ve sen benden bıkana kadar."

"Hayır. Asla." Başını sallıyor, gözleri kapalı, alnı hâlâ benimkine değiyor.

"Ben ölümlüyüm. Yaşlanırsınız-

" "Hayır."

Bu beni duraksatıyor. O kadar emin ki. "Hayır...?"

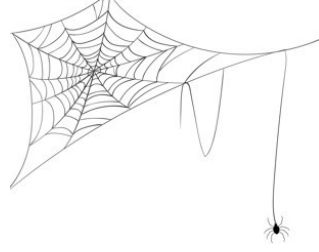
"Rhagos ile bir anlaşma yaptık. Ölüm senin ipliğine asla dokunmayacak. Bizim olduğun sürece, sen de asla yaşlanmayacaksın. Bu bizim kontrolümüzde olan bir şey." Bir parmak ucuyla kulağımı çiziyor. "Sen de bizim gibi zamanda donmuş olacaksın. Bu seni rahatsız ediyor mu? Ne düşünüyorsun?"

"Bence... bu bize duvarları örümcek ağlarıyla kaplamak için çok zaman kazandırır." Ona sırtıyorum. "Bir sürü örümcek ağı."

Neska sadece inliyor ve sonra beni öpüyor. Kalbim doldu. Ben de onu öperek onu ne kadar çok sevdiğimi gösteriyorum. Diğer eller sırtımı okşayıp bana dokunduğunda ve diğer iki Spidae'nin geldiğini haber verdiğinde şaşırıyorum. Bu saf ve katıksız sevinç anını paylaşıyoruz.

Sanırım bu birçoğunun ilki olacak, çünkü zaman uzun...
ve istediğimiz kadarına sahibiz.

Yazarın Notu

Merhaba!

Savaş Tanrısına Bağlı çıktığından beri Yulenna'nın hikâyesini soran insanlar oldu. Herkes kendini özverili bir şekilde üç ucubeye sunan kadın hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu (hah). Yulenna'nın kesinlikle bir hikayesi olduğunu düşünsem de, bana tam uzunlukta bir romandan çok bir novella gibi geldi. Aspect and Anchor kitaplarının çoğu oldukça uzun ve destansı bir kapsama sahip ve Yulenna'nın hikayesi aşağı yukarı kulenin kendisiyle sınırlı kalacak çünkü üç Spidae kuleden hiç ayrılmıyor.

Bu konu hakkında düşündükçe, hikâyelerinde daha fazlası olabileceğini düşündüm. Spidae'ler kendilerini dış dünyaya aynı olarak sunuyorlar, ancak her bir yönden ele alınan her işin onları nasıl etkileyeceğini düşünmeden edemedim. Ossev (geçmiş) bir gözlemci ve biraz da dedikoducu. Neska (şimdiki zaman) kontrolcü. Zaroun (gelecek) biraz melankolik. Bunları ve Yulenna ile ilişkilerini biraz keşfetmek istedim ve sonunda çok eğlenceli ve baharatlı oldu!

(Baharattan bahsetmişken - bu serideki en baharatlı kitap olabilir mi? Ama bir kadının üç erkekle birlikte olması ve hepsini aynı anda yatağa atmaması mümkün değil. Yani, hadi ama. Ve akarsuların kesişmemesine gelince... Spidae'nin

ilişki biraz fazla ailevi gibi geldi ve bu yüzden birbirlerine dokunmaları doğal bir eğilim olmazdı. Yulenna'nın dediği gibi, ileride onları da bu ilişkiye dahil etmesi gerekecek).

Bir süredir bu hikayeyle uğraşıyordum - ne zaman başlasam başka bir teslim tarihi öne atlıyordu. Beni FB'de takip edenler bir süredir üzerinde çalıştığımı biliyorlar, bu yüzden tamamladığım için iki kat mutluyum çünkü hepinizin onu beklediğini biliyorum! Sonunda Yulenna, Ossev, Neska ve Zaroun hakkında bir şeyler okuyabileceğiniz için çok heyecanlıyım. Özellikle bu dünya için daha fazla fikrim var, en az iki tanesi 'fikir' yığınımda, bu yüzden gelecekte daha fazla duyuru bekleyin! Özellikle Hastalık Tanrısı Kalos'a ulaşmak istiyorum. Partilerde eğlenceli olacağı benziyor.

Duyarlı okuyucum olduğu için Zintle Mfobo'ya özel olarak teşekkür ederim. Notlarınız tam anlamıyla mükemmeldi ve bu dörtlüyü benim kadar sevmenize çok sevindim!

<3

Yakut

Daha fazlasını ister misiniz?

Aspect ve Anchor dünyasından daha fazlasını mı istiyorsunuz? Genel olarak daha fazla Ruby Dixon mı istiyorsunuz? Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, yani ödünç alın!

Aspect ve Anchor Serisi

[Savaş Tanrısına Bağlı](#)

[Gölge Tanrısına Yeminli](#)

[Vahşi Tanrıya Evli](#)

Ayrıca aynı evrende

[Kralın Evde Kalmış Gelini](#)

[Yarı-Ork'un Bakire Gelini](#)

Ruby Dixon Yedek Listesi

İyi eğlenceler!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

